

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยุคใหม่ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่

นางสาวธณมณ จิรพิสัยสุข

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THAI TOURISTS' SATISFACTION IN BICYCLE ROUTES CHIANG MAI PROVINCE

Miss Tayaramon Jirapisaisuk

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2015

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทาง การ
ท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่

โดย

นางสาวธณมณ จีรพิสัยสุข

สาขาวิชา

วิทยาศาสตร์การกีฬา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ ดร. กุลพิชญ์ โภไคยอุดม

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ ดร. กุลพิชญ์ โภไคยอุดม)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. โสมฤทัย สุนธยาธร)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชาติ ทวีพรปฐมกุล)

ธรรมณ จิรพิสัยสุข : ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ (THAI TOURISTS' SATISFACTION IN BICYCLE ROUTES CHIANG MAI PROVINCE) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ. ดร. กุลพิชญ์ โภไคยอุดม, 118 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่ และเพื่อเปรียบเทียบระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวไทย ด้านเพศ อายุ และอาชีพที่ต่างกันกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ และประกอบกิจกรรมจักรยาน จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลมีค่าดัชนีความสอดคล้องสอดคล้องเท่ากับ 0.84 และมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.88 โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างหลายวิธี ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่โดยรวมอยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ และด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึงอยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวไทย ด้านเพศ อายุ และอาชีพที่ต่างกันกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย โดยรวมความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ อายุ และอาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่อนิสิต .....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

5778417039 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS: SATISFACTION / BICYCLE ROUTES / BICYCLE FOR TOURISM / THAI TOURIST
/ CHIANG MAI

TAYARAMON JIRAPISAISUK: THAI TOURISTS' SATISFACTION IN BICYCLE ROUTES
CHIANG MAI PROVINCE. ADVISOR: GULAPISH POOKAIYAUDOM, Ph.D., 118 pp.

The research aims to study the level of Thai tourists' satisfaction in bicycle routes of Chiang Mai province regarding the first route of happy cycling in Chiang Mai, Tourism Authority of Thailand, Chiang Mai Office. Another objective is to compare Thai tourists' satisfaction classified by gender, age and career. The samples were 400 Thai tourists, who visited Chiang Mai Province and participated in cycling activity. Questionnaires were adopted as a main method of data collection and were represented in the index of item objectives congruence (IOC) equivalent as 0.84 including Cronbach's Coefficient Alpha equivalent as 0.88. Data analysis was processed by statistical programme software using a variety of patterns such as percentage, frequency, standard deviation, t-test and one-way anova.

According to the result, Thai tourists' satisfaction in bicycle routes Chiang Mai province regarding the first route of happy biking in Chiang Mai was high in overall. Considering each item, respondents indicated high satisfaction in accessibility and attraction while they stated moderate satisfaction in amenities. There was a statistic significance difference at 0.05 level in gender, age and career.

In summary, respondents Thai tourists' satisfaction in bicycle routes Chiang Mai province regarding the first route of happy biking in Chiang Mai was high in overall. Moreover, considering the respondents there was a statistic significance difference at 0.05 level in gender, age and career.

Field of Study: Sports Science

Student's Signature .....

Academic Year: 2015

Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและได้รับความช่วยเหลืออย่างดีจากอาจารย์ ดร.กฤษพิชญ์ โภไคยอุดม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาชี้แนวทางให้คำปรึกษา แนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของการวิจัยครั้งนี้มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.โสมฤทัย สุนทรยธร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย ในการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ที่กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด อาจารย์ ดร.สาริษฐ์ กุลธวัชวิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล ดร.อัจฉราลักษณ์ วิเศษ และดร.กิตติพงษ์ โพธิมุ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม และประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ที่คอยช่วยเหลือให้ความสะดวก

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ได้อบรม ให้ความรักและคอยดูแลเอาใจใส่ คอยสนับสนุนให้ความช่วยเหลือผู้วิจัย และผลักดันให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ บุคลากรทุกท่าน พี่ๆ น้องๆ เพื่อนๆ ในคณะวิทยาศาสตร์ การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเพื่อนๆ ภายนอกที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจกับผู้วิจัยตลอดมา

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านที่กล่าวมาและมีได้กล่าวมาในที่นี้ จึงขอขอบพระคุณมาในที่นี้ด้วย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานในงานวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย	7
บทที่ 2 เอกสาร และงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	8
แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยั่งยืน.....	13
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	20
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	23
การท่องเที่ยวจักรยานและข้อมูลกิจกรรมจักรยาน	26
ข้อมูลทั่วไปของโครงการเชียงใหม่ปั่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
งานวิจัยในประเทศ.....	41
งานวิจัยต่างประเทศ.....	45
กรอบแนวคิดการวิจัย	47

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
ขั้นตอนการสร้าง และการหาคุณภาพเครื่องมือ	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	54
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจ	66
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	71
ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน	72
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	81
สรุปผลการวิจัย	82
อภิปรายผลการวิจัย	83
ข้อเสนอแนะงานวิจัย	89
รายการอ้างอิง	91
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบงานวิจัย	98
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	100
ภาคผนวก ค เอกสารแจ้งผ่านการรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย	106
ภาคผนวก ง เครื่องมือในการวิจัย	112
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	118

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	54
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	55
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา สูงสุด	55
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	56
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	57
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนา	58
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการเดินทาง มายังจังหวัดเชียงใหม่	59
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะ การเดินทางท่องเที่ยว	60
ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลา ในการท่องเที่ยว	61
ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการรับรู้ข้อมูล การท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในจังหวัดเชียงใหม่.....	62
ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแหล่งการรับรู้ ข้อมูลการท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในจังหวัดเชียงใหม่.....	63
ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความถี่ ในการประกอบกิจกรรมจักรยาน เพื่อการท่องเที่ยว.....	64
ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ ในการที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจักรยาน	65
ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่โดยรวม	66

ตารางที่ 15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยใน เส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility).....	67
ตารางที่ 16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction)....	68
ตารางที่ 17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities).....	69
ตารางที่ 18	แสดงผลแจกแจงความถี่ของข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว ไทย ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่	71
ตารางที่ 19	แสดงผลเปรียบเทียบระหว่างเพศของนักท่องเที่ยวไทยที่ต่างกันกับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่	72
ตารางที่ 20	แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวไทยที่ต่างกันกับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่โดยรวม	73
ตารางที่ 21	ตารางแสดงผลเปรียบเทียบระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวที่ต่างกันกับความพึงพอใจ โดยรวมของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่	74
ตารางที่ 22	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวไทย กับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทาง คมนาคมเข้าถึง	75
ตารางที่ 23	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวไทย กับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ.....	76
ตารางที่ 24	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวไทย กับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....	77
ตารางที่ 25	แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างอาชีพของนักท่องเที่ยวไทยที่ต่างกัน กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัด เชียงใหม่โดยรวม	77

- ตารางที่ 26 แสดงผลเปรียบเทียบระหว่างอาชีพของนักท่องเที่ยวที่ต่างกันกับความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยวยุคใหม่ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ 78
- ตารางที่ 27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของนักท่องเที่ยวยุคใหม่
กับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทาง
คมนาคมเข้าถึง 79
- ตารางที่ 28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของนักท่องเที่ยวยุคใหม่
กับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่
ด้านสิ่งดึงดูดใจ..... 80

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพที่ 1: สัญลักษณ์มือพื้นฐานในการปั้นจักรยาน	29
รูปภาพที่ 2 : เอกสารโครงการเชียงใหม่น่าปั้น.....	30
รูปภาพที่ 3: แผนที่เส้นทางที่ 1 “ปั้นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด”	32
รูปภาพที่ 4: พระบรมราชานุสาวรีย์สามกษัตริย์	32
รูปภาพที่ 5: วัดดวงดี	33
รูปภาพที่ 6: วัดหมื่นล้าน	34
รูปภาพที่ 7: วัดเชียงใหม่	34
รูปภาพที่ 8: วัดหม้อคำตวง.....	35
รูปภาพที่ 9: วัดดับภัย.....	36
รูปภาพที่ 10: วัดพระสิงห์.....	37
รูปภาพที่ 11: วัดหมื่นเงินกอง.....	38
รูปภาพที่ 12: วัดพันแหวน.....	38
รูปภาพที่ 13: วัดเจดีย์หลวง	39
รูปภาพที่ 14: ประตู่ท่าแพ	40

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีรายได้หลักคืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยรายได้การท่องเที่ยวของไทยยังเป็นอันดับหนึ่งในกลุ่มประเทศอาเซียนอีกด้วย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, 2557) การส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีมาอย่างต่อเนื่อง มุ่งเน้นเพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการพัฒนาและยังคงรักษามาตรฐานที่ดีไว้ได้ ให้ประเทศคงความนิยมของนักท่องเที่ยว ดังนั้นพัฒนาการท่องเที่ยวภายในประเทศจึงมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เนื่องจากถือว่าเพิ่มโอกาสในการกระจายรายได้สู่ชนบทและก่อให้เกิดการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในท้องถิ่น จะเห็นได้จากการที่ภาครัฐได้กำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของชุมชนโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558) มีการสนับสนุนองค์กรท้องถิ่นให้สามารถกำหนดนโยบาย เป้าหมาย แผนงาน และกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวได้อย่างอิสระ ตลอดจนการสนับสนุนด้านการเรียนรู้ สิ่งที่ได้รับและงบประมาณอุดหนุนผ่านกลไกของรัฐในรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพในสาขาธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ลดปัญหาการว่างงาน ปัญหาการอพยพเข้ามาหางานทำในเมือง ช่วยฟื้นฟูงานกิจกรรมประเพณี ทำให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนสาธารณูปโภคต่างๆ ทำให้เกิดการพัฒนาคูณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น และเป็นการประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงประเทศชาติ ให้เป็นที่รู้จักในสังคมโลก อันจะเป็นผลดีต่อการจัดกิจกรรม ทางสังคมการเมือง และเศรษฐกิจ ประเทศต่าง ๆ จึงใช้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือช่วยการพัฒนาบ้านเมืองกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งประเทศไทยได้กำหนดวัตถุประสงค์และทางปฏิบัติในการพัฒนาการท่องเที่ยวไว้เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเกี่ยวข้องกับการเพิ่มว่าจ้างแรงงาน การกระจายรายได้ให้กับชุมชนโดยที่ต้องเข้ากันกับวิถีชีวิตประเพณีและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ รวมทั้งเกิดการประสานความร่วมมือด้วยช่วยกันกับประเทศเพื่อนบ้าน (ปทุมพร วรดิพิงศ์, 2552)

ทั้งนี้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ร่วมกันส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ตามนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นให้มีการกระตุ้นการเดินทางของนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ เพื่อส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัวเพิ่มขึ้น ดังนั้นทางคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ท.ท.ช.) มีมติอนุมัติให้ ปีท่องเที่ยววิถีไทย 2558 เป็นวาระแห่งชาติ จึงมีการกำหนดแคมเปญปีท่องเที่ยววิถีไทย (2015 DISCOVER THAINESS) ขึ้น (กองสารสนเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2558) ซึ่งไม่เพียงแต่จะเป็นการประชาสัมพันธ์ไปยัง

นักท่องเที่ยวต่างชาติโดยเฉพาะ แต่ยังสามารถให้ความสำคัญกับการเพิ่มตลาดการท่องเที่ยวภายในประเทศด้วย โดยมีการประชาสัมพันธ์เมืองท่องเที่ยวรอง ภายใต้ชื่อ “12 เมืองต้องห้ามพลาด” ได้แก่ น่าน ลำปาง เพชรบูรณ์ บุรีรัมย์ เลย สมุทรสงคราม ราชบุรี ตราด จันทบุรี ชุมพร ตรัง และนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นการผลักดันให้ไทยเที่ยวไทยในปี 2558 (ธนาคารกสิกรไทย, 2558)

จากการที่ภาครัฐได้มีการส่งเสริมให้ไทยเที่ยวไทยนั้น ภาครัฐมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยจักรยานด้วย เนื่องจากการท่องเที่ยวโดยจักรยานได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย มีนักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวโดยจักรยานมากขึ้น แต่ปัจจุบันยังไม่มีเส้นทางเที่ยวโดยจักรยานเพื่อให้นักท่องเที่ยวมากขึ้น ภาครัฐจึงได้มีการมุ่งพัฒนาเส้นทางจักรยานในหลายจังหวัด ทั่วประเทศไทย เพื่อผลักดันการท่องเที่ยวโดยจักรยานให้มีศักยภาพที่ดีมากยิ่งขึ้น (เดินทางประเทศไทย, 2558) การท่องเที่ยวโดยจักรยานถือเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ในปัจจุบัน การท่องเที่ยวโดยจักรยานเป็นการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่นักท่องเที่ยวไทยที่ต้องการการท่องเที่ยวและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน จากที่ทางกรุงเทพมหานครจัดทำโครงการ Bangkok Car Free Day 2014 ผลของการวัดปริมาณละอองฝุ่นในช่วงที่มีโครงการ ค่าปริมาณฝุ่นลดลงเมื่อเทียบกับช่วงก่อนและหลังการทำกิจกรรมโครงการดังกล่าว (กรมควบคุมมลพิษ, 2557) แสดงให้เห็นว่าการลดการใช้รถยนต์เป็นการช่วยลดมลพิษได้

การใช้จักรยานเป็นพาหนะเป็นการช่วยลดมลภาวะอย่างเห็นได้ชัด จักรยานไม่มีการปล่อยมลพิษที่ทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งในสถานะของโลกปัจจุบัน ทั่วทุกภูมิภาคของโลกได้รับผลกระทบที่สภาพอากาศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างหนัก ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์มีการเพิ่มสูงขึ้น ทำให้เกิดภัยธรรมชาติเพิ่มขึ้น ฤดูร้อนมีระยะเวลามากกว่าปกติ แต่ฤดูหนาวกลับสั้นลง ซึ่งหากเป็นเช่นนี้จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างมาก เป็นสาเหตุให้หน่วยงานการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศรณรงค์ให้มีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง และใช้เป็นกลยุทธ์ในการแข่งขันบนเวทีโลก ทั้งนี้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการประกาศ “โครงการปฏิญญา รักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ปี 2551-2553” ที่อยู่ภายใต้กรอบแนวคิด 7 Greens ที่ประกอบไปด้วย หัวใจสีเขียว แหล่งท่องเที่ยวสีเขียว รูปแบบการเดินทางสีเขียว กิจกรรมสีเขียว การบริการสีเขียว ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ชุมชนสีเขียว เพื่อการท่องเที่ยวของไทยแสดงจุดยืน และเป็นทางเลือกของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอีกด้วย (จารุวรรณ เกษมทรัพย์, 2553)

จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางของภาคเหนือ และถือเป็นเมืองแห่งธรรมชาติ ซึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวได้ เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่ได้ความนิยมในเรื่องท่องเที่ยว มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จัก ได้รับความสนใจจากทั้งนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่มิใช่เป็นเมืองแห่งธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังมีความพร้อมในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยว ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านประเพณีของชาวเชียงใหม่ที่น่าประทับใจ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว (การ

ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2557) ในเดือนธันวาคม 2557 เชียงใหม่ได้รับผลโหวตให้เป็นอันดับหนึ่งในหัวข้อสุดยอดสถานที่ท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์น่าประทับใจของคนไทย และหัวข้อสถานที่ท่องเที่ยวประเภทนันทนาการ ในโครงการเสน่ห์เมืองยิ้ม โดย website Skyscanner และในปี 2558 จังหวัดเชียงใหม่ได้รับรางวัล The Best Destination จากโครงการ ‘2015 THE BEST IF THAILAND AWARDS VOTED BY CHINESE TOURISTS’ ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดขึ้น (Tourism Authority of Thailand Newsroom, 2015) ทั้งนี้ทางจังหวัดเชียงใหม่ได้มีการผลักดันให้จังหวัดของตนเป็น Slow City ซึ่งหมายถึงเมืองที่พยายามจะสนับสนุนสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยมีการกำหนดความเร็วในเขตตัวเมือง และตั้งเป้าทำให้เขตเมืองเก่าเป็นเขตการเดินทางโดยไม่ใช้รถยนต์และเพิ่มเส้นทางจักรยานให้การเดินทางโดยจักรยานสะดวกมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมรูปแบบการปั่นจักรยานท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ดำเนินการส่งเสริมการเดินทางที่ประหยัดพลังงาน รักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อสนองต่อนโยบายรองรับเมืองมรดกโลก ทางจังหวัดเชียงใหม่ยังเปิดโครงการนำร่อง รองรับนักท่องเที่ยวที่ประกอบกิจกรรมจักรยานในจังหวัด โดยมีการสร้างสถานีเช่าและคืนจักรยาน และจัดทำแผนที่การท่องเที่ยวโดยจักรยานเป็นคู่มือ 3 ภาษาเพื่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติด้วย (สำนักข่าวเนชั่น, 2558)

นอกจากนั้นทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่ ได้มีการจัดโครงการเชียงใหม่ปั่นขึ้น เป็นโครงการการปั่นจักรยานเพื่อการท่องเที่ยว เนื่องจากกระแสรักษาสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมสุขภาพที่ดีเป็นที่นิยมในปัจจุบัน อีกทั้งสำนักงานเชียงใหม่ได้เล็งเห็นถึงศักยภาพของทางจังหวัดของตนที่มีความเหมาะสมเป็นทางเลือกในการท่องเที่ยวโดยจักรยาน ส่งเสริมการเดินทางที่ประหยัดพลังงาน รักษาสิ่งแวดล้อม ตามแนวคิด 7 Greens Tourism โดยจัดทำเส้นทางเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับจักรยานขึ้นมา 9 เส้นทาง มีระยะทางรวม 171 กิโลเมตร ประกอบด้วย เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” ระยะทาง 8 กิโลเมตร เส้นทางที่ 2 “ปั่นเที่ยวนครไต้พิภพ ยลต้นไม้ใหญ่ หย่อนใจในสถาบันแมคแคนฯ” ระยะทาง 13 กิโลเมตร เส้นทางที่ 3 “ปั่นเรียนวิถีชีวิตชุมชน (บ้านสันลมจอย - บ้านไร่กองขิง) สงบใจที่วัดอุโมงค์” ระยะทาง 17 กิโลเมตร เส้นทางที่ 4 “ปั่นทดสอบพลังน้อง ท่องสวนสัตว์” ระยะทาง 7 กิโลเมตร เส้นทางที่ 5 “ปั่นเที่ยวไร่ สัมผัสวิถีชีวิตควาบอย ฟาร์ม 900 ไร่ ม. แม่ใจ” ระยะทาง 25 กิโลเมตร เส้นทางที่ 6 “ปั่นออกกำลังกาย ศูนย์ประชุมฯ - สนามกีฬา 700 ปี - ห้วยตึงเฒ่า” ระยะทาง 12 กิโลเมตร เส้นทางที่ 7 “ปั่นชมสวน ชวนไหว้พระธาตุคอกยาค่า” ระยะทาง 14 กิโลเมตร เส้นทางที่ 8 “ปั่นไปแช่น้ำแร่ น้ำพุร้อนสันกำแพง” ระยะทาง 35 กิโลเมตร เส้นทางที่ 9 “ปั่นเลียบบแมปิง ไปนมัสการพระธาตุหริภุญชัย ลำพูน” ระยะทาง 40 กิโลเมตร (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่, 2558)

ตัวเมืองเชียงใหม่เป็นเมืองที่มีความเหมาะสมในการปั่นจักรยาน เนื่องจากมีทางที่เป็นระบบ ประกอบกับประติมากรรมด้านโบราณสถาน ที่ทำให้เมืองเชียงใหม่เต็มไปด้วยสีสัน อีกทั้งในแต่ละช่วงเวลา ก็จะมีรูปแบบในการใช้ชีวิตแตกต่างกันไป โดยบริเวณที่เหมาะสมในการปั่นคือ บริเวณในคูเมือง เนื่องจากถนนน้อยในบริเวณดังกล่าว ยังมีบริการให้เช่าจักรยาน เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่ยากปั่นจักรยานและทางจังหวัดเชียงใหม่ยังมีนโยบายส่งเสริมการปั่นโดยการสร้างทางสำหรับการปั่นจักรยานในเขตเมืองเชียงใหม่โดยเฉพาะอีกด้วย เพื่อกระตุ้นการปั่นจักรยานในเมือง (ชุมชนคนเที่ยวเหนือ, 2557) “นักท่องเที่ยวจำนวนมากจะปั่นกันในเขตคูเมือง ทางไปห้วยตึงเฒ่า ทางไปพิชชสวนโลก ดอยคำ ดอยกอม และ แก้วร้อยไร่ ม.แม่ใจ ตามลำดับ แต่ส่วนใหญ่ที่ปั่นไปห้วยตึงเฒ่าจะเป็นกลุ่มปั่นเพื่อสุขภาพมากกว่า” (ชมรมจักรยานวันอาทิตย์, 2558) ทางนายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ กำหนดให้เขตรอบคูเมืองนั้นเป็นเขตควบคุมความเร็วในการใช้รถยนต์ไม่เกิน 40 กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุ และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยจักรยาน และได้กล่าวว่า “ ในเขตเมืองเก่ามีความเหมาะสมที่จะใช้จักรยาน เพราะเป็นเขตโบราณสถาน มีวัดเก่ามากมายหลายวัด เช่นวัดเชียงมั่น เป็นวัดแห่งแรกของเชียงใหม่ เราสามารถปั่นไปเที่ยวชมวัด สามารถเดินทางโดยใช้จักรยาน เป็นการเดินทางและท่องเที่ยวแบบช้าๆ” (ประชาชาติธุรกิจ, 2558)

ดังนั้นจากที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่า จังหวัดเชียงใหม่ได้มีโครงการจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยานขึ้น ในที่นี้เส้นทางดังกล่าวนั้นจะได้รับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ในลักษณะประชากรศาสตร์ที่ต่างกันของนักท่องเที่ยวไทย และในเรื่ององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว และผู้วิจัยเห็นควรที่จะเลือกเส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” มาทำการศึกษา เนื่องจากเส้นทางที่ 1 เป็นเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยานที่มีความพร้อมและเป็นที่ยอมรับสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อที่จะสามารถเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่

2. เพื่อเปรียบเทียบระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวไทย ด้านเพศ อายุ และอาชีพที่ต่างกันกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่

สมมติฐานในงานวิจัย

เพศ อายุ และอาชีพของนักท่องเที่ยวที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็น การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยที่มีในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร ประชากร คือ นักท่องเที่ยวไทยที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และมีการประกอบกิจกรรมจักรยาน ในจังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด”

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” (คู่มือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่ เชิญสัมผัสการท่องเที่ยววิถีใหม่ กับเชียงใหม่ปั่น, 2558) ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการศึกษาองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว (3As) ได้แก่ เส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility) สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548b)

ขอบเขตด้านเวลา ผู้วิจัยเริ่มเก็บข้อมูลการวิจัย เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึง เดือนเมษายน 2559

ขอบเขตด้านพื้นที่ เป็นการศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยานในพื้นที่โครงการ เชียงใหม่ห้าปับัน เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” ระยะทาง 8 กิโลเมตร (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่, 2558)

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

ความพึงพอใจ หมายถึง การแสดงออกในรูปแบบนามธรรมหรือเป็นความรู้สึกของ นักท่องเที่ยวไทยที่ได้มาท่องเที่ยวในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการเชียงใหม่ห้าปับัน โดยความพึงพอใจนั้นจะขึ้นอยู่กับสิ่งที่นักท่องเที่ยวได้รับและสิ่งที่ นักท่องเที่ยวคาดหวังไว้

นักท่องเที่ยวไทย หมายถึง บุคคลสัญชาติไทยที่เดินทางออกจากถิ่นฐานของตนเองมายัง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีจุดหมายประสงค์เพื่อย้ายถิ่นพำนักเดิมอย่างถาวร แต่มีจุดหมาย ประสงค์ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

การท่องเที่ยวโดยจักรยาน หมายถึง การใช้จักรยานเดินทางเพื่อท่องเที่ยวไปยังสถานที่ ท่องเที่ยวต่างๆ ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการ เชียงใหม่ห้าปับัน

การประกอบกิจกรรมจักรยาน หมายถึง การใช้จักรยานเดินทางเพื่อเดินทางท่องเที่ยวมา ท่องเที่ยวที่ต่างๆ ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการ เชียงใหม่ห้าปับัน

เส้นทางจักรยาน หมายถึง เส้นทางที่กำหนดมาเพื่อการท่องเที่ยวโดยจักรยานเป็น ยานพาหนะในการสัญจร

ทางจักรยาน หมายถึง ทางที่มีการใช้จักรยานในการสัญจร บริเวณรอบเมืองเก่า ในเส้นทาง การท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการเชียงใหม่ห้าปับัน โดยมีขนาด และรูปแบบที่ต่างกัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่

โครงการเชียงใหม่ห้าปับัน หมายถึง โครงการที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในจังหวัด เชียงใหม่ จัดตั้งโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืน ได้มีการกำหนดเส้นทาง 9 เส้นทาง มีระยะทางรวม 171 กิโลเมตร เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยว เมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” ระยะทาง 8 กิโลเมตร เส้นทางที่ 2 “ปั่นเที่ยวนครใต้พิภพ

ยลต้นไม้ใหญ่ หย่อนใจในสถาบันแมคแคนา” ระยะทาง 13 กิโลเมตร “ปิ่นเรียนรู้อวิถีชีวิตชุมชน (บ้านสันลมจอย - บ้านไร่กองขิง) สงบใจที่วัดอูมอ้งค์” ระยะทาง 17 กิโลเมตร เส้นทางที่ 4 “ปิ่นทอดสอบพลังน้อง ท่องสวนสัตว์” ระยะทาง 7 กิโลเมตร เส้นทางที่ 5 “ปิ่นเที่ยวไร่ สัมผัสวิถีชีวิตคารบอยฟาร์ม 900 ไร่ ม. แม่ใจ” ระยะทาง 25 กิโลเมตร เส้นทางที่ 6 “ปิ่นออกกำลังกาย ศูนย์ประชุมฯ - สนามกีฬา 700 ปี - ห้วยตึงเฒ่า” ระยะทาง 12 กิโลเมตร เส้นทางที่ 7 “ปิ่นชมสวน ชวนไหว้พระธาตุดอยคำ” ระยะทาง 14 กิโลเมตร เส้นทางที่ 8 “ปิ่นไปแช่น้ำแร่ น้ำพุร้อนสันกำแพง” ระยะทาง 35 กิโลเมตร เส้นทางที่ 9 “ปิ่นเลียบบ่มปังไปนมัสการพระธาตุหริภุญชัย ลำพูน” ระยะทาง 40 กิโลเมตร

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่หน้าปิ่น ในเส้นทางที่ 1 “ปิ่นท่องเที่ยวเมืองเก่าเล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” เพื่อนำผลที่ได้จากงานวิจัยไปพัฒนาและปรับปรุง ทำให้เส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน เส้นทางที่ 1 มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น ทั้งยังนำผลที่ได้จากงานวิจัยไปประยุกต์เพื่อพัฒนาปรับปรุง เส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่หน้าปิ่น เส้นทางอื่นอีกด้วย

บทที่ 2

เอกสาร และงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัย เรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารหลักการแนวคิดทฤษฎีต่อไปนี้ เป็นพื้นฐานในการศึกษาวิจัย ดังรายละเอียดของเอกสารและงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำเสนอ ต่อไปนี้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยั่งยืน
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
5. การท่องเที่ยวจักรยานและข้อมูลกิจกรรมจักรยาน
6. ข้อมูลทั่วไปของโครงการเชียงใหม่ปั่น
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO, 2009) ได้ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางด้วยความสมัครใจเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นการเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว (ไม่มากกว่า 1 ปี ติดต่อกัน) สามารถติดต่อธุรกิจและวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ได้ แต่ไม่ใช่เพื่อหารายได้ หรือการประกอบอาชีพ

แมคอินทอช และโกลด์เนอร์ (Mcintosh R.W. & Goeldner C.R., 1995) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยวหมายถึง ผลรวมของปรากฏการณ์ต่างๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับการบริการต่างๆ ของธุรกิจ รวมทั้งกับรัฐบาลประเทศเจ้าภาพและประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องอยู่ในกิจกรรม หรือกระบวนการในการดึงดูดด้วยการให้การต้อนรับด้วยความอบอุ่นเปี่ยมไมตรีจิตแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน

การท่องเที่ยว (Tourism) มีความหมายค่อนข้างกว้างขวางเพราะมิได้หมายความถึงเฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อความสนุกสนานรื่นรมย์ หรือเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ดังที่คนส่วนมากเข้าใจกัน การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อการศึกษา เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยือนญาติพี่น้องนับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2533)

ซึ่งสอดคล้องกับหลักสากลขององค์การการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Union of Official Travel Organization หรือ IUOTO) คือ (กุลวรา สุวรรณพิมล, 2556)

1. ต้องเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. ต้องเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. ต้องเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆก็ตามที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบอาชีพ

หรือหารายได้ในกรณีนั้น

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548b) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยวเป็นการเดินทาง (Travel) ถ้าไม่มีการเดินทาง ก็จะไม่มีการท่องเที่ยว แต่อย่างไรก็ตามการเดินทางที่เป็นชั่วคราว เป็นความสมัครใจมีค่าใช้จ่าย ไม่มีการบังคับ แต่เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ อาทิเช่น เพื่อความสนุกเพลิดเพลิน เพื่อการพักผ่อน การศึกษา กีฬา เยี่ยมญาติ ศาสนา ติดต่อธุรกิจและการสัมมนา เป็นต้น มิฉะนั้นจะเป็นการเดินทางที่ไม่ใช่การท่องเที่ยว ถ้าหากการเดินทางอยู่ในเงื่อนไข 6 ประการดังต่อไปนี้

1. เป็นการเดินทางเพื่อประกอบอาชีพ ธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งในประเทศที่เดินทางไป
2. เป็นการเดินทางโดยตั้งใจเพื่อตั้งถิ่นฐานถาวรในประเทศที่เดินทางไป
3. เป็นการเดินทางเพื่อปฏิบัติงานด้านการทูต องค์การระหว่างประเทศหรือเอกชนอื่นๆ โดยได้รับค่าตอบแทน
4. เป็นการเดินทางไปทำงานนอกประเทศทุกวันเป็นประจำ
5. เป็นการเดินทางผ่านโดยไม่แวะลง แม้จะอยู่ในอาณาเขตประเทศที่ได้เดินทางไป เป็นระยะเวลา นานมากกว่า 24 ชั่วโมง
6. เป็นการเดินทางที่ถูกบังคับให้เดินทาง เช่นการเคลื่อนย้ายของทหารจากที่หนึ่งไปยังที่หนึ่ง

นิคม จารุมณี (2544) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 3 อย่าง คือ การเดินทางจากที่อยู่อาศัยเดิมไปยังที่อื่นเป็นระยะเวลาชั่วคราว เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ และการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตามที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้

รชพร จันทร์สว่าง (2546) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันทั้งที่เป็นการเดินทางเพื่อพักผ่อน ประกอบกิจกรรมตามความสนใจ หรือเพื่อประกอบธุรกิจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานแต่ไม่ได้เดินทางเพื่อไปทำงานหรือประกอบอาชีพเป็นหลัก

นิตา ชัชกุล (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวเที่ยวเป็นกิจกรรมการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ซึ่งในการเดินทางต้องประกอบด้วยปัจจัยทั้ง 3 ประการเป็นอย่างน้อย คือ การเดินทาง การค้างแรม และการรับประทานอาหารนอกบ้าน

ฉันทิชา วรรณถนอม (2554) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยวคือการย้าย จากภูมิลำเนาเดิมไปยังที่อื่นชั่วคราวเพื่อพักผ่อน เที่ยวชม เพื่อความเพลิดเพลิน มิใช่เพื่อการประกอบ อาชีพ

ผู้วิจัยจึงได้สรุปความหมายของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยว คือ การย้ายถิ่นฐานจากที่ พำนักเดิมไปยังที่อื่นชั่วคราว ด้วยความสมัครใจมิได้ถูกบังคับ เป็นกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ใหม่ และลดการตึงเครียด จุดประสงค์หลักของการท่องเที่ยวคือความเพลิดเพลิน เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ ไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจ

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว

บูฮาลิส (Buhalis, 2000) กล่าวไว้ว่า ในการกำหนดจุดมุ่งหมายปลายทางการเดินทางของ นักท่องเที่ยว จะพิจารณาจากสิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการที่ออกแบบมาเพื่อตอบสนอง ความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยแหล่งท่องเที่ยวที่ดีจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบของแหล่ง ท่องเที่ยว 6 ด้าน ดังนี้

1. สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ, สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น เป็นสิ่งดึงดูด, สิ่งก่อสร้างเฉพาะกิจ, แหล่งมรดก, กิจกรรมพิเศษ เป็นต้น
2. การเดินทางและการเข้าถึง (Accessibility) เช่น เส้นทางในการเดินทางเข้าถึง แหล่งท่องเที่ยว, สถานีรถไฟ, ยานพาหนะในการเดินทาง
3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ การให้บริการนำเที่ยว

4. แพคเกจท่องเที่ยว (Avaliable packages) แพคเกจท่องเที่ยวที่ถูกจัดไว้รองรับนักท่องเที่ยวโดยผู้ประกอบการและส่วนกลาง

5. กิจกรรม (Activities) กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมที่ให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมในระหว่างที่เข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

6. การจัดการและบริการท่องเที่ยว (Ancillary services) การให้บริการนักท่องเที่ยว เช่น ธนาคาร โรงพยาบาลหรือหน่วยพยาบาล หนังสือพิมพ์ การสื่อสารโทรคมนาคม ไปรษณีย์ เป็นต้น

พยอม ธรรมบุตร (2549) ได้แบ่งองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 5 ปัจจัย 5As ดังนี้

1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ได้แก่ การขนส่งการคมนาคมที่เชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยวสวนามบิน สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง ตัวเมือง รวมถึงคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐาน ของพื้นที่ ได้แก่ ถนนทางหลวง โครงข่ายคมนาคม ซึ่งการเข้าถึงแหล่งเที่ยวนั้นถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญ และเป็นหัวใจของการท่องเที่ยว

2. ที่พักแรม (Accommodation) ถือเป็นอีกปัจจัยที่มีความสำคัญ ต่อนักท่องเที่ยวซึ่งต้องค้างคืนในแหล่งท่องเที่ยวอย่างน้อย 1 คืน ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท Homestay เกสเฮาส์ ฯลฯ

3. แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) อาจเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม งานมหรหรรรม ประเพณีท้องถิ่น ตลอดจนวิถีชีวิตของชุมชนเจ้าบ้าน

4. กิจกรรม (Activities) ถือเป็นหัวใจสำคัญของสินค้าทางการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการแสวงหาประสบการณ์ จำเป็นต้องมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วม ซึ่งกิจกรรมอาจเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต เช่น การดำนา การทอผ้า การจับปลา การทำหัตถกรรม ฟันบ้าน รวมไปถึงกิจกรรมนันทนาการต่างๆ เช่น การพายเรือ ดำน้ำดูปะการัง เดินป่าดูนก หรือกิจกรรมผจญภัย

5. บริการต่างๆ (Ancillary) ในแหล่งท่องเที่ยวจะเป็นต้องมีบริการด้านต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ธนาคาร โรงพยาบาล ปั้มน้ำมัน ฯลฯ

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548b) ได้กล่าวถึงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ล้วนมีองค์ประกอบเพื่อเป็นสิ่งจำเป็นที่ให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งเที่ยวนั้นๆ องค์ประกอบดังกล่าวเรียกว่า 3As ซึ่งจะประกอบด้วยปัจจัย 3 อย่างคือ

1. มีเส้นทางการคมนาคมที่เข้าถึงได้ง่าย (Accessibility) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีด้วยกัน 3 ทาง คือทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ การไปถึงต้องมีทางถนนที่เข้าถึงได้ และสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นหรือบริเวณใกล้เคียงได้ เพื่อความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวในการเดินทาง ทั้งนี้ต้องมีโครงข่ายที่ติดต่อกับแหล่งท่องเที่ยวภายนอก เป็นปัจจัยที่สำคัญของทรัพยากรการ

ท่องเที่ยวที่จำเป็นต้องมีเส้นทาง หรือโครงข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ การคมนาคมขนส่งที่มีการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับสถานียขนส่งต่างๆ สนามบิน รวมไปถึงคุณภาพของโครงสร้าง อาทิเช่น ถนน ทางหลวง โครงข่ายการคมนาคม

2. มีสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) สิ่งดึงดูดใจอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ต้องมีให้เกิดความสนใจที่จะให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นๆ สิ่งดึงดูดใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

2.1 สิ่งดึงดูดใจที่มนุษย์สร้างขึ้น (Historical and Cultural Attraction Factors) กล่าวคือ เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นในรูปแบบต่างๆ สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้น เช่น การจำลองวิถีชีวิตคนท้องถิ่น การจำลองตลาดน้ำ สิ่งก่อสร้างที่เป็นสถาปัตยกรรม จำพวกวัด วัง เมืองโบราณ งานประเพณีวัฒนธรรมต่างๆ กิจกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นต้น

2.2 สิ่งดึงดูดที่เป็นธรรมชาติ (Natural Attraction Factors) คือความสวยงามของทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวไปเยือนในแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นๆ อาทิเช่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ สภาพป่าและการดำรงชีวิตของสัตว์ป่า เป็นต้น

3. มีความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งน้ำประปา ไฟฟ้า สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ที่จอดรถ การขนส่ง การให้บริการนำเที่ยว ร้านค้า หรือบริการอื่นๆแก่นักท่องเที่ยว เพื่อรับรองนักท่องเที่ยว เป็นปัจจัยที่สำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยว ต้องมีไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นให้ได้รับความประทับใจ ทำให้นักท่องเที่ยวอยากจะท่องเที่ยววันวันขึ้น

ผู้วิจัยจึงได้สรุปว่า องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้น มีหลายส่วนที่สำคัญและต้องรวมกันเพื่อทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจในแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นๆ ยังเป็นส่วนในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอีกด้วย จากข้างต้นในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวตามแนวคิดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) เนื่องจากการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 มีองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ เส้นทางการคมนาคมที่เข้าถึงได้ง่าย สิ่งดึงดูดใจ และสิ่งอำนวยความสะดวก และเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ง่ายขึ้นผู้วิจัยจึงใช้คำว่า ด้านเส้นทาง ด้านสิ่งดึงดูดใจ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแบบสอบถามแทน

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยั่งยืน

ความหมายของการท่องเที่ยวยั่งยืน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การท่องเที่ยวยั่งยืน หมายถึง การบริหารให้พัฒนาทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ ระมัดระวัง เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจ สังคม และมีการจัดการทรัพยากรอย่างดีเยี่ยมเพื่อเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด และมีเวลายาวนาน โดยไม่ทำให้เสียอัตลักษณ์ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อให้ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ได้กล่าวถึงความหมายไว้ว่า การท่องเที่ยวยั่งยืนคือการท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็กที่มีการจัดการอย่างดีเยี่ยม เพื่อดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีแรงดึงดูดใจอย่างไม่เสื่อมคลาย ธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุงภาพให้มีผลกำไรอย่างเป็นธรรม ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอย่างเหมาะสม โดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือนสม่ำเสมออย่างเพียงพอ แต่ต้องมีผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด

วศิน อิงคพัฒนากุล (2548) กล่าวถึงความหมายของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนว่า เป็นการท่องเที่ยวที่สามารถสนองต่อกระแสความต้องการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ กระแสความต้องการการเปลี่ยนรูปแบบ กระแสความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ กระแสความต้องการการพัฒนาคน โดยนักท่องเที่ยวและคนพื้นที่ให้ความสำคัญของการรักษาคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการท่องเที่ยวเพื่อให้การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง คงความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อคนรุ่นต่อไป โดยมีการดำเนินการในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางสังคม เศรษฐกิจ ความงดงามทางสุนทรียภาพ รวมถึงการรักษาระบบนิเวศ และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมไว้

วิฑูณ มูลศรี (2553) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนว่า การท่องเที่ยวที่สนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวและคนท้องถิ่น ได้ขีดความสามารถของทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถรองรับได้ ตะหนักถึงขนบธรรมเนียมที่มีต่อกระบวนการการท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมถึงการที่ประชาชนทุกส่วนได้รับประโยชน์ที่เกิดจากการท่องเที่ยวอย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งมีการจัดการทรัพยากรเพื่อสนองต่อความต้องการของคนด้านสังคม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ ขณะที่ยังคงไว้ในเรื่องของเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและรักษาบบนิเวศของชุมชนไว้ได้

จำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2544) กล่าวถึงความหมายของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนว่า คือการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อสนองต่อความจำเป็นทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมต้องใช้อย่างรอบคอบ รู้คุณค่า ซึ่งต้องก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระยะยาว เกิดผลกระทบน้อยที่สุดและประสิทธิภาพของทรัพยากรต้องดีขึ้น

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนนั้นเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการรักษาสภาพแวดล้อม และทรัพยากรการท่องเที่ยวไว้ให้ยาวนานที่สุด คงลักษณะเพื่อสืบต่อไปยังรุ่นหลัง มีการทำลายน้อยที่สุด ส่งผลกระทบในทางลบน้อยที่สุดด้วย สามารถที่จะตอบสนอง และให้ประโยชน์กับคนในทุกคนได้ ไม่ว่าจะแก่นักท่องเที่ยวหรือคนท้องถิ่น

หลักการการท่องเที่ยวยั่งยืน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2540) กล่าวว่าหลักการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน 10 ประการดังต่อไปนี้

1. การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ทั้งที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับแนวทางการทำธุรกิจต่อไปเรื่อยๆ
2. การลดการบริโภคที่เกินจำเป็นและที่เป็นของเสีย จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการบำรุงสิ่งแวดล้อม ที่ถูกทำลายในระยะยาวและเป็นการเพิ่มคุณภาพของการท่องเที่ยว
3. การบำรุงรักษาความหลากหลาย ที่เป็นความแตกต่างกันทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม ที่มีความสำคัญในระยะยาวต่อการท่องเที่ยว และช่วยขยายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
4. การบูรณาการการท่องเที่ยวไว้ในวางแผน อันเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดกรอบแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาประเทศ การพัฒนาท้องถิ่น และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จะช่วยเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวในระยะยาว
5. การรองรับเศรษฐกิจในท้องถิ่น โดยพิจารณากำหนดราคาคุณภาพและค่าของสิ่งแวดล้อมไว้ เพื่อป้องกันสิ่งแวดล้อมไม่ให้ถูกทำลาย
6. การให้มีส่วนร่วมกันอย่างเต็มที่ของชุมชนในท้องถิ่น เพราะในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่เพียงแต่สร้างผลตอบแทนแก่สิ่งแวดล้อมและประชากรโดยรวม แต่ยังช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการการท่องเที่ยวอีกด้วย
7. การปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอ ระหว่างผู้มีส่วนรับผิดชอบ ได้แก่ ผู้ประกอบการ ประชาชนในท้องถิ่น องค์กรที่เกี่ยวข้อง ที่ถือเป็นความจำเป็นในการที่จะลงมือทำในทิศทางเดียวกัน ทั้งยังช่วยกันแก้ปัญหาและบั่นทอนข้อขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน
8. การฝึกอบรมบุคลากร โดยสอดแทรกวิถีปฏิบัติและแนวคิดในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ต่อบุคลากรท้องถิ่นทุกระดับ จะช่วยยกระดับการบริการการท่องเที่ยว

9. การจัดการการตลาดการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ โดยการจัดให้มีข้อมูล ข่าวสาร ที่จะช่วยให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจ ในสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม จะช่วยยกระดับความพอใจของนักท่องเที่ยวด้วย

10. การจัดให้มีการวิจัย ติดตามและตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต่อการ ช่วยกันแก้ปัญหาและเพิ่มผลประโยชน์ต่อแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และนักลงทุน

เครือข่ายข้อมูลกาญจนาภิเษก (2558) กล่าวว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (sustainable tourism) มีหลักการที่สอดคล้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน (sustainable development) ซึ่งเป็น ความคิดหลักของโลกเวลาที่ผ่านมา ได้รับความสนับสนุนจากคณะกรรมการว่าด้วยการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน (Commission on Sustainable Development) ขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งหลักการ โดยทั่วไปของการพัฒนาอย่างยั่งยืน คือ จะต้องมีการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี เพื่อให้ สามารถใช้ประโยชน์ต่อไปได้ในระยะเวลายาวนาน และมีการกระจายผลประโยชน์ให้แก่คนส่วนใหญ่ รวมทั้งมีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสีย เมื่อนำหลักการนี้มา ปรับใช้กับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จึงมีจุดเน้นที่สำคัญดังนี้

1. จะต้องดูแลทรัพยากรการท่องเที่ยว ให้สามารถใช้ประโยชน์ต่อไปได้ในระยะเวลา ยาวนาน จนถึงชั่วลูกชั่วหลาน มิใช่เพียงเพื่อคนรุ่นปัจจุบันเท่านั้น

2. ลดการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง และลดปริมาณของเสียที่จะเป็นอันตรายต่อ สิ่งแวดล้อม

3. มีการกระจายรายได้ และผลประโยชน์ให้แก่คนในท้องถิ่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ เปิดโอกาสให้ชุมชนในท้องถิ่นได้เข้าร่วมในการจัดการ และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

4. มีการประชุมปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว และชุมชนในท้องถิ่น เพื่อการวางแผนงาน การจัดสรรงบประมาณ และการจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสม

5. มีการสร้างเครือข่ายเพื่อเผยแพร่แนวคิด การศึกษาวิจัย และความรู้เกี่ยวกับการ ท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน ออกไปในหมู่ประชาชน ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง

หลักการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548a) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบหลักของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมี 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว เป็นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นปลายทางที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา พร้อมการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวให้สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยือน โดยต้องประเมินศักยภาพความสามารถในการรองรับของพื้นที่ ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว พร้อมทั้งกำหนดกิจกรรมท่องเที่ยวที่รักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมด้วย

2. ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เป็นการพัฒนาเพื่อรักษาทรัพยากรสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวให้คงสภาพเดิมหรือดีขึ้น ป้องกันผลกระทบทางลบ โดยมีการติดตามการประเมินผลกระทบทางลบต่อเนื่อง

3. ด้านการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว เป็นการพัฒนารัฐกิจบริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ได้รับความพึงพอใจ โดยมีการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมด้วย

4. ด้านการพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยว เป็นการพัฒนาเพื่อหานักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีลักษณะเป็นคุณประโยชน์ต่อการรักษาทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมเข้ามาท่องเที่ยว โดยให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์และความรู้จากการท่องเที่ยว

5. ด้านการพัฒนาส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวของชุมชน เป็นการพัฒนาในการสร้างให้ชุมชนมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวในท้องถิ่นตนเอง ได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ตลอดไป

6. ด้านการพัฒนาจิตสำนึกทางการท่องเที่ยว เป็นการพัฒนาการสร้างจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ที่มีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยวทุกฝ่าย โดยมีการให้ความรู้และสื่อความหมาย อีกทั้งยังเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ให้เกิดความรักในทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

ดรชรณี เอมพันธุ์ (2547) ได้กล่าวว่าหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมี 7 ประการดังต่อไปนี้

1. มีการดำเนินการจัดการภายใต้ขีดความสามารถของระบบทรัพยากรธรรมชาติในการทดแทนให้สามารถสร้างและให้บริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้ตลอด โดยไม่ลดลงหรือเสื่อมโทรม ยังต้องตระหนักถึงการมีส่วนร่วมและความต้องการของชุมชน

2. มีการกระจายผลประโยชน์อย่างเสมอภาคสู่ท้องถิ่น
3. ให้การเรียนรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่นักท่องเที่ยว
4. ให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจถึงพื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติและการดำรงชีวิตของชุมชน
5. เน้นสถาปัตยกรรมที่มีการออกแบบให้กลมกลืนกับท้องถิ่นและใช้วัสดุท้องถิ่น
6. เน้นการผสมผสานการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสู่แผนพัฒนาทุกระดับ
7. เน้นข้อมูลพื้นฐานเพื่อเป็นฐานในการตัดสินใจและการติดตามตรวจสอบผล

แซร์ลี อีเบอร์ (Eber, 1993) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มี 10 ประการ ดังต่อไปนี้

1. อนุรักษ์โดยใช้ทรัพยากรอย่างพอเหมาะพอดี คือต้องมีวิธีการจัดการการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องคำนึงถึงคุณค่าของสิ่งนั้นๆ อาทิเช่น ในการอนุรักษ์นั้น คือการรักษาคุณภาพของทรัพยากรให้มีคุณค่าต่อชีวิตที่ดี จัดการการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ดูแลให้เกิดประโยชน์นานที่สุด เพิ่มพูนไว้ให้มีปริมาณมากพอต่อการใช้งาน เกิดผลกระทบทางลบน้อยที่สุด และคงความเป็นอัตลักษณ์ดั้งเดิมไว้

2. ลดการบริโภคและลดการใช้ทรัพยากรที่เกินความจำเป็น

3. อนุรักษ์และสนับสนุนความหลากหลายทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม กล่าวคือต้องมีการวางแผนขยายการท่องเที่ยว โดยอนุรักษ์และส่งเสริมให้มีความหลากหลาย เพิ่มคุณค่าและมาตรฐานการบริการ

4. ประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว ต้องมีการประสานแผนการพัฒนาในหน่วยงานต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพมากขึ้น

5. นำการท่องเที่ยวขยายฐานเศรษฐกิจในท้องถิ่น ต้องประสานงานกับองค์กรส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ รวมถึงเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยสรรหาสิ่งดึงดูดใจของทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อนำสิ่งนั้นไปประชาสัมพันธ์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา มากขึ้นเป็นการสร้างรายได้สู่ชุมชน

6. การมีส่วนร่วมสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับคนในท้องถิ่น

7. มีการประชุมกับผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน

8. การพัฒนาบุคลากร ต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ความรู้ การฝึกอบรม การส่งเจ้าหน้าที่ดูงานอย่างสม่ำเสมอให้มีความรู้มีแนวคิดและวิธีปฏิบัติในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเป็นการพัฒนาบุคคลในองค์กร และจะช่วยยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยว

9. การจัดเตรียมคู่มือ ข้อมูลการบริการข่าวสารการท่องเที่ยว

10. มีการประเมินผล ตรวจสอบ และวิจัย เป็นเรื่องจำเป็นเพื่อแก้ปัญหาและเพิ่มคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว และการศึกษาวิจัยนั้น เพื่อให้ทราบผลของการบริการนำมาปรับปรุงการจัดการการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความประทับใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ผู้วิจัยสรุปได้ว่าหลักการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นหลักการที่ช่วยพัฒนาและรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างมีระบบ เป็นการอนุรักษ์โดยใช้ทรัพยากรอย่างพอเหมาะพอดี การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต้องมีวิธีการจัดการการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต้องดูแลทรัพยากรการท่องเที่ยว ให้สามารถใช้ประโยชน์ต่อไปได้ในระยะเวลา ยาวนานจนถึงรุ่นต่อไป

แนวคิด 7 กรีน

แนวความคิด 7 กรีน (Seven Greens Concept) โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2555) ได้กล่าวถึงความหมายไว้ว่า การท่องเที่ยวสีเขียว คือการท่องเที่ยวที่ทุกคนมีความตั้งใจในการปฏิบัติตนเอง เพื่อพัฒนาและส่งเสริมสินค้า การบริการที่เป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางการศึกษาเรียนรู้ มีประสบการณ์ที่เป็นเอกลักษณ์ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นประกอบด้วย

1. หัวใจสีเขียว (Green Heart) คือการที่มีทัศนคติ การรับรู้ การคำนึงถึงคุณค่าของทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยว ทั้งยังควรมีการปฏิบัติเพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรสิ่งแวดล้อมด้วยความรู้ ความเข้าใจ และวิธีการที่เหมาะสม

2. การเดินทางสีเขียว (Green Logistics) คือการที่มีวิธีการเดินทาง การบริการในระบบขนส่งคมนาคมจากที่พักอาศัยไปยังแหล่งท่องเที่ยว ต้องเน้นการประหยัดพลังงาน ควรใช้พลังงานทดแทน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

3. แหล่งท่องเที่ยวสีเขียว (Green Attraction) คือการที่แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการตามการดำเนินงานในทิศทางของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญระมัดระวังอย่างชัดเจนในการรักษาทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

4. ชุมชนสีเขียว (Green Community) คือแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้งหมดมีการจัดการการท่องเที่ยวในทิศทางที่ยั่งยืน ทั้งยังมีการดำเนินงานที่เน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะการดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชน

5. กิจกรรมสีเขียว (Green Activity) คือการที่กิจกรรมท่องเที่ยวมีความสอดคล้องกับคุณค่าของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมที่มีความเพลิดเพลิน โดยจะส่งผลกระทบต่อทรัพยากรสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด และยังเพิ่มพูนประสบการณ์แก่นักท่องเที่ยว

6. การบริการสีเขียว (Green Service) คือการที่รูปแบบการให้บริการของธุรกิจใอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวด้วยมาตรฐานคุณภาพที่ดี และยังดำเนินการรักษาสิ่งแวดล้อม

7. ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม (Green Plus) คือการแสดงออกของบุคคล กลุ่มบุคคลในการสนับสนุนเพื่อร่วมมือดำเนินการรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยว

ลักษณะของนักท่องเที่ยวสีเขียว หมายถึง นักท่องเที่ยวที่แสวงหากิจกรรมที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ การเรียนรู้ในวัฒนธรรม หรือวิถีชีวิตการดำรงอยู่ของคนในชุมชน และยังสามารถอยู่ร่วมกับคนในชุมชนอย่างกลมกลืน อีกทั้งยังมีความรับผิดชอบต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ไม่เข้าไปทำลายหรือแปลงสภาพเดิมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และต้องช่วยปกป้อง อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวต่างๆอีกด้วย

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แนวความคิด 7 กรีน (Seven Greens Concept) เป็นแนวคิดสำหรับการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเริ่มต้นที่ให้นักท่องเที่ยวหันมาสนใจดูแล รักษาสิ่งแวดล้อม จากข้างต้นกระแสรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นที่นิยมในปัจจุบัน ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่จึงได้ตั้งโครงการเชียงใหม่ที่น่าชื่นชม ตามแนวความคิด 7 กรีน อีกทั้งทางจังหวัดเชียงใหม่ได้ตั้งเป้าให้เขตเมืองเก่า เป็นเขตการเดินทางโดยไม่ใช้เครื่องยนต์ ซึ่งสอดคล้องกับการเดินทางสีเขียว (Green Logistics) อีกด้วย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ความหมายของปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2548) ได้ให้ความหมายของปัจจัยทางประชากรศาสตร์ไว้ว่า ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ หมายถึงลักษณะของประชากร ได้แก่ขนาดขององค์ประกอบของครอบครัว เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้ เชื้อชาติ สัญชาติ ซึ่งจะมีผลต่อรูปแบบของอุปสงค์ และปริมาณการซื้อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว

สุวสา ชัยสุรัตน์ (2537) ได้กล่าวถึงความหมายของประชากรศาสตร์ว่า ประชากรศาสตร์ หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นเกณฑ์ในการบอกลักษณะทางประชากรในส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ครอบครัว รายได้ การศึกษา อาชีพ ศาสนา เชื้อชาติ สัญชาติ และสถานภาพทางสังคม

ฮันนา และวอสแนก (Nessim Hanna & Richard Wozniak, 2001) ได้ให้ความหมายของลักษณะทางประชากรศาสตร์ไว้ว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง ข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ ศาสนา และเชื้อชาติ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

แนวคิดและทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2542) ได้กล่าวถึงแนวความคิดด้านประชากรศาสตร์นี้ เป็นทฤษฎีที่ใช้หลักการของความเป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือ พฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น เป็นความเชื่อที่ว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่ต่างกันไปด้วย

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) ได้แบ่งส่วนตลาดตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน โดยลักษณะประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญและยังเป็นสถิติที่วัดได้ของประชากร เพื่อใช้ในการศึกษาข้อมูลตลาดเป้าหมาย หากวิเคราะห์ด้านสังคมและจิตวิทยา ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ทำให้ทราบถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมาย โดยวิเคราะห์จากปัจจัย ดังนี้

1. เพศ ความต่างกันทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการสื่อสารที่ต่างกัน คือเพศหญิงและเพศชายจะมีความแตกต่างกันมากในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร รวมถึง ความคิด ค่านิยมและทัศนคติ
2. อายุ เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม เนื่องจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่ต่างกัน ลักษณะในการใช้สื่อต่างกัน
3. ระดับการศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิดค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบในการเป็นผู้รับสารที่ดี

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ กล่าวคือ อาชีพ รายได้และสถานภาพทางสังคมของแต่ละบุคคลส่งผลต่อปฏิกิริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสาร เนื่องจากแต่ละบุคคลต่างมีวัฒนธรรม ทัศนคติ ประสบการณ์ เป้าหมายและค่านิยมที่ต่างกัน

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ หมายถึง ข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพทางครอบครัว ศาสนา และเชื้อชาติ พฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์นั้นเกิดขึ้นจากแรงกระตุ้นภายนอก ทำให้เห็นว่าลักษณะประชากรศาสตร์ที่ต่างกันจะมีพฤติกรรมที่ต่างกันไปด้วย และในกรณีงานวิจัยด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ลักษณะประชากรศาสตร์ที่ต่างกัน สามารถนำมาอธิบายได้ถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจที่ได้รับหลังจากการประกอบกิจกรรมจักรยาน ในเส้นทางที่ 1 ที่มีความพึงพอใจแตกต่างกัน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ความหมายของนักท่องเที่ยว

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO) ในปี พ.ศ. 2506 ให้ความหมายว่านักท่องเที่ยวหมายถึง ผู้คนที่เดินทางไปเยี่ยมเยือนยังต่างถิ่น ที่มีค่าใช้จ่ายตามปกติ ด้วยเหตุผลที่มีค่าใช้จ่ายในถิ่นที่เดินทางไปเยี่ยมเยือนปลายทาง (Destination) นักท่องเที่ยวซึ่งจะรวมทั้งผู้ที่สามารถนำมาจัดเก็บเป็นข้อมูลสถิติได้ และเก็บรวบรวมเป็นสถิติไม่ได้ เช่น ผู้เร่ร่อน (Nomads) ผู้โดยสารที่เดินทางผ่าน (Transit Passengers) ผู้ทำงานตามชายแดน (Border workers) ผู้ปฏิบัติราชการที่ได้รับมอบหมายในประเทศนั้น ๆ เช่น กลุ่มคณะทูตของประเทศต่าง ๆ ผู้แทนกงสุล และผู้แทนทางการทหาร ใช้คำจำกัดความว่า ผู้มาเยือน (Visitor) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน (Tourists) หมายถึง ผู้ที่เดินทางมาเยือนและพำนักอยู่ในประเทศตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป และแบ่งตามลักษณะของนักท่องเที่ยวได้ดังนี้

-นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน (International Tourist) หมายถึง เดินทางเข้ามาในประเทศและพำนักอยู่ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง (หนึ่งคืน) และไม่มากกว่า 60 วัน

-นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน (Domestic Tourist) หมายถึง อาจเป็นคนไทยหรือคนต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทยเดินทางมาจากจังหวัดที่อยู่อาศัยตามปกติของตนไปยังจังหวัดอื่น ๆ ระยะเวลาที่พำนักไม่เกิน 60 วัน

2. นักทัศนจาร (Excursionists) หมายถึง นักท่องเที่ยวที่ไม่ค้างคืน (Day Visitor) เดินทางมาเยือนชั่วคราว และอยู่ในประเทศน้อยกว่า 24 ชั่วโมง แบ่งตามลักษณะของนักท่องเที่ยวได้คือ

-นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Excursionist) ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวชั่วคราวในต่างประเทศน้อยกว่า 24 ชั่วโมง และมีได้พักค้างคืน

-นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Excursionist) ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และมีได้พักค้างคืน

นิคม จารุณี (2544) กล่าวว่า “นักท่องเที่ยว” (Tourist) เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ “Tour” ที่แปลว่า ท่องเที่ยว หรือ ทักนจร หรือการเดินทางเป็นวงกลม (Circular trip) ที่มีจุดเริ่มต้นที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะแล้วในที่สุดก็จะกลับมายังที่เดิมภายหลังจากการเดินทางตามรายการหรือกำหนดการที่จัดไว้ล่วงหน้า

สมบัติ กาญจนกิจ (2557) ได้กล่าวว่านักท่องเที่ยว (Tourist) คือคนที่เดินทางไปเยือนยังต่างที่ต่างถิ่น ซึ่งไม่ได้มาเยือนเพื่ออยู่อาศัยตามปกติ ไม่ใช่การดำรงชีพในถิ่นที่เดินทางไปเยือน (Destination) โดยแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. นักทัศนาจร คือ นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ค้างคืน เดินทางมาชั่วคราวและอยู่ในประเทศที่เดินทางมาน้อยกว่า 24 ชั่วโมง ไม่มีการใช้บริการของสถานที่พักแรม

2. นักท่องเที่ยวค้างคืน กล่าวคือ บุคคลที่เดินทางมาเยือนและพักอยู่ในประเทศตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป โดยมีการใช้บริการของสถานที่พักแรม ในแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่เดินทางไปยังถิ่นอื่นที่ไม่ใช่ถิ่นที่อยู่อาศัยของตนเองเพียงระยะเวลาหนึ่ง ไม่ได้อาศัยเป็นการถาวร โดยจะวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหารายได้

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

โคเฮน (Cohen, 1979) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวแบบปลีกตัวหาความเพลิดเพลิน เป็นนักท่องเที่ยวที่ต้องการหนีความจำเจของชีวิต

2. นักท่องเที่ยวแบบเน้นนันทนาการ เป็นนักท่องเที่ยวที่เน้นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพักผ่อนร่างกาย

3. นักท่องเที่ยวแบบทดลอง เป็นนักท่องเที่ยวที่มีลักษณะเด่นชัด เป็นคนชอบติดต่อกับคนท้องถิ่นและทำความเข้าใจความเป็นอยู่ การใช้ชีวิต และสิ่งแวดล้อมของคนท้องถิ่น

4. นักท่องเที่ยวที่ใช้ชีวิตแบบคนท้องถิ่น เป็นนักท่องเที่ยวที่ต้องการใช้ชีวิตภายใต้วัฒนธรรมของคนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวประเภทนี้จะอาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวนั้นเป็นเวลานาน

5. นักท่องเที่ยวมุ่งหาประสบการณ์ เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ที่แท้จริง ของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้ไปสัมผัส

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) ได้แบ่งนักท่องเที่ยวตามอำนาจซื้อได้ 3 ประเภทดังต่อไปนี้

1. นักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา เป็นนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูง มักเรียกร้องบริการทางการท่องเที่ยวชนิดหรูหรา และพร้อมที่จะจ่ายค่าบริการอัตราสูง ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีกำไรต่อหน่วยสูงจากการขายบริการให้นักท่องเที่ยวประเภทนี้ โดยปกติจะมีลักษณะจู้จี้ เอาใจยากแต่จ่ายดี และกลุ่มนี้มีจำนวนไม่มากนัก

2. นักท่องเที่ยวประเภทระดับกลาง เป็นนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ปานกลาง ไม่จู้จี้หรือเรียกร้องบริการทางการท่องเที่ยวมากเหมือนนักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา มักเป็นนักท่องเที่ยวที่อารมณ์ดี มุ่งความสนุกสนาน โดยปกตินักท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีจำนวนมากกว่านักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา จึงทำให้ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวมีรายได้มากตามจำนวนนักท่องเที่ยว แต่สามารถทำกำไรต่อหน่วยไม่สูงนัก

3. นักท่องเที่ยวประเภทระดับมวลชน เป็นนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมากที่สุด ส่วนมากมีรายได้น้อยหรือมีรายได้ประจำ ต้องการบริการทางการท่องเที่ยวแบบพื้นฐาน ในราคาถูก เอาใจง่าย นักท่องเที่ยวประเภทนี้เพิ่งจะเกิดได้ไม่นาน โดยได้รับการจูงใจจากการโฆษณาและบริการที่ธุรกิจนำเที่ยวจัดขึ้น เพื่อชักชวนนักท่องเที่ยวประเภทนี้มีจำนวนมากขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการกิจการทางการท่องเที่ยวมีรายได้มากตามไปด้วย แต่สามารถทำกำไรได้ต่อหน่วยน้อย อีกทั้งมีการแข่งขันสูง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

เชลลี (Shelly, 1975) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นแนวคิดที่ว่าด้วยความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ นั่นคือความรู้สึกด้านบวกและความรู้สึกด้านลบ

ความรู้สึกทางบวก คือ ความรู้สึกที่อาจเกิดแล้วทำให้มีความสุข ความสุขจะเป็นความรู้สึกทางบวกที่เพิ่มขึ้นได้อีก ยิ่งที่เห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่มีความซับซ้อน มีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ

ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุข มีความสัมพันธ์กันและระบบความสัมพันธ์นี้ เรียกว่า ระบบความพอใจ โดยระบบความพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ ความพอใจจะแสดงออกมาในรูปความรู้สึกทางบวกต่างๆ และความรู้สึกทางบวกนี้ทำให้เกิดความพอใจที่เพิ่มขึ้นได้อีกด้วย

คอตเลอร์ (Kotler, 1997) ได้ให้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นระดับความรู้สึกของบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ผลจากการให้บริการ กับความคาดหวังของบุคคลที่ได้รับบริการ แบ่งออกเป็น 3 ระดับดังนี้

1. ระดับความไม่พอใจ (Dissatisfaction)
2. ระดับความพอใจ (Satisfied)
3. ระดับความพอใจมาก (Highly Satisfied)

แอปเพิลไวท์ (Applewhite, 1997) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความสุข ความสบายที่ได้รับจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เกิดจากการเข้าร่วม ได้รับรู้ในกิจกรรมนั้นๆ

กาญจนา อรุณสุขขุจี (2546) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของมนุษย์ที่เป็นนามธรรม การที่จะทราบถึงความพึงพอใจของบุคคลนั้นว่าพอใจหรือไม่ ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการแสดงออกที่มีความซับซ้อนและต้องมีสิ่งดึงดูดใจที่ตรงต่อความต้องการของแต่ละบุคคล จึงจะทำให้เกิดความพึงพอใจ

เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นสภาวะที่เกิดขึ้นของความพึงพอใจหรือสภาวะทางอารมณ์ในแง่บวก จากการที่ประเมินเหตุการณ์หรือประสบการณ์ของคนๆหนึ่ง สิ่งที่เขาคาดหวังระหว่างการเสนอให้กับสิ่งที่รับเป็นรากฐานของการพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจก็ได้

วิรุฬ พรรณเทวี (2542) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของจิตใจมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าคาดหวังกับสิ่งหนึ่งอย่างไร ถ้าคาดหวังมากและได้รับการตอบสนองที่ดีก็จะมี ความพึงพอใจมาก แต่หากไม่ได้ตามที่คาดไว้อาจจะผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับที่ตั้งความคาดหวังของบุคคลนั้น

คณิต ดวงหส์ตี (2537) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกชอบหรือพอใจของบุคคลที่มีต่อการทำงานและองค์ประกอบหรือสิ่งจูงใจอื่นๆ ถ้าสิ่งเหล่านั้นตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ บุคคลนั้นจะเกิดความพึงพอใจขึ้น โดยสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจมีดังนี้

1. สิ่งดึงดูดใจที่เป็นวัตถุ (Material Inducement) ได้แก่ สิ่งของ เงิน หรือสภาวะทางกายภาพให้แก่ผู้ประกอบกิจกรรมต่างๆ
2. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา (Desirable Physical Condition) คือ สิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการก่อความสุขทางกาย

3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (Ideal Benefaction) กล่าวคือ สิ่งต่างๆ ที่สนองความต้องการของบุคคล
4. ผลประโยชน์ทางสังคม (Association Attractiveness) คือ ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมกิจกรรมทำให้เกิดความผูกพัน ความพึงพอใจ

ผู้วิจัยสรุปความหมายของความพึงพอใจได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติ หรือความรู้สึกของบุคคลที่เป็นนามธรรมเกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยไม่สามารถจับต้องได้ ยังเป็นความรู้สึกด้านบวกของบุคคล เกิดจากการคาดหวังต่อสิ่งที่ประสบหรือเกิดขึ้นแล้วสามารถสนองตอบความต้องการของบุคคลนั้นๆ ได้มากที่สุด ความพึงพอใจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามค่านิยมของแต่ละบุคคล

ทฤษฎีความพึงพอใจ

โคร์แมน (Korman, 1977) ได้จำแนกทฤษฎีความพึงพอใจในงานออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ทฤษฎีการสนองความต้องการ ในกลุ่มนี้ถือว่าความพึงพอใจในการทำงานเกิดจากความต้องการส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อผลที่ได้รับจากงานกับการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายส่วนบุคคล

2. ทฤษฎีการอ้างอิงกลุ่ม คือ ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคุณลักษณะของงานตามความปรารถนาของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มเป็นแนวทางในการประเมินผลการทำงาน

ชริณี เดชจินดา (2535) ได้เสนอทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า บุคคลพอใจจะกระทำสิ่งใดๆ ที่ให้ความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความยากลำบาก โดยอาจแบ่งประเภทความพอใจกรณีนี้ได้ 3 ประเภท คือ

1. ความพอใจด้านจิตวิทยา (psychological hedonism) เป็นทรศณะของความพึงพอใจว่ามนุษย์โดยธรรมชาติจะมีความแสวงหาความสุขส่วนตัวหรือหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ใด

2. ความพอใจเกี่ยวกับตนเอง (egoistic hedonism) เป็นทรศณะของความพอใจว่ามนุษย์จะพยายามแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขต้องเป็นธรรมชาติของมนุษย์เสมอไป

3. ความพอใจเกี่ยวกับจริยธรรม (ethical hedonism) ทรศณะนี้ถือว่ามนุษย์แสวงหาความสุขเพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษยหรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ผู้หนึ่งด้วย

ภิญโญ สาร (2541) ได้สรุปแรงจูงใจไว้ว่า บุคคลจะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องอาศัยสิ่งจูงใจหลายอย่าง มีสิ่งจูงใจที่สำคัญ 5 ประการดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ อาทิ เงิน สิ่งของ
2. สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาส เช่น การให้โอกาสที่จะมีชื่อเสียง มีอำนาจมากขึ้น มีโอกาสได้รับตำแหน่งงานสูงขึ้น
3. สิ่งจูงใจที่เป็นสภาพของการทำงาน อาศัยวัตถุเป็นหลัก
4. สิ่งจูงใจที่เป็นสภาพของการทำงาน ไม่เกี่ยวกับวัตถุ เช่น สภาพสังคมในการทำงาน ความรักใคร่ปรองดองกัน
5. การบำรุงขวัญ กำลังใจและสร้างความรู้สึกร่วมกันกับบุคลากรทั้งหลายว่าตนมีส่วนสำคัญในการสร้างชื่อเสียงให้องค์กร

ทั้งนี้ ทฤษฎีความพึงพอใจนั้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจที่จะทำให้การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวได้อีกด้วย

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับสิ่งที่สามารถสนองต่อความต้องการของบุคคลได้ สิ่งจะมีความต้องการแตกต่างกันไปในตัวบุคคลนั้นๆ แต่ละบุคคลจะสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรก และเมื่อได้รับความพึงพอใจนั้นแล้ว ความต้องการต่อสิ่งนั้นจะหมดลงและจะมีแรงจูงใจมาเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลสร้างความพึงพอใจกับความต้องการสิ่งใหม่นั้นเอง

การท่องเที่ยวจักรยานและข้อมูลกิจกรรมจักรยาน

ความหมายของการท่องเที่ยวจักรยาน

ซัสทรานส์ (Sustrans, 1999) นิยามการท่องเที่ยวจักรยานว่าเป็น นันทนาการชนิดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวไม่ว่าจะค้างคืนหรือเพียงหนึ่งวันที่ต้องจากบ้านที่พักอาศัย โดยที่จะมีกิจกรรมเวลาว่างที่เกี่ยวข้องกับการปั่นจักรยานเป็นส่วนสำคัญในการท่องเที่ยว

ริทชี (Ritchie, 1998) กล่าวว่า การท่องเที่ยวจักรยานเป็นกิจกรรมอะไรก็ได้ที่อาจเกี่ยวข้องกับการปั่นจักรยานหรือไม่ก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่านักท่องเที่ยวจะใช้เวลาพักผ่อนมากกว่า 24 ชั่วโมงหรือหนึ่งคืน และต้องมีการใช้จักรยานเป็นส่วนสำคัญของการเดินทางนั้น

ริทซ์ และคณะ (2010) ให้ความหมายการท่องเที่ยวโดยจักรยานว่ามีความเกี่ยวข้องกับการเข้าชม หรือเข้าร่วมกิจกรรมด้านการปั่นจักรยาน หรือการใช้จักรยานเพื่อท่องเที่ยวเยี่ยมชม โดยที่มีความเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วย

ผู้วิจัยจึงสรุปว่าการท่องเที่ยวจักรยานเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเป็นการใช้เวลาในันทนาการท่องเที่ยวที่ห่างจากบ้านที่พักอาศัยไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมงโดยนักท่องเที่ยวจะต้องใช้จักรยานระหว่างการเดินทางนั้นๆ

ข้อมูลทั่วไปของกิจกรรมจักรยาน

ความเป็นมาของรถจักรยาน

รถจักรยานเป็นพาหนะชนิดที่มีใช้ในประเทศฝรั่งเศส ณ กรุงปารีส เมื่อประมาณ 200 ปีมาแล้ว ครั้งแรกมีโครงทำด้วยไม้มีล้อ 2 ล้อ ต่อมาได้มีการปรับปรุงรูปทรงและคุณภาพในการใช้งาน จนกลายมาเป็นรถจักรยาน ดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้ การใช้รถจักรยานได้แพร่หลายไปยังประเทศต่างๆทั่วโลก สำหรับประเทศไทยได้มีการนำเข้ารถจักรยานโดยเจ้านายในสมัยรัชกาลที่ 5 ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 รถจักรยานคือพาหนะส่วนบุคคลสำหรับประชาชนโดยแท้ แต่เมื่ออุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็ว หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ความนิยมใช้รถจักรยานจึงได้ลดลง

ในอดีตเป็นที่นิยมอย่างมากในคนไทยสำหรับการใช้รถจักรยาน สามารถตอบสนองความต้องการการเดินทางระยะสั้น เพื่อประกอบกิจกรรมต่างๆ ได้หลากหลาย อาทิ การเดินทางไปทำงาน การขนส่งผลทางการเกษตรไปขายยังตลาด ต่อมาการใช้รถจักรยานได้ลดความนิยมลง หลังจากที่รถยนต์และรถจักรยานยนต์เข้ามามีบทบาทในไทยมากขึ้น ในระยะสิบห้าปีที่ผ่านมาได้มีการใช้รถจักรยานในวัตถุประสงค์อื่นๆ เช่น การขี่เพื่อท่องเที่ยวทางไกลและเพื่อการกีฬา เป็นต้น ซึ่งได้ทำให้กระแสสังคมจักรยานเริ่มกลับมาได้รับความสนใจขึ้นมาใหม่ เนื่องจากการใช้รถยนต์และจักรยานยนต์ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาการติดขัดของจราจรตามเมืองใหญ่ๆ ทั่วประเทศ การเผาไหม้เชื้อเพลิงของเครื่องยนต์จำนวนมากสาบสูญท้องถนน ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมตามมามากมาย เช่น มลพิษทางอากาศที่เกิดจากควันของท่อไอเสีย และละอองฝุ่นผง มลพิษทางน้ำที่เกิดจากการปนเปื้อนของสารพิษและน้ำมันไปทุกหนทุกแห่ง ที่มีการสัญจรไปมาโดยรถยนต์และรถจักรยานยนต์ นอกจากนั้นยังทำให้เกิดมลพิษทางเสียงอีกด้วย หลายเมืองในต่างประเทศได้เห็นประโยชน์ และความสำคัญของการใช้รถจักรยาน ควบคู่กับการใช้รถยนต์ และรถจักรยานยนต์มาตลอดเวลา ถึงแม้จะมีการขยายผังเมืองตามความเจริญที่เกิดขึ้น แต่ก็ยังคงรักษาเส้นทางรถจักรยาน

เดิมไว้ได้ และมีการต่อเชื่อมกับถนนที่สร้างใหม่ ให้มีการใช้รถจักรยานอย่างปลอดภัยอีกด้วย (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2556)

ชนิดของทางจักรยาน

ธงชัย พรรณสวัสดิ์ และพรชัย สีสานภาพ (2536) กล่าวถึงในประเทศออสเตรเลียได้แบ่งทางจักรยานเป็นประเภทใหญ่ๆ 3 ประเภท ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปริมาณของจักรยาน ปริมาณของการจราจร และความจำกัดของขอบเขตทาง

1. ทางจักรยานแบบปันส่วน (Share Bikeway) ทางจักรยานประเภทนี้ แบ่งส่วนมาจากช่องจราจรของรถยนต์ โดยการตีเส้น หรือทำเครื่องหมายบนผิวจราจรของช่องจราจรที่ได้ ออกแบบเพื่อไว้ สำหรับให้รถจักรยานไว้ก่อนแล้ว

2. ทางจักรยานแบบแยกส่วน (Restricted Bikeway) ทางจักรยานประเภทนี้ ใช้สำหรับถนนที่มีผิวจราจรหรือเขตทางกว้างพอ โดยกำหนดให้ช่องทางจักรยานอยู่ข้างใดข้างหนึ่ง หรือทั้งสองข้างของถนนก็ได้ โดยอยู่ระหว่างช่องทางเข้ากับช่องจอดรถยนต์ (Parking Lane) มีคันทัน (Barrier) กั้นระหว่างช่องทางจักรยานกับช่องจราจรออกตัดขาดจากกัน พร้อมทั้งมีป้ายจราจรประกอบด้วย

3. ทางจักรยานเฉพาะ (Exclusive Bikeway) บริเวณทางจะมีการแยกทางจักรยานออกจากถนนทั่วไปอย่างเด็ดขาด ให้ความปลอดภัยแก่ผู้ขับขี่จักรยานสูงสุด เหมาะสำหรับบริเวณที่มีปริมาณจักรยานสูง หรือสถานที่ท่องเที่ยว สวนสาธารณะ ฯลฯ

กฎจราจรของจักรยาน

ม. 79 ทางใดที่ได้จัดทำไว้สำหรับรถจักรยาน ผู้ขับขี่รถจักรยานต้องขับในทางนั้น

ม. 82 ผู้ขับขี่รถจักรยานต้องขับให้ชิดขอบทางด้านซ้ายของทางเดินรถ ไหล่ทาง หรือทางที่จัดทำไว้สำหรับรถจักรยานมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ในกรณีที่มีช่องเดินรถประจำทางด้านซ้ายสุดของทางเดินรถ ต้องขับขี่รถจักรยานให้ชิดช่องเดินรถประจำทางนั้น

กฎหมายการจราจรกำหนดให้รถจักรยานต้องมีอุปกรณ์หลัก 4 ประเภท

ม. 80 รถจักรยานที่ใช้ในทางเดินรถ ไหล่ทาง หรือทางที่จัดทำไว้สำหรับรถจักรยาน ผู้ขับขี่จักรยานต้องจัดให้มี 1. กระดิ่งที่ให้เสียงสัญญาณได้ยินได้ในระยะไม่น้อยกว่าสามสิบเมตร 2. เครื่องห้ามที่ใช้การได้ดีเมื่อใช้ สามารถทำให้รถจักรยานหยุดได้ในทันที 3. คอมไฟติดหน้ารถจักรยานแสงขาวไม่น้อยกว่าหนึ่งดวงที่ให้แสงไฟส่องตรงไปข้างหน้าเห็นพื้นทางได้ชัดเจนในระยะไม่

น้อยกว่าสิบห้าเมตร และอยู่ในระดับต่ำกว่าสายตาของผู้ขับขี่ซึ่งขับรถสวนมา 4. โคมไฟติดท้ายรถจักรยานแสงแดงไม่น้อยกว่าหนึ่งดวงที่ให้แสงสว่างตรงไปข้างหลังหรือติดวัตถุสะท้อนแสงสีแดงแทน ซึ่งเมื่อถูกส่องให้มีแสงสะท้อน

การใช้สัญญาณด้วยมือและแขน

รูปภาพที่ 1: สัญญาณมือพื้นฐานในการปั่นจักรยาน

ม. 37 การใช้สัญญาณด้วยมือและแขนให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. เมื่อจะลดความเร็วของรถให้ยื่นแขนขวาตรงออกไปนอกกรด เสมอระดับไหล่ และโบกมือขึ้นลง
2. เมื่อจะหยุดรถให้ยื่นแขนขวาตรงออกไปนอกกรดเสมอระดับไหล่ยกแขนขวาท่อนล่างตั้งฉากกับแขนท่อนบนและตั้งฝ่ามือขึ้น
3. เมื่อจะให้รถคันอื่นผ่านหรือแซงขึ้นหน้าให้ยื่นแขนขวาตรงออกไปนอกกรดเสมอระดับไหล่ และโบกมือไปทางข้างหน้าหลายครั้ง
4. เมื่อจะเลี้ยวขวา ให้ยื่นแขนขวาตรงออกไปนอกกรดเสมอระดับไหล่
5. เมื่อจะเลี้ยวซ้ายหรือเปลี่ยนช่องเดินรถไปทางซ้าย ให้ยื่นแขนขวาตรงออกไปเสมอระดับไหล่ และงอข้อมือชูขึ้นโบกไปทางซ้ายหลายครั้ง

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กิจกรรมจักรยานนั้นสามารถที่จะมีการสนองต่อความต้องการในหลายด้าน อาทิเช่น การเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง การขนส่งของ การกีฬา กิจกรรมจักรยานเป็นกิจกรรมที่ช่วยรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น ลดการเกิดมลภาวะต่างๆ การประกอบกิจกรรมจักรยานผู้ที่ประกอบกิจกรรมจักรยานควรศึกษาเส้นทางให้รอบคอบ และต้องทราบถึงกฎจราจรของจักรยานเบื้องต้นด้วย

ข้อมูลทั่วไปของโครงการเชียงใหม่ปั่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่

ความเป็นมาของโครงการ

รูปภาพที่ 2 : เอกสารโครงการเชียงใหม่ปั่น

โครงการเชียงใหม่ปั่น เกิดขึ้นโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานเชียงใหม่ ที่เล็งเห็นถึงศักยภาพของเมืองเชียงใหม่ ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ในรูปแบบการปั่นจักรยานท่องเที่ยว เน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติ ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และดำเนินการส่งเสริมการเดินทางที่ประหยัดพลังงาน รักษาสิ่งแวดล้อม ตามแนวคิด 7 Greens Tourism. โดยจัดทำเส้นทางเพื่อปั่นจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวขึ้นมา 9 เส้นทาง มีระยะทางรวม 171 กิโลเมตร โดยทุกเส้นทางจะมีจุดเริ่มต้นจากพระบรมราชานุสาวรีย์สามกษัตริย์ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่, 2558) ประกอบไปด้วย

เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” ระยะทาง 8 กิโลเมตร เริ่มจาก จุดเริ่มต้น ปั่นไป วัดดวงดี ออกจากวัดมาตามถนนราชดำเนินถึง วัดหมื่นล้าน ปั่นต่อมาถึงประตูท่าแพ เลี้ยวซ้ายมายัง วัดเชียงใหม่ ต่อมายัง วัดหม้อคำตวง วัดดัดภัย และปั่นมาใกล้ๆ จะเป็น วัดพระสิงห์ ต่อมาเป็น วัดหมื่นเงินกอง วัดพันแหวน และวัดเจดีย์หลวง

เส้นทางที่ 2 “ปั่นเที่ยวนครใต้พิภพ ยลต้นไม้ใหญ่ หย่อนใจในสถาบันแมคเคนฯ” ระยะทาง 13 กิโลเมตร เริ่มจาก จุดเริ่มต้น ปั่นมายังถนนเชียงใหม่ – ลำพูน เข้าสู่ เวียงกุมกาม ปั่นต่อมาจะพบวัดแรกคือ วัดเจดีย์เหลี่ยม จากนั้นต่อมาด้วย วัดพระเจ้าองค์ดำ วัดพญามังราย วัดปู่เปี้ย วันหนานช้าง วันอีก้าง วัดช้างค้ำ วัดกู่ป่าด้อม เมื่อจบวัดสุดท้าย ปั่นมายังฝั่งตรงข้ามจะเจอกับ สถาบันแมคเคนฯ มุลินีแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

เส้นทางที่ 3 “ปั่นเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน (บ้านสันลมจอย - บ้านไร่กองซิง) สงบใจที่วัดอุโมงค์” ระยะทาง 17 กิโลเมตร เริ่มต้นจาก จุดเริ่มต้น ผ่านประตูสวนดอก โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ตลาดต้นพยอม และด้านหลังของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เข้าสู่ วัดอุโมงค์ ปั่นต่อมาผ่าน ชุมชนบ้านข้างวัด ที่ตั้งอยู่ใกล้กับวัดไร่เปิง ปั่นต่อมายัง ชุมชนบ้านสันลมจอย ต่อมาที่ ศูนย์วิจัยเกษตรแม่เหียะ และชุมชนบ้านไร่กองซิง

เส้นทางที่ 4 “ปั่นทดสอบพลังน้อง ท่องสวนสัตว์” ระยะทาง 7 กิโลเมตร จุดเริ่มต้นมา ผ่านมาทางประตูข้างเฟือก ป้อมแจ่งหัวริน อุทยานการค้ากาดสวนแก้ว ศูนย์การค้าเมญาฯ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เข้าสู่สวนสัตว์เชียงใหม่

เส้นทางที่ 5 “ปั่นเที่ยวไร่ สัมผัสวิถีชีวิตดาวบอย ฟาร์ม 900 ไร่ ม.แม่ใจ” ระยะทาง 25 กิโลเมตร เริ่มจาก จุดเริ่มต้นผ่านประตูข้างเฟือก สถานีขนส่งตลาดธานี กาดมิโชค ตรงไปตาม ถนนสายเชียงใหม่ - พรวัว ผ่านสี่แยกลิขิตชีวิต ตามถนนไปเรื่อยๆ จนถึงมหาวิทยาลัยแม่ใจ ปั่นต่อมา ตามถนนคลองส่งน้ำแม่แฝก - แม่จัต มาถึงสำนักฟาร์มมหาวิทยาลัยแม่ใจ

เส้นทางที่ 6 “ปั่นออกกำลังกาย ศูนย์ประชุมฯ - สนามกีฬา 700 ปี - ห้วยตึงเฒ่า” ระยะทาง 12 กิโลเมตร เริ่มต้นที่ จุดเริ่มต้น ผ่านสี่แยกตลาดบริบูรณ์ (ช่วงสิงห์) ผ่านสภ.ข้างเฟือก สู่อำเภอประชุม และแสดงสินค้านานาชาติเฉลิมพระเกียรติ 7 รอบพระชนมพรรษา และต่อมายัง สนามกีฬาสมโภช 700 ปี ปั่นต่อมาถึง ช่วงพระเจ้าล้านนา และเข้ามายังห้วยตึงเฒ่า

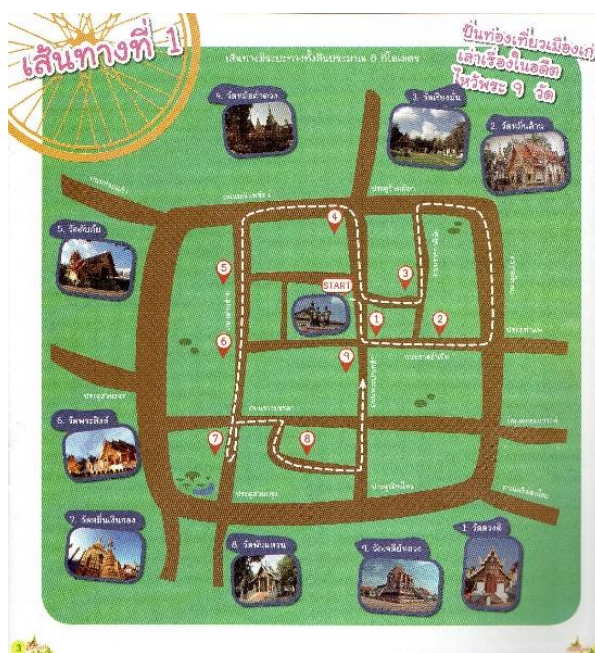
เส้นทางที่ 7 “ปั่นชมสวน ชวนไหว้พระธาตุดอยคำ” ระยะทาง 14 กิโลเมตร เริ่มต้นจาก จุดเริ่มต้น ผ่านวัดอินทิล ถึงสี่แยกต้นพยอม เลี้ยวซ้ายไปตามถนนเลียบคลองชลประทาน ถึง อุทยานหลวงราชพฤกษ์ แล้วปั่นต่อมายัง เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี และปั่นขึ้น วัดพระธาตุดอยคำ

เส้นทางที่ 8 “ปั่นไปแช่น้ำแร่ น้ำพุร้อนสันกำแพง” ระยะทาง 35 กิโลเมตร เริ่มออกตัวจาก จุดเริ่มต้น ปั่นข้ามสะพานนวรัฐ ตรงไปถนนเจริญเมือง ผ่านสถานีรถไฟเชียงใหม่ ตรงไปตามถนน เชียงใหม่ - สันกำแพง ถึงศูนย์อุตสาหกรรมทำร่มบ่อสร้าง ต่อมายัง วัดพรนอนปูคา จากนั้นปั่นผ่าน เทศบาลสันกำแพง โรงเรียนมัธยมสันกำแพง วัดแช่ข้าง และวัดป่าเป่า เข้าสู่ น้ำพุร้อนสันกำแพง

เส้นทางที่ 9 “ปั่นเลียบบึง ไปนมัสการพระธาตุหริภุญชัย ลำพูน” ระยะทาง 40 กิโลเมตร เริ่มต้นจาก จุดเริ่มต้น ปั่นเลียบบึงน้ำปิง ผ่านเทศบาลตำบลป่าแดด ตลาดน้ำไทรงาม เข้าสู่ จังหวัดลำพูน ถึงวัดจามเทวี ปั่นต่อมาผ่านวัดมหาวัน สี่อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี และปั่นมาต่อที่วัดพระธาตุ-หริภุญชัยรวมหาวิหาร

บริบทพื้นที่ในการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยในโครงการเชิงใหม่ที่น่าป็น เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่าเล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” มีระยะทาง 8 กิโลเมตร โดยเส้นทางจะประกอบด้วยสถานที่ท่องเที่ยว 10 พระบรมราชานุสาวรีย์สามกษัตริย์ วัดดวงดี วัดหมื่นล้าน วัดเชียงมั่น วัดหม้อคำตวง วัดด่บภัย วัดพระสิงห์ วัดหมื่นเงินกอง วัดพันแหวน และวัดเจดีย์หลวง

รูปภาพที่ 3: แผนที่เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่าเล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด”

รูปภาพที่ 4: พระบรมราชานุสาวรีย์สามกษัตริย์

พระบรมราชานุสาวรีย์สามกษัตริย์ หรือที่มักเรียกกันว่า อนุสาวรีย์สามกษัตริย์ เป็นพระบรมราชานุสาวรีย์ของพระมหากษัตริย์ไทย 3 พระองค์ ผู้สร้างเมืองนพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่ คือ พญามังราย, พญาเจ้าเมือง และ พ่อขุนรามคำแหง

อนุสาวรีย์สามกษัตริย์หน้าศาลากลางเก่าพระบรมราชานุสาวรีย์ฯ ตั้งอยู่กลางเวียงเชียงใหม่ บริเวณหน้าหอศิลปวัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่จังหวัดเชียงใหม่ (ศาลากลางเก่าจังหวัดเชียงใหม่) ในเขตตัวเมืองเชียงใหม่ ด้านหน้าติดกับถนนพระปกเกล้า ซึ่งบริเวณนี้เอง ถือเป็นศูนย์กลางของตัวเมืองเชียงใหม่ หน้าอนุสาวรีย์มีลานกว้างขนาดใหญ่ เรียกว่า "ช่วงสามกษัตริย์" หรือ "ช่วงอนุสาวรีย์สามกษัตริย์" ด้านตรงข้ามของอนุสาวรีย์ ยังเป็นที่ตั้งของอาคารศาลแขวงเชียงใหม่เดิม ซึ่งมีสถาปัตยกรรมตะวันตกที่งดงาม

เป็นอนุสาวรีย์เพื่อระลึกถึงการก่อตั้งนครเชียงใหม่ พระราชานุสาวรีย์สามกษัตริย์ออกแบบและปั้นหล่อโดย คุณไข่มุกด์ ชูโต ศิลปินแห่งชาติ สร้างเสร็จเมื่อวันศุกร์ ที่ 3 กันยายน พ.ศ.2526 และประกอบพระราชพิธีเปิดเมื่อวันที่ 30 มกราคม พ.ศ.2527 (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่, 2558)

รูปภาพที่ 5: วัดดวงดี

ประวัติของวัดดวงดี ไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัด มีเพียงจารึกที่ฐานพระพุทธรูปภายในพระวิหาร ที่ระบุถึงปีที่สร้างองค์พระไว้ เมื่อปี พ.ศ. 2039 ซึ่งตรงกับสมัยพระเจ้าแก้ว นอกจากนี้ วัดดวงดียังถูกค้นพบในอีกหลายๆ ชื่อ ได้แก่ วัดหมากตันเหนือ, วัดอุดมดี, วัดพนมดี จนกลายมาเป็นวัดดวงดีตามลำดับ ก่อนพุทธศตวรรษที่ 24 ปรากฏชื่อวัดนี้ในตำนานพื้นเมืองเชียงใหม่ เมื่อ พ.ศ. 2304 เจ้าขี้ทุตเป็นภิกษุอยู่ วัดดวงดี สึกออกมาได้เป็นเจ้าเมืองลำพูนภายใต้อำนาจของพม่า

กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียน และกำหนดขอบเขตโบราณสถานในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 98 ตอนที่ 177 ลงวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ.2524 (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่, 2558)

รูปภาพที่ 6: วัดหมื่นล้าน

สร้างขึ้นในปีมะเส็ง พ.ศ.2002 ถึงปีมะแม พ.ศ.2005 ในรัชสมัยของพระเจ้าติโลกราช กษัตริย์ผู้ครองบัลลังก์ล้านนาประเทศ ในราชวงศ์มังรายหรือราชวงศ์เม็งราย ผู้สร้างวัดหมื่นล้านคือ “หมื่นโลกสามล้านขุนพลแก้ว” คู่บัลลังก์ของพระเจ้าติโลกราชซึ่งคนส่วนใหญ่รู้จักกันในนามของ “หมื่นดั่ง” หรือ “หมื่นดั่งนคร” เพื่อเป็นการสร้างกุศลอุทิศแก่แม่ทัพของอยุธยา ที่พ่ายในการทำสงครามจนต้องเสียชีวิตในสนามรบ ตลอดถึงอุทิศส่วนบุญส่วนกุศล ให้แก่บรรดาแม่ทัพนายกองของล้านนา ตามหลักฐานบ่งชี้ไว้ว่า ได้มีการจัดหาสถานที่สร้างวัดขึ้นภายในกำแพง เมืองเป็องบูรพาทิศ ห่างจากประตูเมืองไปยังใจกลางเมือง 100 ขาธนู (1 ขาธนูเท่ากับ 1 วา) คือประมาณ 100 วา ในปีมะเส็ง จ.ศ. 822 ตรงกับ พ.ศ. 2002 ครั้นถึงปีมะแม พ.ศ. 2005 (จ.ศ. 825) จึงได้ทำการเฉลิมฉลองถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา และสังฆบูชา (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่, 2558)

รูปภาพที่ 7: วัดเชียงมั่น

วัดเชียงมั่น ตั้งอยู่ที่ถนนราชภาคินัย อำเภอเมือง เป็นวัดที่เก่าแก่ที่สุดในตัวเมืองเชียงใหม่ มีมาตั้งแต่สมัยแรกสร้างเมือง เมื่อ พ.ศ. 1839 พญามังราย ได้ทรงยกพระตำหนักเชียงมั่น ถวายเป็น

พระอารามให้ชื่อว่า วัดเชียงใหม่ และโปรดเกล้าฯ ให้สร้างเจดีย์ข้างล้อม บริเวณพื้นที่หอประทับของพระองค์

พระวิหารของวัดเชียงใหม่มี 2 วิหาร คือ วิหารใหญ่ที่สร้างในสมัยปัจจุบัน ระหว่างช่องหน้าต่างของวิหารหลังนี้มีภาพจิตรกรรมฝาผนังเขียนสีทองบนพื้นแดงงามวิจิตร บอกเล่าเรื่องราวการสร้างเมืองและวัดของพญามังราย ทั้งเวียงกุมกาม และเมืองเชียงใหม่ วิหารเล็ก หรือวิหารจตุรมุข เป็นวิหารเดิมของวัด ภายในเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสำคัญของเชียงใหม่ คือพระเสด็จคณิน หรือพระแก้วขาว และพระศิลา ปางทรมานช้างนาฬาคีรี โดยพระแก้วขาวนั้น เป็นพระพุทธรูปประจำพระองค์ของพระนางจามเทวี แห่งแคว้นหริภุญชัย และเป็นที่เคารพสักการะของประชาชนชาวเชียงใหม่ ส่วนพระอุโบสถมีความสำคัญต่อชาวเชียงใหม่เป็นอย่างยิ่งเพราะในโถงด้านหน้ามีศิลาจารึกวัดเชียงใหม่ บันทึกเรื่องราวการสร้างเมืองเชียงใหม่และประวัติของวัดแห่งนี้ ตลอดจนการทำนุบำรุงวัดโดยพระราชาวงศ์

เจดีย์ข้างล้อม เป็นเจดีย์ประธาน สร้างตามแบบศิลปะล้านนา ตั้งอยู่ด้านหลังพระวิหารใหญ่ ฐานเจดีย์ประดับด้วยช้างปูนปั้น จำนวน 16 เชือก ได้รับอิทธิพลจากศิลปะสุโขทัย ด้านหน้ามีบันไดทางขึ้นสู่ซุ้มเรือนธาตุ คล้ายบันไดประดับด้วยนาคปูนปั้น เรือนยอดเป็นเจดีย์ทรงระฆังสีทอง นอกจากนี้ยังมีหอไตรกลางน้ำสำหรับเก็บรักษาพระไตรปิฎกและคัมภีร์ต่าง ๆ ตามคติการสร้างและภูมิปัญญาล้านนา (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2558)

รูปภาพที่ 8: วัดหม้อคำตวง

เป็นวัดราษฎร์ สังกัดคณะสงฆ์ “มหานิกาย” ที่ดินตั้งวัดมี 2 ไร่ 2 งาน 53 ตารางวา ทิศเหนือจดถนนศรีภูมิ ทิศใต้จดทางสาธารณะ ทิศตะวันออกจดถนนศรีภูมิ ซอย 5 ทิศตะวันตกจดถนนศรีภูมิ ซอย 6 อาคารเสนาสนะประกอบด้วยอุโบสถ เจดีย์ วิหาร กุฏิสงฆ์ 2 ชั้น ศาลาการเปรียญ 2 หลัง ศาลาสงฆ์หน้าพระเจ้าน้ำใจ ศาลาราย ศาลาเป็นที่ตั้งสมาคมโหราศาสตร์ ปุชนิยวัตถุที่สำคัญของวัด

คือ พระพุทธรูปชื่อ “ กิตติลาภมงคล ” สร้างด้วยอิฐถือปูน หน้าตักกว้างประมาณ 5 ศอก สูงประมาณ 8 ศอก ปางมารวิชัย ประดิษฐานอยู่ในวิหาร มีอายุ 200 กว่าปี และพระพุทธรูปทันใจ (พระเจ้าทันใจ) เป็นพระศักดิ์สิทธิ์ประจำวัด มีทั้งหมด 3 องค์ ประดิษฐานอยู่บนกุฏิเจ้าอาวาส วัดหม้อคำตวงมีอายุราว 500 กว่าปี สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ.2019 เดิมชื่อวัดหมื่นตวงคำหรือหมื่นคำตวง เพราะผู้สร้างวัดมีฐานันดรศักดิ์ “ ยศหมื่น ” มีหน้าที่ตีทอง หลอมทอง ถวายผู้ปกครองเมืองในสมัยนั้น ต่อมาชื่อของวัดได้เปลี่ยนแปลงไป กลายมาเป็นชื่อวัดหม้อคำตวงจนถึงปัจจุบัน ความหมายของคำว่า “ หม้อคำตวง ” หมายถึง หม้อทองคำสำหรับตวงเงินตวงทอง (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่, 2558)

รูปภาพที่ 9: วัดดบภัย

วัดดบภัย ชื่อเดิมคือ วัดอภัย หรือวัดตุงกระด้าง สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.2021 ซึ่งตรงกับสมัยอาณาจักรล้านนาราชวงศ์มังรายในยุครุ่งเรือง ตามตำนานเดิมถูกบันทึกไว้ว่า ในสมัยกาลก่อนนั้นมีพระยาท่านหนึ่งที่มีความเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่งจึงได้สร้างพระพุทธรูปขึ้นมาเพื่อเป็นที่สักการบูชาขึ้นมอองค์หนึ่งชื่อว่า พระเจ้าดบภัย ไม่ว่าจะท่านจะย้ายไปอยู่ที่ไหนท่านก็จะอันเชิญพระเจ้าดบภัยไปด้วยทุกที่ เพื่อให้เกิดความเป็นสิริมงคลแก่ตนเองและเหล่าข้าราชการบริวาร ต่อมาพระยาอภัยเกิดล้มป่วยลงอย่างหนักซึ่งไม่อาจจะรักษาด้วยวิธีการใดก็ไม่หายหรือบรรเทาลงได้ พระยาอภัยจึงได้ทำการตั้งจิตอธิษฐานต่อหน้าพระเจ้าดบภัยขอให้ช่วยปกป้องรักษาตนให้หายจากอาการเจ็บป่วย หลังจากนั้นต่อมาพระยาอภัยก็หายจากอาการเจ็บป่วยลงได้อย่างน่าอัศจรรย์ ครั้นในเวลาต่อมาท่านก็ได้พาเหล่าข้าราชการมาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บริเวณวัดตุงกระด้าง จึงได้รับการบูรณปฏิสังขรณ์วัดนี้ให้มีสภาพดีขึ้น พร้อมกับอัญเชิญพระดบภัยมาประดิษฐานที่วัดแห่งนี้ จึงได้รับการขนานนามใหม่ว่าวัดดบภัยมาจนถึงปัจจุบัน (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่, 2558)

รูปภาพที่ 10: วัดพระสิงห์

วัดพระสิงห์วิหาร เป็นวัดสำคัญในประวัติศาสตร์แห่งแผ่นดินล้านนานับแต่อดีต เป็นพระอารามหลวงชั้นเอก ชนิดวรมหาวิหาร ตั้งอยู่ในบริเวณคูเมืองเชียงใหม่ ถนนสามล้าน ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ วัดพระสิงห์วิหารเป็นวัดสำคัญวัดหนึ่งของเมืองเชียงใหม่ ภายในมีพระสิงห์หรือพระพุทธรูปปางไสยาสน์ศิลปะเชียงแสนโบราณ ปางมารวิชัยขัดสมาธิเพชร หล่อด้วยสำริดหุ้มทอง สูง 79 เซนติเมตร หน้าตักกว้าง 63 เซนติเมตร สร้างขึ้น เมื่อ พ.ศ. 700 และเป็นที่รู้จักกันในชื่อ "เชียงแสนสิงห์หนึ่ง" อีกทั้งเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่เมืองเชียงใหม่และแผ่นดินล้านนาประดิษฐานอยู่ ตามประวัติศาสตร์ พญาผายู กษัตริย์เชียงใหม่ราชวงศ์เม็งราย โปรดเกล้าฯ ให้สร้างวัดพระสิงห์วิหารขึ้นในปี พ.ศ. 1888 ต่อมาได้อัญเชิญพระพุทธรูปจากลังกาทวีปมาประดิษฐาน จนกระทั่งเมื่อสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 1 แห่งกรุงศรีอยุธยาได้กรุงสุโขทัยเป็นเมืองขึ้น จึงได้อัญเชิญพระพุทธรูปมาประดิษฐานที่กรุงศรีอยุธยา ต่อมาได้มีผู้นำไปไว้ที่เมืองกำแพงเพชรและเชียงราย เมื่อพระเจ้าแสนเมืองมา เจ้านครเชียงใหม่ยกทัพไปตีเมืองเชียงรายได้ จึงได้อัญเชิญพระพุทธรูปมาประดิษฐานที่เชียงใหม่พร้อมกับพระแก้วมรกต เมื่อสมเด็จพระนารายณ์มหาราชตีเมืองเชียงใหม่ได้เมื่อ พ.ศ. 2205 ได้อัญเชิญพระพุทธรูปมาประดิษฐานที่วัดพระศรีสรรเพชญ์กรุงศรีอยุธยาเป็นเวลานานถึง 105 ปี เมื่อเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 แก่พม่าใน พ.ศ. 2310 ชาวเชียงใหม่ได้อัญเชิญพระพุทธรูปกลับไปเชียงใหม่ เมื่อมณฑลพายัพได้กลับมาเป็นของไทยในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช สมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาทโปรดให้อัญเชิญลงมายังกรุงเทพมหานครเมื่อปี พ.ศ. 2338 ปัจจุบันพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่ ณ พระที่นั่งพุทไธสวรรย์ พระราชวังบวรสถานมงคล ส่วนพระสิงห์ที่ประดิษฐานที่วัดแห่งนี้เป็นพระพุทธรูปจำลองภายในวัดพระสิงห์วิหารยังมีวิหารลายคำซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปอีกทั้งมีจิตรกรรมฝาผนังเรื่องสุพรรณหงส์ และสังข์ทองซึ่งพบเพียงที่นี้แห่งเดียว นอกจากนี้ยังมีศิลปกรรมอื่นๆ ที่น่าชม ได้แก่ พระอุโบสถที่ตกแต่งแบบศิลปะล้านนา หอไตรประดับด้วยรูปปูนปั้นเทวดา และ

เจดีย์ทรงกลมแบบล้านนา ตามความเชื่อพระธาตุเจดีย์วัดพระสิงห์ถือเป็นพระธาตุประจำปีเกิดของผู้ที่เกิดปีมะโรง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2558)

รูปภาพที่ 11: วัดหมื่นเงินกอง

วัดหมื่นเงินกอง หรืออีกชื่อหนึ่งคือ วัดมะยมกอง สร้างขึ้นในรัชสมัยพระเจ้ากือนา หรือ ท้าวสองแสนนาคษัตริย์นครพิงค์เชียงใหม่ ระหว่าง พ.ศ. 1898 - 1928 โดยชื่อ หมื่นเงินกอง เป็นชื่อของมหาอำมาตย์ตำแหน่ง "ขุนคลัง" ท่านหนึ่งในรัชกาลพระเจ้ากือนา โดยโปรดให้ไปอาราธนาพระสุมนเถระชาวเมืองสุโขทัยมาเผยแพร่พระพุทธศาสนาในนครพิงค์ เมื่อ พ.ศ. 1913 เป็นที่เข้าใจกันว่า มหาอำมาตย์หมื่นเงินกอง หรือ ทิดเมธัง ผู้สร้างวัดเมธัง และ วัดช่างลาน เป็นผู้สร้างวัด "หมื่นเงินกอง" เพื่อเป็นอนุสรณ์สถาปนาบรรดาศักดิ์ที่ตนเองได้รับ (กรมศิลปากร, 2558)

รูปภาพที่ 12: วัดพันแหวน

พระอารามแห่งนี้สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2040 โดยขุนนางยศ "พัน" ชื่อว่า "แหวน" จึงเรียกชื่อวัดว่า "พันแหวน" ตามผู้สร้างวัด ซึ่งการตั้งชื่อวัดตามนามผู้สร้างนั้นถือเป็นธรรมเนียมนิยมในการสร้างวัดราชภัฏของล้านนาในสมัยนั้น

เป็นเจดีย์ทรงระฆังแบบล้านนา เกิดจากการผสมผสานกันระหว่างเจดีย์ทรงระฆังอิทธิพลจากพม่า พัฒนาจนมีเอกลักษณ์เฉพาะแบบท้องถิ่น ฐานเชิงสี่เหลี่ยมรองรับฐานบัวลูกแก้วอกไก่ย่อเก็จรองรับเรือนธาตุทรงแปดเหลี่ยมซ้อนกันสามชั้น เหนือขึ้นไปเป็นองค์ระฆัง แต่ไม่เหลือรูปลักษณะขององค์ระฆังให้เห็น เนื่องจากแกะสลักเป็นใบหน้า อาจเป็นพระอินทร์ (หรืออาจเป็นพระพรหม) ไม่ทราบแน่ชัด ถัดไปเป็นปล้องโฉนประดับด้วยฉัตรสีทองบนปลายยอด ที่ฐานเป็นลายสัตว์ประจำปีนักษัตรทั้ง 12 ฐานทั้งสี่มุมมีปูนปั้นช้างสามเศียร และพระวิหารซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมแบบล้านนาดั้งเดิม (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่, 2558)

รูปภาพที่ 13: วัดเจดีย์หลวง

วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร หรือ วัดโชติการาม เป็นพระอารามหลวงเก่าแก่ของเชียงใหม่ ตั้งอยู่ใจกลางเมือง ที่ถนนพระปกเกล้า มีบริเวณกว้างขวาง เมื่อเดินเข้าไป จะพบพระวิหารหลวงทรงล้านนาอยู่ตรงกลาง เจ้าคุณอุบลี คุณปรมาจารย์และเจ้าแก้วนวรรฐเป็นผู้สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2471 ภายในประดิษฐานพระประธานพระอัฐฐารส ปางประธานอภัย ตามศิลปะแบบเชียงใหม่ตอนต้นที่ได้รับอิทธิพลจากศิลปะปาละ (อินเดีย) หล่อด้วยทองสำริด สูง 18 ศอก ส่วนด้านหน้าประตูทางเข้าวิหารมีบันไดนาคเลื้อยใช้ทางเกี่ยวกระหวัดขึ้นไปเป็นซุ้มประตูวิหารคดงามยิ่ง นาคคู่นี้เป็นฝีมือเก่าแก่ที่มีมาตั้งแต่เดิมได้ชื่อว่าเป็นนาคที่สวยงามที่สุดของภาคเหนือ วัดเจดีย์หลวงวิหารเป็นสถานที่ประดิษฐานเจดีย์ใหญ่ที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ สร้างขึ้นในรัชกาลพระเจ้าแสนเมืองมากษัตริย์องค์ที่ 7 แห่งราชวงศ์มังราย (พ.ศ.1913-1954) ต่อมาพระยาตีโลกราชโปรตฯ ให้ช่างขยายเจดีย์ให้สูงและกว้างกว่าเดิม แล้วเสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2024 และอัญเชิญพระแก้วมรกตมาประดิษฐานระหว่าง พ.ศ.2011-2091 เป็นเวลานานถึง 80 ปี ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2088 สมัยพระนางจิระประภา เกิดแผ่นดินไหวทำให้ยอดเจดีย์หักโค่นลง ปัจจุบันเจดีย์มีความสูงคงเหลือ 40.8 เมตร ฐานกว้างด้านละ 60 เมตร

วัดแห่งนี้ ยังมี เสาอินทขิล หรือ เสาหลักเมือง สร้างขึ้นเมื่อครั้งพ่อขุนเม็งรายมหาราช สร้างเมืองเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ. 1839 ประดิษฐานอยู่ในวิหารจตุรมุขทรงไทยหลังเล็ก ๆ เสาอินทขิลนี้ สร้างด้วยไม้ซุงต้นใหญ่ ฝังอยู่ใต้ดิน ทุกปีในวันแรม 12 ค่ำเดือน 8 (เหนือ) หรือประมาณเดือน พฤษภาคมจะมีงาน “เข้าอินทขิล” เพื่อฉลองหลักเมือง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2558)

รูปภาพที่ 14: ประตูท่าแพ

ประตูท่าแพซึ่งตั้งอยู่ในปัจจุบันนี้ เทศบาลนครเชียงใหม่และกรมศิลปากรได้ร่วมกันสร้างขึ้นใหม่ เมื่อปี พ.ศ. 2528 โดยอาศัยหลักฐานทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี ประกอบกับภาพถ่ายประตูเมืองเชียงใหม่ประตูหนึ่ง ซึ่งถ่ายเมื่อปี พ.ศ. 2422 ประตูท่าแพที่ถูกเรียกกันในปัจจุบันนั้น แท้จริงมีนามว่า "ประตูเชียงเรือก" เพราะอยู่ใกล้หมู่บ้านเชียงเรือก สร้างขึ้นครั้งแรกในรัชสมัยพญามังราย เมื่อแรกตั้งเมืองเชียงใหม่ในปี พ.ศ. 1839 ส่วนประตูท่าแพของจริงนั้นเดิมเคยตั้งอยู่บริเวณสี่แยกวัดแสนฝาง ซึ่งเป็นประตูของแนวกำแพงเมืองชั้นนอก ต่อมาเมื่อมีการรื้อแนวกำแพงชั้นนอกออกจึงเหลือแต่ประตูเชียงเรือกที่เป็นประตูชั้นใน ชาวบ้านจึงเรียกประตูเชียงเรือกนี้ว่าประตูท่าแพแทน ในสมัยโบราณ คำว่า "เชียง" หมายถึง "เวียง" หรือ "เมือง" ส่วนคำว่า "เรือก" นั้นมีความหมายอีกอย่างหนึ่งว่า เรือ หรือ เื่อ ซึ่งหมายถึง พาหนะที่ใช้เดินทางไปมาทางแม่น้ำ คู ครองฝายเหมือง เป็นต้น ดังนี้ คำว่า "เชียงเรือก" หากพูดเป็นภาษาชาวบ้าน ก็อาจแปลออกมาได้เป็นเชียงเรือ หรือเวียงเรือ ซึ่งก็หมายถึงเมืองของเรือ ที่ขายของทางเรือ หรือสถานที่ที่มีเรือมากกว่าได้ เหตุนี้ในสมัยต่อมาจึงถูกเรียกว่าท่าแพ ซึ่งก็มีความหมายเดิม คือที่จอดแพหรือเรือ มีความหมายเดียวกันคือเมืองของเรือ ที่ขายของทางเรือ หรือสถานที่ที่มีเรือมาก (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่, 2558)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สมารถณ์ คงเจริญกาย (2548) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งยังเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยบุคคล และจำแนกตามพฤติกรรมของผู้เข้ามาท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถานที่ ด้านการให้บริการ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องของป้ายบอกประวัติและความสำคัญของสถานที่ การจัดห้องน้ำไว้บริการแก่ผู้เข้ามาท่องเที่ยว การดูแลความสะอาดของห้องน้ำ การให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง

ชินกร กระจ่าง (2549) ศึกษาเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรี วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ศึกษาเส้นทางจักรยาน ที่จอดรถจักรยาน และสถานีจอดจักรยานเพื่อการท่องเที่ยว ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการใช้รถจักรยานในการเดินทางท่องเที่ยวในกรณีที่มีการจัดทำทางจักรยานที่ชัดเจน มีโครงข่ายที่เชื่อมถึงกัน มีสภาพพื้นผิวที่เหมาะสม และมีความน่าสนใจในเส้นทาง องค์ประกอบที่สำคัญที่เส้นทางจักรยานต้องมี ได้แก่ ป้ายต่างๆ อาทิเช่น ป้ายจราจร ป้ายสื่อประชาสัมพันธ์ ควรมีที่จอดจักรยานเป็นระยะๆ เส้นทางควรมีร่มเงา มีแสงสว่างเพียงพอ

กรรวี กันเงิน (2550) ศึกษาเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี และเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่าความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ตอบแบบสอบถามตามเพศ อายุ การศึกษา รายได้ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ลักษณะในการท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยว การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จำนวนคืนที่เข้าพัก และภูมิลาเนา พบว่า มีความพึงพอใจต่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุญยวีร์ ศรีรัตน์ (2550) ศึกษาความหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมท่องเที่ยวทั่วไทยไปกับการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) กรณีศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวแบบเข้าไปเย็นกลับ วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อโปรแกรมการท่องเที่ยว และบริการที่ได้รับจากกิจกรรมท่องเที่ยวทั่วไทยไปกับการรถไฟแห่งประเทศไทย และศึกษาพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ต่อความคาดหวังและความพึงพอใจในการใช้บริการของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคาดหวังการบริการนำเที่ยวโดยรถไฟแห่งประเทศไทยในด้านแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อกิจกรรมท่องเที่ยวทั่วไทยไปกับการรถไฟแห่งประเทศไทย ในด้านแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยกว่าความคาดหวัง ด้านความคุ้มค่าของการบริการอยู่ในระดับมากกว่าความคาดหวัง และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ และอาชีพที่ต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัชดาพรรณ สุวรรณมาโจ (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยอยู่ในระดับมาก ด้านโบราณสถานและสภาพแวดล้อม ในเรื่องตัวโบราณสถานมีความสวยงาม ไม่เสื่อมโทรม มีการอนุรักษ์ไว้ และยังมีทัศนียภาพโดยรวมที่สวยงาม

สุภาวดี เพียรพนัสลัก (2552) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล จังหวัดลำพูน ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจริญศรี จวนสง (2552) ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมาไหว้พระ 9 วัด ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาไหว้พระ 9 วัด ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมาก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านศาสนสถานอยู่ในระดับมาก ในเรื่องประวัติความน่าสนใจของวัด และพบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมาไหว้พระ 9 วัด ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำแนกตามอายุ และอาชีพ มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธนพล แก้ววงษ์ (2552) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการกิจกรรมจักรยานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความคิดเห็นของผู้ใช้จักรยานควรมีการปรับปรุงสุขาสาธารณะที่มีอยู่ให้มีสภาพพร้อมใช้เพียงพอต่อความต้องการ รวมถึงที่จอดรถจักรยานที่ได้มาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางจักรยาน ต้องมีศูนย์บริการสอบถามข้อมูลเส้นทางจักรยานและสภาพภูมิอากาศ จุดบริการเติมลมยางและอุปกรณ์ซ่อมจักรยานตามแหล่งท่องเที่ยว ป้ายบอกเส้นทางแนะนำข้อควรปฏิบัติต้องจัดให้มีอยู่เป็นระยะตลอดเส้นทาง

รัชฎา โพธิสุนทร และ สุรพล ปุ่มสีดา (2552) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีต่อการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเมืองพัทยาที่แตกต่างกัน รวมถึงผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุและอาชีพที่ต่างก็มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเมืองพัทยาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิภาดา ศุภรัฐปรีชา (2553) ศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนวัดเกต เชียงใหม่ วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่าระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ด้านจุดเด่นทางการท่องเที่ยวและลักษณะทางกายภาพ นักท่องเที่ยวพึงพอใจในเรื่องความสวยงามและสภาพภูมิทัศน์โดยรอบของชุมชน ความแตกต่างและมีเอกลักษณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชน

อภิรัตน์ ดำรงค์ดี (2553) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดอยู่ในระดับมาก ในเรื่องของภาพลักษณ์ เช่นความสวยงาม ความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว ความมีเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรม สิ่งปลูกสร้างในจังหวัดเชียงใหม่

ธวัช ศรีธรรมวงศ์ (2554) ศึกษาแนวทางการปรับปรุงเส้นทางจักรยานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวบริเวณเกาะบางกะเจ้า วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวและความต้องการในด้านแหล่งท่องเที่ยวที่ใช้เส้นทางจักรยาน ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวมีความต้องการมาใช้บริการหากมีการจัดทำเส้นทางจักรยานที่ชัดเจน จัดการให้มีรูปแบบการ

ท่องเที่ยวโดยจักรยาน และเชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน ถือว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวโดยจักรยาน เห็นว่าด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึงเป็นสิ่งสำคัญ

ปิยวรรณ ดวงศิริชัยกุล (2554) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการแสดงหนังใหญ่ของวัดขนอน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการแสดงหนังใหญ่ของวัดขนอนและเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่าด้านการอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องสถานที่จอดรถมีความเพียงพอต่อความต้องการ ห้องน้ำมีเพียงพอต่อความต้องการ เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญให้คำแนะนำเรื่องข้อสงสัยต่างๆ ได้ เจ้าหน้าที่ในการให้บริการมีจำนวนพอเพียงต่อนักท่องเที่ยว

จามร วังศรีแก้ว และสมบัติ กาญจนกิจ (2553) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวมีสิ่งดึงดูดใจที่ช่วยกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการเดินทางไปสัมผัสแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวมีความต้องการด้านแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก

ธนกร พิงส์สัมพันธ์ (2555) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาะสีชัง อำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาะสีชังของนักท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องมีห้องน้ำสุขาที่สะอาด สะดวกต่อการใช้งาน มีสถานที่จอดรถเพียงพอ และในเรื่องของการมีข้อมูลการท่องเที่ยว เช่นแผ่นพับ ป้ายบอกทางที่ชัดเจน มีความพึงพอใจอยู่ระดับมาก

รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร และณภัทร ทิพย์ศรี (2559) ศึกษาเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของถนนคนเดิน จังหวัดเชียงใหม่ วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบศักยภาพของพื้นที่และแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์การท่องเที่ยวถนนคนเดิน ถนนท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าศักยภาพของพื้นที่ในภาพรวมด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวถนนคนเดินอย่างยั่งยืน เพื่อมุ่งเน้นความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดิน โดยภาพรวมนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวโดยจักรยาน เห็นว่าด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึงเป็นสิ่งสำคัญและมีการพัฒนาเส้นทางให้สะดวกจะมีความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยว

งานวิจัยต่างประเทศ

ดิลล์ และกลีเบ (Jennifer Dill & John Giebe, 2008) ศึกษาความเข้าใจและพฤติกรรมในการปั่นจักรยาน มุ่งเน้นศึกษาในเรื่องของการเดินทาง เวลา และเส้นทางการปั่นจักรยาน ผลการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์ของการเดินทางโดยจักรยานอันดับแรกคือ เพื่อเดินทางไปทำงาน และกลับบ้าน พบได้บ่อยที่สุด ต่อมาอันดับที่สอง เพื่อการเดินทางโดยจักรยานเพื่อธุรกิจส่วนบุคคล เพื่อการซื้อขาย การออกไปรับประทานอาหารนอกบ้าน อันดับสามการเดินทางโดยจักรยานเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และสุดท้ายคือการเดินทางโดยจักรยานเพื่อการออกกำลังกาย ในด้านของเวลา การเดินทางโดยจักรยานมีความนิยมมากที่สุดที่นิยมมากที่สุดคือ ช่วงเวลากลางวัน

ชู และคณะ (2008) ศึกษาการออกแบบเส้นทาง เพื่ออำนวยความสะดวก และส่งเสริมการขี่จักรยานในเมืองแวนคูเวอร์ ประเทศแคนาดา โดยผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจเดินทางโดยจักรยานขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ดังนี้ ปัจจัยด้านมลภาวะต่างๆ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ ปัจจัยด้านเส้นทาง ปัจจัยด้านภูมิประเทศ ปัจจัยด้านระยะทาง ผู้วิจัยจึงวางแผนการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อวางแผนการเดินทางและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เดินทางโดยจักรยาน โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้วางแผนช่วยให้ผู้ใช้จักรยานค้นหาเส้นทางที่ดีที่สุดและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ได้ ยังเพิ่มประสิทธิภาพการเลือกเส้นทาง ตอบสนองความต้องการการจัดส่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว

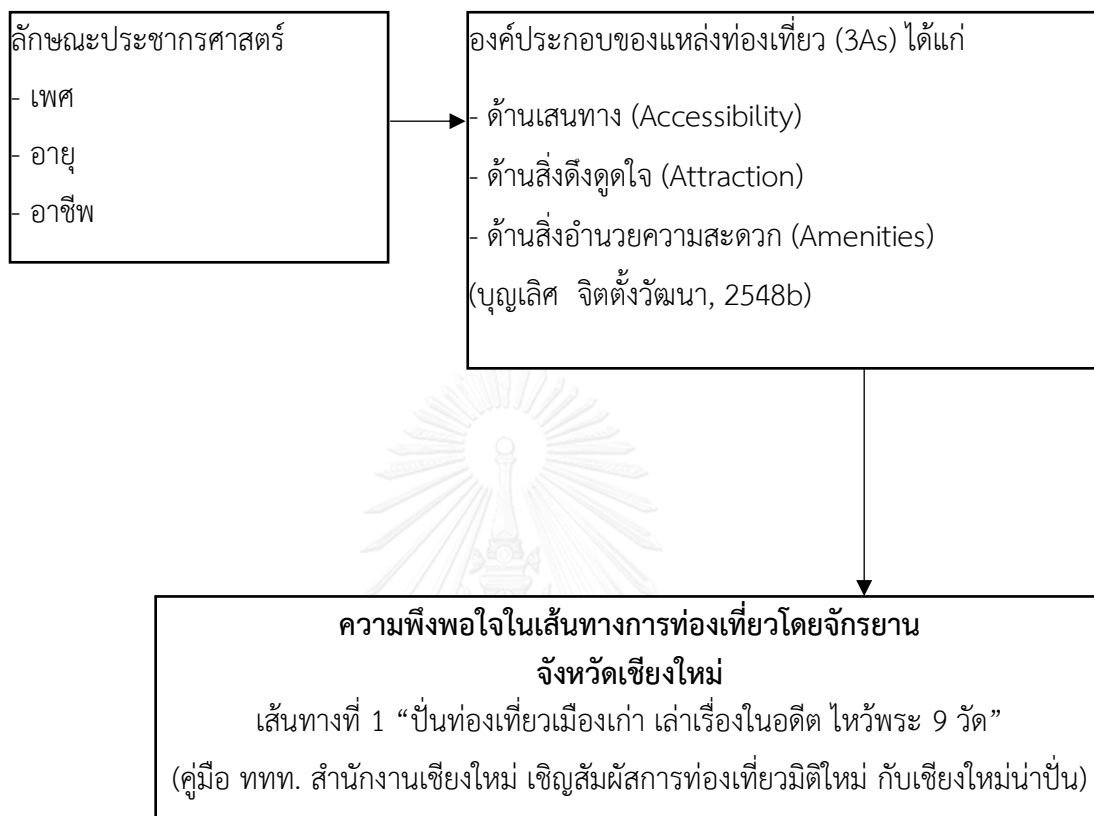
ดาววาร์ด และลัมสตัน (Paul Downward & Les Lumsdon, 2001) ศึกษาวิจัยในเรื่อง The development of recreational cycle routes: An Evaluation of user needs โดยศึกษาเส้นทางการขี่จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวที่ชื่อว่า 'Cycle and See' ในเขต Straffordshire Moorlands ประเทศอังกฤษ โดยที่โครงการนี้มีด้วยกัน 5 เส้นทางด้วยกัน ผลวิจัยพบว่าผู้ใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในเส้นทาง Cycle and See มีความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุด ทั้ง 5 เส้นทาง โดยที่ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบการท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในด้านวิวทิวทัศน์ที่มีความสวยงามมากที่สุด ตามมาด้วยการเข้าถึงเส้นทางได้อย่างเหมาะสม โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีถนนที่เรียบ มีการจัดการตัดต้นไม้ต่าง ๆ ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการขี่จักรยาน และบดบังวิวทิวทัศน์ และต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกข้างทางสำหรับผู้ขี่จักรยาน เช่น สัญญาณป้าย จุดบอกทางบนถนน ร้านสะดวกซื้อบริเวณใกล้เคียง รับประทานอาหารเพื่อแวะพักจอด เป็นต้น

เวสตัน และโมตา (Richard Westona & José Carlos Mota, 2012) ได้นำเสนอบทความเรื่อง Low Carbon Tourism Travel: Cycling, Walking and Trails ซึ่งได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยจักรยาน การเดิน และการปั่นเขา ซึ่งบทความได้สรุปถึงความนิยมของการท่องเที่ยวโดยจักรยาน การเดินและการปั่นเขาในประเทศแถบทวีปยุโรป เช่น เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ และเยอรมนี นอกจากนั้นยังมีความสำคัญคือเป็นการส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยว

อย่างยั่งยืน โดยเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียวที่สร้างผลกระทบกับแหล่งท่องเที่ยวได้น้อยที่สุด
อย่างไรก็ตามปัญหาที่พบ คือเรื่องของเส้นทางและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ยังไม่เพียงพอและ
ยังไม่ได้ออกแบบมาเพื่อการท่องเที่ยวโดยจักรยาน การเดินและการปั่นเขาอย่างเหมาะสม

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า
แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม มีทัศนียภาพที่ดี มีความเป็นเอกลักษณ์ ภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยว
ดี จะทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นในทางบวก รวมถึงการที่แหล่ง
ท่องเที่ยวนั้นมีการคมนาคม การขนส่งที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก มีสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะดวกที่ครบครันด้วย และความต้องการในการท่องเที่ยวจักรยานของนักท่องเที่ยว
นักท่องเที่ยวนำมาซึ่งเส้นทางจักรยานที่มีความปลอดภัย มีการแยกช่องทางจักรยานที่ชัดเจน
ทางจักรยานมีความเหมาะสมในการประกอบกิจกรรม มีสิ่งอำนวยความสะดวกในเส้นทาง
ท่องเที่ยวโดยจักรยานที่พร้อม อาทิเช่น ป้ายบอกทาง ไฟจราจร ที่จอดรถจักรยาน มีการบริการ
สาธารณะ เป็นต้น การท่องเที่ยวโดยจักรยาน จะมีองค์ประกอบต่างๆที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ
แต่อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวแต่ละคน

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ และประกอบกิจกรรมจักรยาน ในพื้นที่เส้นทางจักรยาน เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด”

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ทั้งเพศชายและหญิง และประกอบกิจกรรมจักรยาน ในพื้นที่เส้นทางจักรยาน เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด”

เนื่องจากไม่ทราบประชากรนักท่องเที่ยวที่แน่ชัด ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ใช้สูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ค็อคแรน (Cochran, 1977) ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 และค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

e คือ ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

Z คือ ค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญ โดยการศึกษาครั้งนี้

กำหนดระดับความเชื่อมั่น เท่ากับ ร้อยละ 95 หรือระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่า Z เท่ากับ 1.96 แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2}$$

$$n = 384.16 \approx 384 \text{ คน}$$

ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ คือ 384 คน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้เพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คน เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผล

การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเป็นนักท่องเที่ยวไทยที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ที่ประกอบกิจกรรมจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ในพื้นที่เส้นทางจักรยาน เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่, 2558)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บข้อมูลจาก นักท่องเที่ยวไทยที่ประกอบกิจกรรมจักรยานในจังหวัดเชียงใหม่ ในพื้นที่เส้นทางจักรยาน เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” รวมทั้งหมด 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่นเส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่, 2558) แบบสอบถามประกอบด้วย แบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Form) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Form) ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพ ภูมิสำเนา รูปแบบในการเดินทางมาเที่ยว ลักษณะการท่องเที่ยว (กลุ่มหรือท่องเที่ยวคนเดียว) การรับรู้ข้อมูลของการท่องเที่ยวโดยจักรยานก่อนที่จะเดินทางมา แหล่งการรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวโดยจักรยาน ระยะเวลาที่เริ่มประกอบกิจกรรมจักรยาน จำนวนครั้งในการมาเที่ยว ลักษณะของคำถามเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check Lists)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็น ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ เส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยานในจังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น โดยมีองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว (3As) เป็นเกณฑ์ คือ เส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility) สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) ลักษณะของคำถามเป็นแบบตรวจคำตอบ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดที่ให้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เกณฑ์การวัดตัวแปรและเกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การวัดตัวแปร ความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่
มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย การกำหนดระดับความพึงพอใจจากค่าเฉลี่ยของคะแนน
มีเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้ (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2551)

ระดับ 5	คะแนนตั้งแต่ 4.21-5.00	หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4	คะแนนตั้งแต่ 3.41-4.20	หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
ระดับ 3	คะแนนตั้งแต่ 2.61-3.40	หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	คะแนนตั้งแต่ 1.81-2.60	หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
ระดับ 1	คะแนนตั้งแต่ 1.00-1.80	หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้าง และการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม โดยมีเนื้อหาครอบคลุมถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อ
เส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยานในจังหวัดเชียงใหม่ การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
หลังจากทำการสร้างแบบสอบถามเสร็จ ผู้วิจัยต้องนำแบบสอบถามไปตรวจสอบหาความตรง
(Validity) และ ความเที่ยง (Reliability)

1. นำแบบสอบถามไปตรวจสอบความตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่เรียบเรียงแล้ว
ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อหาข้อผิดพลาด และปรับปรุงแก้ไข
โดยตรวจสอบค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
คำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) เพื่อนำมาปรับปรุงให้ถูกต้องและเหมาะสม โดยกำหนดเกณฑ์ในการ
พิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

- +1 หมายถึง มั่นใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 0 หมายถึง ไม่มั่นใจว่าข้อความที่ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 -1 หมายถึง มั่นใจว่าข้อความไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 นำผลที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์
 $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
 N คือ จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ และมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้
 - ค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 หมายถึง ข้อคำถามต้องมีการปรับปรุง
 - ค่า IOC มีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 0.5 หมายถึง ข้อคำถามมีค่าความตรง
 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.84

2. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขแล้ว ไปทดสอบความเที่ยง (Reliability) โดยนำไปทดลอง (Try - out) ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ทดสอบจริง จำนวน 30 คน ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวโดยจักรยานในจังหวัดราชบุรี เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจึงนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อหาความเที่ยง (Reliability) โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1972) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าไม่น้อยกว่า 0.7 (Darren George & Paul Malley, 2003) ในการวิจัยครั้งนี้ค่า สัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าเท่ากับ 0.88

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล คือ การเก็บรวบรวมข้อมูล เชิงปริมาณโดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมุ่งศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น เส้นทางที่ 1 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งอธิบายวิธีการตอบรวมถึงอธิบายศัพท์ต่างๆ ให้แก่กลุ่มตัวอย่างเพื่อความเข้าใจ จากนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จ ผู้วิจัยรับแบบสอบถามกลับทันที ผู้วิจัยเก็บข้อมูลตามสถานที่ท่องเที่ยวในเส้นทางการปั่น เส้นทางที่ 1 หลังจากทีกลุ่มตัวอย่างได้ประกอบกิจกรรมจักรยานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา

10 สัปดาห์ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนเมษายน 2559 โดยจะเก็บข้อมูลสัปดาห์ละ 40 คน แบ่งเป็นวันจันทร์ถึงวันศุกร์ 20 คนและวันเสาร์อาทิตย์ 20 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ หลังจากนั้นจึงจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistic Analysis)

1.1 การแจกแจงความถี่ร้อยละ นำเสนอข้อมูลโดยตาราง เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด”

1.3 การแจกแจงความถี่ เพื่ออธิบายข้อมูลตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2. การวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistic Analysis)

2.1 ใช้วิธีการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวไทย ด้านเพศกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ และได้กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.2 ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance: ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวไทย ด้านอายุ และอาชีพที่ต่างกันกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หากพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ จะทำการทดสอบรายคู่โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการเชียงใหม่ نابัน ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานเชียงใหม่ และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยว โดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการเชียงใหม่ نابัน ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานเชียงใหม่ โดยจำแนกตามเพศ อายุ และอาชีพ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม โดยเก็บจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จากนั้นผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีตให้พระ 9 วัด”
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
- ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t-distribution
SS	แทน	ผลรวมของความเบี่ยงเบนกำลังสอง (Sum of Squared Deviations)
DF	แทน	ค่าชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Square)

F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F-distribution
p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลทั่วไปที่ได้มาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงผลดังตารางที่ 1-13

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	221	55.25
หญิง	179	44.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.25 และเป็นเพศหญิง จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.75

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-29 ปี	194	48.50
30-39 ปี	126	31.50
40-49 ปี	59	14.75
50 ปีขึ้นไป	21	5.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 20-29 ปี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมา มีอายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 ลำดับต่อมา มีอายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	34	8.50
ปริญญาตรี	287	71.75
สูงกว่าปริญญาตรี	79	19.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.75 รองลงมา มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

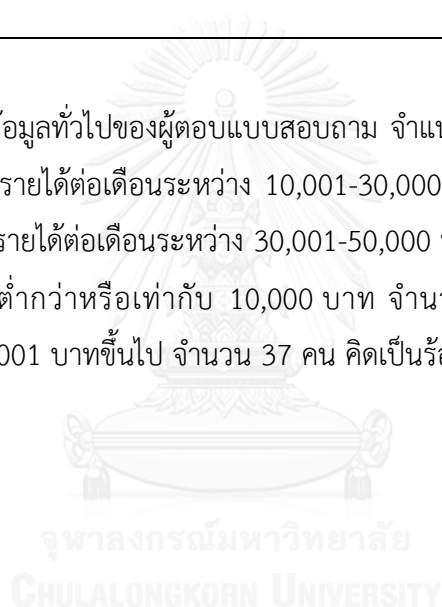
อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	73	18.25
รับราชการ/เจ้าหน้าที่ภาครัฐ	75	18.75
หน่วยงานเอกชน	150	37.50
รับจ้างทั่วไป	28	7.00
ธุรกิจส่วนตัว	70	17.50
อื่นๆ	4	1.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเป็นพนักงานหน่วยงานเอกชน จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ลำดับต่อมา ประกอบอาชีพรับราชการ/เจ้าหน้าที่ภาครัฐ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 รับจ้างทั่วไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7 และมีอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน ศิลปินอิสระ ว่างงาน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	59	14.75
10,001-30,000 บาท	218	54.50
30,001-50,000 บาท	86	21.50
50,001 บาทขึ้นไป	37	9.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-30,000 บาท จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 ลำดับต่อมา มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 30,001-50,000 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 และมีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	153	38.25
จังหวัดในภาคเหนือ	70	17.50
จังหวัดในภาคกลาง	59	14.75
จังหวัดในภาคตะวันออก	48	12.00
จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	35	8.75
จังหวัดในภาคใต้	25	6.25
จังหวัดในภาคตะวันตก	10	2.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 ลำดับต่อมา มีภูมิลำเนาจากจังหวัดในภาคเหนือ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 มีภูมิลำเนาจากจังหวัดในภาคกลาง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 มีภูมิลำเนาจากจังหวัดในภาคตะวันออก จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12 มีภูมิลำเนาจากจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 มีภูมิลำเนาจากจังหวัดในภาคใต้ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 และมีภูมิลำเนาจากจังหวัดในภาคตะวันตก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่

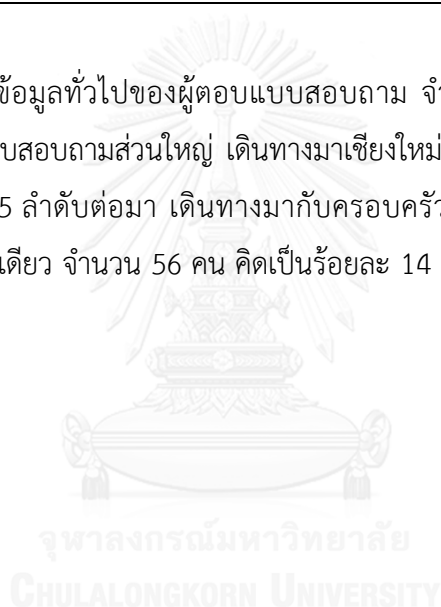
วิธีการเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่	จำนวน	ร้อยละ
เครื่องบิน	186	46.50
รถยนต์	130	32.50
รถไฟ	31	7.75
รถโดยสารทั่วไป/รถประจำทาง	50	12.50
อื่นๆ	3	0.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 7 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เดินทางโดยเครื่องบิน จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 ลำดับต่อมา เดินทางโดยรถยนต์ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 เดินทางโดยรถโดยสาร/รถประจำทาง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 เดินทางโดยรถไฟ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 และเดินทางโดยพาหนะอื่นๆ เช่น รถจักรยานยนต์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
เดินทางมาคนเดียว	56	14.00
เดินทางมากับครอบครัว	147	36.75
เดินทางมากับกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก	197	49.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 8 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เดินทางมาเชียงใหม่กับกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 ลำดับต่อมา เดินทางมากับครอบครัว จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 และเดินทางมาคนเดียว จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการท่องเที่ยว

ระยะเวลาในการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 วัน	20	5.00
ระหว่าง 1-3 วัน	229	57.25
มากกว่า 3 วันขึ้นไป	151	37.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 9 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการท่องเที่ยว พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เดินทางมาท่องเที่ยวในระยะเวลาระหว่าง 1-3 วัน จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.25 ลำดับต่อมา เดินทางมาท่องเที่ยวระยะเวลามากกว่า 3 วัน จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75 และเดินทางมาท่องเที่ยวระยะเวลาน้อยกว่า 1 วัน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลการ
ท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในจังหวัดเชียงใหม่

การรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในจังหวัดเชียงใหม่	จำนวน	ร้อยละ
ทราบก่อนเข้าร่วมกิจกรรม	263	65.75
ไม่ทราบก่อนเข้าร่วมกิจกรรม	137	34.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 10 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิสำเนา พบว่าผู้ตอบ
แบบสอบถามส่วนใหญ่ ทราบข้อมูลการท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 263 คน
คิดเป็นร้อยละ 65.75 และไม่ทราบข้อมูล จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแหล่งการรับรู้ข้อมูล การท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในจังหวัดเชียงใหม่

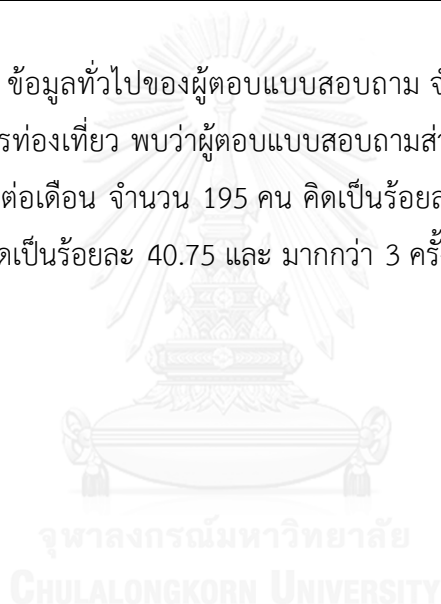
แหล่งการรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในจังหวัดเชียงใหม่	จำนวน	ร้อยละ
สื่อวิทยุ/โทรทัศน์	34	8.50
อินเทอร์เน็ต	132	33.00
สื่อสิ่งพิมพ์	29	7.25
สื่อบุคคล (ญาติ เพื่อน ฯลฯ)	68	17.00
ไม่ทราบข้อมูล	137	34.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 11 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแหล่งการรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ทราบข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33 ลำดับต่อมา ทราบข้อมูลจากสื่อบุคคล (ญาติ เพื่อน ฯลฯ) จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17 ทราบข้อมูลจากสื่อวิทยุ/โทรทัศน์ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ทราบข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 และไม่ทราบข้อมูล จำนวน 137 คน

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความถี่ในการประกอบกิจกรรมจักรยาน เพื่อการท่องเที่ยว

ความถี่ในการประกอบกิจกรรมจักรยาน เพื่อการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้งต่อเดือน	195	48.75
ระหว่าง 2-3 ครั้งต่อเดือน	163	40.75
มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป	42	10.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 12 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความถี่ในการประกอบกิจกรรมจักรยาน เพื่อการท่องเที่ยว พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก ประกอบกิจกรรมจักรยาน เพื่อการท่องเที่ยว 1 ครั้งต่อเดือน จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.75 ลำดับต่อมา 2-3 ครั้งต่อเดือน จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.75 และ มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการ
ที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจักรยาน

ประสบการณ์ในการที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจักรยาน	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งแรก	224	56.00
ระหว่าง 2-3 ครั้ง	116	29.00
มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป	60	15.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 13 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการที่มา
ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจักรยาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก มีประสบการณ์ในการ
ที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจักรยาน เป็นครั้งแรก จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56
ลำดับต่อมา มีประสบการณ์ ระหว่าง 2-3 ครั้ง จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29 และ มากกว่า 3
ครั้งขึ้นไป จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจ

ผลวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility) ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) จากการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงผลดังตารางที่ 14-17

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่โดยรวม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย			
ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility)	3.67	0.59	มาก
ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction)	3.83	0.61	มาก
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)	3.25	0.63	ปานกลาง
รวม	3.58	0.50	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า นักท่องเที่ยวไทยมีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.50) และหากพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.61) และด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility) ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ และมีความพึงพอใจระดับปานกลาง ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 0.63)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย			
ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. ความต่อเนื่องของทางจักรยาน	3.58	0.90	มาก
2. การแบ่งทางจักรยานที่ชัดเจน	3.52	0.93	มาก
3. สภาพของทางจักรยาน	3.33	0.85	ปานกลาง
4. สัญลักษณ์สื่อความหมาย บนพื้นผิวเส้นทางจักรยาน	3.26	1.06	ปานกลาง
5. สภาพแวดล้อมของเส้นทาง	3.88	0.90	มาก
6. ความน่าสนใจ ความสวยงามของภูมิทัศน์ ระหว่างทาง	4.24	0.75	มากที่สุด
7. ความเชื่อมโยงของเส้นทางจักรยานกับพาหนะอื่น	3.82	0.89	มาก
รวม	3.67	0.59	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า นักท่องเที่ยวไทยมีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility) อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.59) และหากพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความน่าสนใจความสวยงามของภูมิทัศน์ระหว่างทาง ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.75) ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมของเส้นทาง ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.90) ความเชื่อมโยงของเส้นทางจักรยานกับพาหนะอื่น ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.89) ความต่อเนื่องของทางจักรยาน ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.90) และการแบ่งทางจักรยานที่ชัดเจน ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.93) ตามลำดับ รองลงมาพบว่า มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ประกอบด้วย สภาพทางจักรยาน ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.85) สัญลักษณ์สื่อความหมาย บนพื้นผิวเส้นทางจักรยาน ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 1.06)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย			
ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. สถานที่ท่องเที่ยวมีสภาพแวดล้อมที่พร้อมต่อการท่องเที่ยว	4.11	0.80	มาก
2. ความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว	3.93	0.88	มาก
3. สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการอนุรักษ์และคงสภาพเดิมไว้	3.73	0.92	มาก
4. ความสะอาดและความเป็นระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยว	3.25	1.04	ปานกลาง
5. ความเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว	4.12	0.85	มาก
รวม	3.83	0.61	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า นักท่องเที่ยวไทยมีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.61) และหากพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อ แสดงให้เห็นว่า ระดับความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย ความเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.85) สถานที่ท่องเที่ยวมีสภาพแวดล้อมต่อการท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.80) ความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.93$, S.D. = 0.88) สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการอนุรักษ์และคงสภาพเดิมไว้ ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.92) ตามลำดับและรองลงมาพบว่า มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ความสะอาดและความเป็นระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 1.04)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย				
ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				
1. ศูนย์บริการสอบถามข้อมูลเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน	3.20	0.95	ปานกลาง	
2. จุดเติมลมยางและซ่อมอุปกรณ์จักรยานในบริเวณเส้นทาง	3.13	0.91	ปานกลาง	
3. ที่จอดรถจักรยาน ในสถานที่ท่องเที่ยว	3.36	1.03	ปานกลาง	
4. จุดจอดแวะพัก ระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว	3.71	0.99	มาก	
5. ระยะห่างของป้ายบอกเส้นทาง ในบริเวณเส้นทาง	3.04	1.04	ปานกลาง	
6. ป้ายบอกชื่อและข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในบริเวณเส้นทาง	3.54	0.92	มาก	
7. ป้ายเตือนสำหรับผู้ขี่จักรยาน	3.18	1.02	ปานกลาง	
8. ป้ายเตือนสำหรับผู้ขับขี่ยานพาหนะประเภทอื่น	3.36	0.98	ปานกลาง	
9. จุดบริการสาธารณะ)สุขา(จุดบริการน้ำดื่ม/	2.93	1.17	ปานกลาง	
10. แสงสว่างที่เพียงพอต่อการปั่นจักรยานในเวลากลางคืน	3.31	1.06	ปานกลาง	
11. การประสานงานการให้บริการของเจ้าหน้าที่เพื่อดูแลความปลอดภัย และอำนวยความสะดวก	3.08	1.04	ปานกลาง	
12. ความทั่วถึงในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่	3.38	1.02	ปานกลาง	

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย			
ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจกัรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความพึง พอใจ
13. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการเชียงใหม่ที่น่าป็น ให้แก่นักท่องเที่ยว	3.13	0.98	ปานกลาง
14. คู่มือการท่องเที่ยวใหม่ที่ใหม่กับเชียงใหม่ที่น่าป็น	3.44	1.04	มาก
15. แผนที่สำหรับเส้นทางจกัรยานเพื่อการประชาสัมพันธ์	3.31	1.03	ปานกลาง
16. สิทธิพิเศษของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวโดยจกัรยาน	2.87	1.14	ปานกลาง
รวม	3.25	0.64	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 พบว่า นักท่องเที่ยวไทยมีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจกัรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 0.64) และหากพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อ แสดงให้เห็นว่า ระดับความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ประกอบด้วย ความทั่วถึงในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยจกัรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 1.02) ที่จอดรถจกัรยานในสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 1.03) ป้ายเตือนสำหรับผู้ขับขี่ยานพาหนะ ประเภทอื่น ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 0.98) แผนที่สำหรับเส้นทางจกัรยานเพื่อการประชาสัมพันธ์ ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 1.03) แสงสว่างที่เพียงพอต่อการปั่นจกัรยานในเวลากลางคืน ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 1.06) ศูนย์บริการสอบถามข้อมูลเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจกัรยาน ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 0.95) ป้ายเตือนสำหรับผู้ขี่จกัรยาน ($\bar{x} = 3.18$, S.D. = 1.02) จุดเติมลมยางและซ่อมอุปกรณ์จกัรยาน ในบริเวณเส้นทาง ($\bar{x} = 3.13$, S.D. = 0.91) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการเชียงใหม่ที่น่าป็นให้แก่ นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.13$, S.D. = 0.98) การประสานงานการให้บริการของเจ้าหน้าที่เพื่อดูแลความปลอดภัย และอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.08$, S.D. = 1.04) ระยะห่างของป้ายบอกเส้นทาง ในบริเวณเส้นทาง ($\bar{x} = 3.04$, S.D. = 1.04) จุดบริการสาธารณะ (สุขา/จุดบริการน้ำดื่ม) ($\bar{x} = 2.93$, S.D. = 1.17) สิทธิพิเศษของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวโดยจกัรยาน ($\bar{x} = 2.87$, S.D. = 1.14) ตามลำดับ รองลงมาพบว่า มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย จุดจอด

แวะพัก ระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.99) ป้ายบอกชื่อและข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในบริเวณเส้นทาง ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.92) และคู่มือการท่องเที่ยวมิติใหม่กับเชียงใหม่ที่น่าปั่น ($\bar{x} = 3.44$, S.D. =1.04) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 18 แสดงผลแจกแจงความถี่ของข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (คน)
1. ควรมีการควบคุมยานพาหนะอื่นแคะรพกฎจราจรให้รัดกุมมากขึ้น	12
2. ควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลระหว่างเส้นทาง ควรเพิ่มการรักษาความปลอดภัย	12
3. ควรออกกฎสำหรับยานพาหนะอื่นที่จอดในทางจักรยาน	10
4. ทางจักรยานไม่เอื้ออำนวย ควรปรับปรุง ซ่อมแซมทางจักรยาน	8
5. ควรมีป้ายเตือนต่างๆ มากขึ้น	7
6. ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์โครงการเชียงใหม่ที่น่าปั่น	5
7. ต้องการให้มีทางจักรยานมากขึ้น	3
8. ควรพัฒนาเรื่องการเช่าจักรยานของทางเทศบาล	2
9. แสงสว่างในเวลาากลางคืนน้อย ควรติดตั้งไฟเพิ่ม	1
10. ควรทำจุดเช่ายืมชุดสำหรับการปั่นจักรยานเหมือน กทม.	1
11. ควรมีสื่อประโยชน์ของนักท่องเที่ยวมีมาปั่นจักรยาน	1

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

เพศ อายุ และอาชีพของนักท่องเที่ยวที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยว จักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงผลดังตารางที่ 19-29

ตารางที่ 19 แสดงผลเปรียบเทียบระหว่างเพศของนักท่องเที่ยวไทยที่ต่างกับกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย ในเส้นทางการท่องเที่ยวโดย จักรยาน จังหวัดเชียงใหม่	นักท่องเที่ยว ไทย เพศชาย		นักท่องเที่ยว ไทย เพศหญิง		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
	ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง	3.74	0.60	3.55		
ด้านสิ่งดึงดูดใจ	4.06	0.56	3.53	0.52	9.508	0.000*
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.39	0.67	3.06	0.53	5.399	0.000*
รวม	3.73	0.53	3.38	0.40	7.520	0.000*

$p \leq 0.05^*$

จากตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศชายและหญิงกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 3 ด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 20 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวไทยที่ต่างกันกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่โดยรวม

ความแปรปรวน	SS	Df	Ms	F	p
ระหว่างกลุ่ม	12.830	3	4.277	19.138	0.000*
ภายในกลุ่ม	88.487	396	0.223		
รวม	101.317	399			

$p \leq 0.05^*$

จากตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวไทยที่แตกต่างกันกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 ตารางแสดงผลเปรียบเทียบระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวที่ต่างกันกับความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่

ความพึงพอใจ	20-29 ปี		30-39 ปี		40-49 ปี		50 ปีขึ้นไป		F	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง	3.58	0.55	3.64	0.61	3.91	0.60	3.77	0.63	5.154	0.002*
ด้านสิ่งดึงดูดใจ	3.57	0.54	4.05	0.53	4.16	0.59	3.97	0.72	28.434	0.000*
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.09	0.52	3.29	0.63	3.64	0.75	3.37	0.78	13.110	0.000*
รวม	3.41	0.39	3.66	0.50	3.90	0.56	3.70	0.64	19.138	0.000*

$p \leq 0.05^*$

จากตารางที่ 21 แสดงผลเปรียบเทียบระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวที่ต่างกันกับความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่โดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวไทยกับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง

อายุ	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
20-29 ปี		-0.07	-0.33*	-0.19
30-39 ปี			-0.26*	-0.13
40-49 ปี				0.13
50 ปีขึ้นไป				

$p \leq 0.05^*$

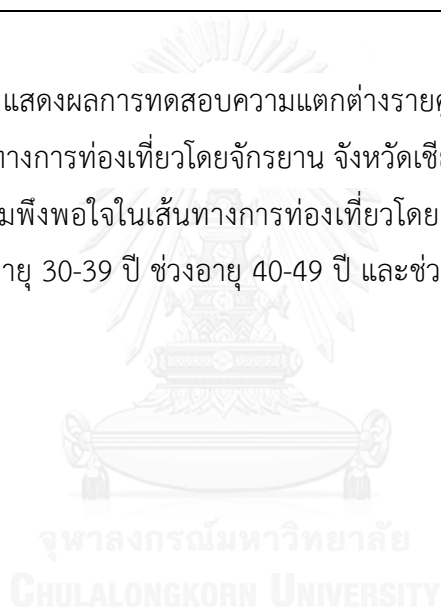
จากตารางที่ 22 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวไทยกับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักท่องเที่ยวไทยที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแตกต่างกับช่วงอายุ 40-49 ปี และช่วงอายุ 30-39 ปีแตกต่างกับช่วงอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวยุโรปกับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ

อายุ	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
20-29 ปี		-0.48*	-0.59*	-0.40*
30-39 ปี			-0.11	0.08
40-49 ปี				0.19
50 ปีขึ้นไป				

$p \leq 0.05^*$

จากตารางที่ 23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวยุโรปกับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักท่องเที่ยวยุโรปที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งดึงดูดใจแตกต่างกับช่วงอายุ 30-39 ปี ช่วงอายุ 40-49 ปี และช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 24 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวไทยกับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

อายุ	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
20-29 ปี		-0.20*	-0.55*	-0.29*
30-39 ปี			-0.35*	0.08
40-49 ปี				0.27
50 ปีขึ้นไป				

$p \leq 0.05^*$

จากตารางที่ 24 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวไทยกับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักท่องเที่ยวไทยที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกับช่วงอายุ 30-39 ปี ช่วงอายุ 40-49 ปี และช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป และช่วงอายุ 30-39 ปี แตกต่างกับช่วงอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 25 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างอาชีพของนักท่องเที่ยวไทยที่ต่างกันกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่โดยรวม

ความแปรปรวน	SS	Df	Ms	F	p
ระหว่างกลุ่ม	12.655	5	2.531	11.247	0.000*
ภายในกลุ่ม	88.663	394	0.225		
รวม	101.317	399			

$p \leq 0.05^*$

จากตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างอายุของนักท่องเที่ยวไทยที่แตกต่างกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility) พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 26 แสดงผลเปรียบเทียบระหว่างอาชีพของนักท่องเที่ยวที่ต่างกันกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่

ความพึงพอใจ	นักเรียน นักศึกษา		รับราชการ เจ้าหน้าที่ ภาครัฐ		หน่วยงาน เอกชน		รับจ้าง ทั่วไป		ธุรกิจ ส่วนตัว		อื่นๆ		F	P
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ด้านเส้นทางคมนาคม เข้าถึง	3.63	0.70	3.64	0.36	3.56	0.61	3.78	0.39	3.88	0.62	3.25	0.14	3.599	0.003*
ด้านสิ่งดึงดูดใจ	4.13	0.48	3.43	0.39	3.84	0.57	3.44	0.51	4.12	0.65	2.60	0.00	24.112	0.000*
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.26	0.75	3.22	0.37	3.19	0.56	2.67	0.34	3.61	0.77	2.90	0.43	10.827	0.000*
รวม	3.67	0.55	3.44	0.21	3.53	0.49	3.30	0.31	3.87	0.60	2.92	0.16	11.247	0.000*

*P<0.05

จากตารางที่ 26 แสดงผลเปรียบเทียบระหว่างอาชีพของนักท่องเที่ยวที่ต่างกันกับความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของนักท่องเที่ยวไทยกับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	รับราชการ/ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ	หน่วยงาน เอกชน	รับจ้าง ทั่วไป	ธุรกิจ ส่วนตัว	อื่นๆ
นักเรียน/นักศึกษา		-0.02	0.06	-0.15	-0.25*	0.38
รับราชการ/ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ			0.08	-0.13	-0.24*	0.40
หน่วยงานเอกชน				-0.21	-0.32*	0.32
รับจ้างทั่วไป					-0.11	0.53
ธุรกิจส่วนตัว						0.64*
อื่นๆ						

$p \leq 0.05^*$

จากตารางที่ 27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของนักท่องเที่ยวไทยกับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักท่องเที่ยวไทยที่ประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว มีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพ นักเรียน/นักศึกษา รับราชการ/เจ้าหน้าที่ภาครัฐ หน่วยงานเอกชนและอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน ว่างาน ฯลฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของนักท่องเที่ยวไทยกับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	รับราชการ/ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ	หน่วยงาน เอกชน	รับจ้าง ทั่วไป	ธุรกิจ ส่วนตัว	อื่นๆ
นักเรียน/นักศึกษา		0.69*	0.28*	0.68*	0.00	1.52*
รับราชการ/ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ			-0.41*	-0.01	-0.68*	0.84*
หน่วยงานเอกชน				0.40*	-0.28*	1.24*
รับจ้างทั่วไป					-0.68*	0.84*
ธุรกิจส่วนตัว						1.53*
อื่นๆ						

$p \leq 0.05^*$

จากตารางที่ 28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของนักท่องเที่ยวไทยกับความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประกอบด้วย นักเรียน/นักศึกษากับรับราชการ/เจ้าหน้าที่ภาครัฐ นักเรียน/นักศึกษากับหน่วยงานเอกชน นักเรียน/นักศึกษากับรับจ้างทั่วไป นักเรียน/นักศึกษากับอาชีพอื่นๆ รับราชการ/เจ้าหน้าที่ภาครัฐกับหน่วยงานเอกชน รับราชการ/เจ้าหน้าที่ภาครัฐกับธุรกิจส่วนตัว รับราชการ/เจ้าหน้าที่ภาครัฐกับอาชีพอื่นๆ หน่วยงานเอกชนกับรับจ้างทั่วไป หน่วยงานเอกชนกับธุรกิจส่วนตัว หน่วยงานเอกชนกับอาชีพอื่นๆ รับจ้างทั่วไปกับธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไปกับอาชีพอื่นๆ ธุรกิจส่วนตัวกับอาชีพอื่นๆ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานเชียงใหม่ และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานเชียงใหม่ โดยจำแนกตามเพศ อายุ และอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยครั้งนี้ โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเป็นนักท่องเที่ยวไทย ที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ที่ประกอบกิจกรรมจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ในพื้นที่เส้นทางจักรยาน เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่, 2558) และ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวไทยที่ประกอบกิจกรรมจักรยานในจังหวัดเชียงใหม่ ในพื้นที่เส้นทางจักรยาน เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” รวมทั้งหมด 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ตอนที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็น ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ เส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยานในจังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดที่ให้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในวันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ โดยแบ่งเป็นวันจันทร์ถึงวันศุกร์ 20 คน และวันเสาร์อาทิตย์ 20 คน ระยะเวลา 10 สัปดาห์ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนเมษายน 2559 ใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 10 นาที โดยผู้วิจัยรับแบบสอบถามกลับทันที

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง ลงรหัสข้อมูล และนำมาประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

(One-way analysis of variance: ANOVA) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิจัย นักท่องเที่ยวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.25 มีอายุระหว่าง 20-29 ปี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.50 ประกอบอาชีพในหน่วยงานเอกชน จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ 10,001-30,000 บาท จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 มีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 เดินทางโดยเครื่องบิน จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 เดินทางมากับเพื่อน/คนรู้จัก จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 ระยะเวลาในการท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 1-3 วัน จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.25 ทราบข้อมูลการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ 263 คน คิดเป็นร้อยละ 65.75 รับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33 มีความถี่ในการประกอบกิจกรรมจักรยานเพื่อการท่องเที่ยว 1 ครั้ง ต่อเดือน จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.75 และมีประสบการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่โดยจักรยานเป็นครั้งแรก จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางกรท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีตไหว้พระ 9 วัด”

จากผลการวิจัย ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางกรท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58 ประกอบด้วย ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) ($\bar{x} = 3.83$) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility) ($\bar{x} = 3.67$) และระดับปานกลางคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) ($\bar{x} = 3.25$) หากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ความน่าสนใจ ความสวยงามของภูมิทัศน์ระหว่างทาง ($\bar{x} = 4.24$) ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ความเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.14$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ จุดจอดแวะพักระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.71$)

3. ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน

เพศ อายุ และอาชีพของนักท่องเที่ยวที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยว จักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ และอาชีพของนักท่องเที่ยวที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวินิจฉัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่” สามารถเขียนอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานเชียงใหม่

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ใช้การแจกแจงความถี่ร้อยละ หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยผู้วิจัยได้ใช้ปัจจัยในการศึกษาทั้งหมด 3 ด้าน คือ องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว (3As) ได้แก่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility) ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548b) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักท่องเที่ยวไทยให้ระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อได้พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึง (Accessibility) พบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก นักท่องเที่ยวไทยมีความพึงพอใจ ในเรื่องสภาพแวดล้อมของเส้นทาง ความเชื่อมโยงของเส้นทางจักรยานกับพาหนะอื่นความสะดวกของทางจักรยาน และการแบ่งทางจักรยานที่ชัดเจน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความสะดวกในการเดินทางเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวได้ง่าย เป็นสิ่งสำคัญในการที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว หากเส้นทางคมนาคมเข้าถึงมีความปลอดภัย มีความสะดวกครบครัน เอื้อต่อการเดินทางท่องเที่ยว ยิ่งถ้าสามารถสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ก็จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชินกร กระดิงงา (2549) ซึ่งศึกษาเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรี พบว่านักท่องเที่ยวมีความ

ต้องการใช้รถจักรยานในการเดินทางท่องเที่ยวในกรณีที่มีการจัดทำทางจักรยานที่ชัดเจน มีโครงข่ายที่เชื่อมถึงกันมีสภาพพื้นผิวที่เหมาะสม และมีความน่าสนใจในเส้นทาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัช ศรีธรรมวงศ์ (2554) ซึ่งศึกษาแนวทางการปรับปรุงเส้นทางจักรยานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว บริเวณเกาะบางกะเจ้า พบว่านักท่องเที่ยวมีความต้องการมาใช้บริการหากมีการจัดทำเส้นทางจักรยานที่ชัดเจน จัดการให้มีรูปแบบการท่องเที่ยวโดยจักรยาน และเชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน นอกจากนี้งานวิจัยของ รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร และณภัทร ทิพย์ศรี (2559) ได้อภิปรายถึงความสำคัญของการเข้าถึงเส้นทางคมนาคมกับการท่องเที่ยว ในการศึกษาเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของถนนคนเดิน จังหวัดเชียงใหม่ ว่าศักยภาพของพื้นที่ในภาพรวม ด้านเส้นทางเข้าถึง เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวถนนคนเดินอย่างยั่งยืน เพื่อมุ่งเน้นความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดิน โดยภาพรวม นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวโดยจักรยาน เห็นว่าด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึงเป็นสิ่งสำคัญและมีการพัฒนาเส้นทางให้สะดวกจะมีความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยว และยังสอดคล้องกับบทความของกวิณ ชูติมา (2557) ที่ได้เสนอบทความการใช้ทางจักรยาน ในบทความได้กล่าวถึงโครงสร้างสำหรับทางจักรยานที่ดี ต้องมีช่องทางที่แยกออกมาจากถนนที่ยานยนต์ใช้ มีเครื่องหมายจราจรเป็นของตนเอง แต่ต้องเชื่อมโยงกับสัญญาณจราจรของยานยนต์ เส้นทางเรียบ มีความร่มรื่น และยังคงกล่าวถึงความต้องการเส้นทางโดยเฉพาะของจักรยาน สำหรับผู้ใช้จักรยานในปัจจุบันและในอนาคต พบว่าในปัจจุบันแม้จะมีทางจักรยานที่ชัดเจน แบ่งแยกกับยานพาหนะอื่นแล้ว ยังต้องการทางที่มีความเชื่อมโยงกับจุดหมายปลายทางอีกด้วย

1.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่จากเส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) พบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก นักท่องเที่ยวไทยมีความพึงพอใจในเรื่องความเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวมีสภาพแวดล้อมที่พร้อมต่อการท่องเที่ยว ความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว และสถานที่ท่องเที่ยวได้รับอนุรักษ์และคงสภาพเดิมไว้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในด้านสิ่งดึงดูดใจเกิดจากสิ่งที่นักท่องเที่ยวได้พบเห็น ได้สัมผัส เมื่อนักท่องเที่ยวได้เข้ามาท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ต้องมีความสวยงาม สภาพแวดล้อมดี จึงจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวได้ สำหรับทางจังหวัดเชียงใหม่ที่ขึ้นชื่อเรื่องแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมที่เด่นชัด ในที่นี้จึงสามารถทำให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เกิดความพึงพอใจที่มากได้ ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยหลายชิ้นที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งแสดงถึงความพึงพอใจในสิ่งดึงดูดใจของจังหวัด เช่น งานวิจัยของ วิภาดา ศุภรัฐปรีชา (2553) ซึ่งศึกษาผลกระทบจากการ

ท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนวัดเกต เชียงใหม่ พบว่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ในด้านจุดเด่นทางการท่องเที่ยวและลักษณะทางกายภาพ นักท่องเที่ยวพึงพอใจในเรื่องความสวยงาม และสภาพภูมิทัศน์โดยรอบของชุมชน ความแตกต่างและมีเอกลักษณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชน งานวิจัยของ อภิรัตน์ คำรงค์ดี (2553) ซึ่งศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดอยู่ในระดับมาก ในเรื่องของภาพลักษณ์ เช่น ความสวยงาม ความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว ความมีอัตลักษณ์ของสถาปัตยกรรม สิ่งปลูกสร้างในจังหวัด และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชดาพรรณ สุวรรณมาโจ (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยอยู่ในระดับมาก ด้านโบราณสถานและสภาพแวดล้อมในเรื่องตัวโบราณสถานมีความสวยงาม ไม่เสื่อมโทรม มีการอนุรักษ์ไว้ และยังมีทัศนียภาพโดยรวมที่สวยงาม นอกจากนี้แล้วผลวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการไหว้พระ 9 วัด ของเจริญศรี จวนสาาง (2552) ซึ่งศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการไหว้พระ 9 วัด ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านศาสนสถานอยู่ในระดับมาก ในเรื่องประวัติความน่าสนใจของวัด อายุ ความเก่าแก่ของวัด รูปแบบสถาปัตยกรรมความสวยงาม ของจามร วังศรีแก้ว และสมบัติ กาญจนกิจ (2553) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการเดินทางเข้าไปเที่ยวนั้นน้อยต้องมีสิ่งดึงดูดใจที่ช่วยกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการเดินทางไปสัมผัสแหล่งเที่ยวนั้นๆ โดยผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการด้านแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก รวมไปถึงงานวิจัยของดาวารด์ และลัมสดัน (Downard and Lumsdon, 2011) ที่ได้ศึกษาวิจัยในเรื่องเส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยว ที่ชื่อว่า 'Cycle and See' ในเขต Straffordshire Moorlands ประเทศอังกฤษ โดยที่โครงการนี้มีด้วยกัน 5 เส้นทางด้วยกัน ผลวิจัยพบว่าผู้ขี่จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในเส้นทาง Cycle and See มีความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุดทั้ง 5 เส้นทาง โดยที่ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบการท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในด้านวิวทิวทัศน์ที่มีความสวยงามมากที่สุด ตามมาด้วยการเข้าถึงเส้นทางได้อย่างเหมาะสม โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีถนนที่เรียบ มีการจัดการตัดต้นไม้ต่าง ๆ ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการขี่จักรยาน และบดบังวิวทิวทัศน์ และต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับผู้ขี่จักรยาน เช่น สัญญาณ ป้าย จุดบอกทางบนถนน ร้านสะดวกซื้อ บริเวณใกล้เคียง ฝั่งร้านอาหารเพื่อแวะพักจอด เป็นต้น

1.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) โดยภาพรวมพบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อ จะมีเพียงด้านจุดจอดแวะพักระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว ป้ายบอกชื่อและข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในบริเวณเส้นทาง และคู่มือการท่องเที่ยวมิติใหม่กับเชียงใหม่ที่น่าป็น เท่านั้นที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านอื่นๆ ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ประกอบด้วย ความทั่วถึงในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ที่จอตระกัจักรยานในสถานที่ท่องเที่ยว ป้ายเตือนสำหรับผู้ขับขี่ยานพาหนะประเภทอื่น แผนที่สำหรับเส้นทางจักรยานเพื่อการประชาสัมพันธ์ แสงสว่างที่เพียงพอต่อการปั่นจักรยานในเวลากลางคืน ศูนย์บริการสอบถามข้อมูลเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน ป้ายเตือนสำหรับผู้ขี่จักรยาน จุดเติมลมยางและซ่อมอุปกรณ์จักรยานในบริเวณเส้นทาง การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการเชียงใหม่ที่น่าป็นให้แก่นักท่องเที่ยว การประสานงานการให้บริการของเจ้าหน้าที่เพื่อดูแลความปลอดภัย และอำนวยความสะดวก ระยะห่างของป้ายบอกเส้นทางในบริเวณเส้นทาง จุดบริการสาธารณะ สิทธิพิเศษของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวโดยจักรยาน ผลวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของธนกร พิงสัมพันธ์ (2555) ซึ่งศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาะสีชัง อำเภอกะสีชัง จังหวัดชลบุรี พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องมีห้องน้ำสุขาที่สะอาด สะดวกต่อการใช้งาน มีสถานที่จอดรถเพียงพอ แม้ว่าในเรื่องของการมีข้อมูลการท่องเที่ยว เช่น แผนที่ ป้ายบอกทางที่ชัดเจน นักท่องเที่ยวจะมีความพึงพอใจอยู่ระดับมากก็ตาม ในด้านความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยวรรณ ดวงศิริชัยกุล (2554) ซึ่งศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการแสดงหนังใหญ่ของวัดขนอน อำเภอบัวราชบุรี ซึ่งพบว่าด้านการอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องสถานที่จอดรถมีความเพียงพอต่อความต้องการ ห้องน้ำมีเพียงพอต่อความต้องการ เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญให้คำแนะนำเรื่องข้อสงสัยต่างๆได้ เจ้าหน้าที่ในการให้บริการมีจำนวนพอเพียง อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของสภากาญจนา คงเจริญกาย (2548) ซึ่งศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องของป้ายบอกประวัติและความสำคัญของสถานที่ การจัดห้องน้ำไว้บริการแก่ผู้เข้ามาท่องเที่ยว การดูแลความสะอาดของห้องน้ำ การให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง และบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ที่ได้กล่าวว่า นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองตามความต้องการและความพึงพอใจได้มากที่สุด โดยนักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงปัจจัยด้านความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวประกอบการตัดสินใจ โดยแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมในการให้บริการ

และสามารถรองรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวเดินทางได้สะดวกสบายและปลอดภัย ซึ่งประกอบไปด้วยโครงสร้างพื้นฐาน ความสะอาดถูกสุขอนามัย ทั้งนี้อาจวิเคราะห์ได้ถึงความไม่เพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกบางประการของการจัดเส้นทางเพื่อกิจกรรมปั่นจักรยานในการท่องเที่ยว ดังจะเห็นจากข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดจากนักท่องเที่ยวที่มีการกล่าวถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ป้ายเตือนสำหรับผู้ขี่จักรยาน การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการเชียงใหม่น่าปั่น การติดตั้งไฟเพิ่มเพื่อให้แสงสว่างตอนกลางคืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการควบคุมยานพาหนะอื่นให้เคารพกฎจราจรให้รัดกุมขึ้นและการประสานงานของเจ้าหน้าที่เพื่อดูแลความปลอดภัยที่ควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลเส้นทางและเพิ่มการรักษาความปลอดภัย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะมากที่สุด จากผลวิจัยดังกล่าวจะสอดคล้องกับงานวิจัยของธนพล แก้ววงษ์ (2552) ซึ่งศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการกิจกรรมจักรยานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามความคิดเห็นของผู้ใช้จักรยานควรมีการปรับปรุงสุขภาพสาธารณะที่มีอยู่ให้มีสภาพพร้อมใช้เพียงพอต่อความต้องการ รวมถึงที่จอดรถจักรยานที่ได้มาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางจักรยาน ต้องมีศูนย์บริการสอบถามข้อมูลเส้นทางจักรยานและสภาพภูมิอากาศ จุดบริการเติมลมยางและอุปกรณ์ซ่อมจักรยานตามแหล่งท่องเที่ยว ป้ายบอกเส้นทางแนะนำข้อควรปฏิบัติต้องจัดให้มีอยู่เป็นระยะตลอดเส้นทาง สอดคล้องกับแนวคิดของลีค (Leake, 1997) ที่ว่าสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้ใช้ต้องการต้องเพิ่มความความสะดวกสบายและความปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้ให้มากขึ้น อีกทั้งดิคคินสัน และ 롭บิ้นส์ (Janet E. Dickinson & Derek Robbins, 2009) ได้ทำการศึกษา ความเข้าใจ การตีความหมาย และการรับรู้ในการใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยว โดยใช้พื้นที่ Isle of Purbeck สหราชอาณาจักรเป็นพื้นที่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์ยังคงมองการขี่จักรยานเป็นกิจกรรมที่ทำในเวลาว่างมากกว่าเป็นช่องทางยานพาหนะในชีวิตประจำวัน และการใช้จักรยานยังมีค่อนข้างจำกัดในพื้นที่ Isle of Purbeck พื้นที่การท่องเที่ยวชนบทอื่นๆ ในสหราชอาณาจักร อย่างไรก็ตามผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวจักรยานอาจจะกลายเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวได้ ถ้าหากมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นการท่องเที่ยวรูปแบบนี้ยังเป็นการท่องเที่ยวที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี รวมไปถึงบทความของเวสต์ตัน และ โมตา (Richard Westona & José Carlos Mota, 2012) ที่ได้นำเสนอบทความเรื่อง Low Carbon Tourism Travel: Cycling, Walking and Trails ในบทความสรุปถึงความนิยมของการท่องเที่ยวโดยจักรยาน การเดิน และการปั่นเขาในประเทศแถบทวีปยุโรป เช่น เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ และเยอรมนี ซึ่งการท่องเที่ยวลักษณะนี้เป็นการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวสีเขียวที่สร้างผลกระทบกับแหล่งท่องเที่ยวได้น้อยที่สุด อย่างไรก็ตามยังคงพบปัญหาในเรื่องของเส้นทาง

และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ไม่เพียงพอ ทั้งยังไม่ได้ออกแบบมาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวโดยจักรยาน การเดินและการปั่นเขา

2. เปรียบเทียบระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวไทย ด้านเพศ อายุ และอาชีพที่ต่างกันกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1

ผลการเปรียบเทียบระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวไทย ด้านเพศที่ต่างกันกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชฎา โภธิสุนทรและสุรพล ปุสีดา (2552) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเมืองพัทยา จ.ชลบุรี พบว่านักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเมืองพัทยาที่แตกต่างกัน รวมถึงผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ และอาชีพที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเมืองพัทยาที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของกรรวิ กั้นเงิน (2550) ศึกษาเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศมีความพึงพอใจต่อสถานที่ท่องเที่ยว ในจังหวัดกาญจนบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของสุภาวดี เพียรพนัสสัถ (2552) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล จังหวัดลำพูน พบว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวไทย ด้านอายุและอาชีพที่ต่างกันกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุและอาชีพที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของเจริญศรี จวนสง (2552) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมาไหว้พระ 9 วัด ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมาไหว้พระ 9 วัด ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำแนกตามอายุ และ

อาชีพ มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปุณยวีร์ ศรีรัตน์ (2550) ศึกษาเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมท่องเที่ยวทั่วไทยกับการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) กรณีศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวแบบเข้าไป-เย็นกลับ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ และอาชีพที่ต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแสดงให้เห็นว่าลักษณะประชากรที่ต่างกันมีความพึงพอใจที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิรุฬ พรรณเทวี (2542) ที่ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของจิตใจมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าคาดหวังกับสิ่งหนึ่งอย่างไร ถ้าคาดหวังมากและได้รับการตอบสนองที่ดีก็จะมี ความพึงพอใจมาก แต่หากไม่ได้ตามที่คาดหวังไว้ อาจจะผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การตั้งความคาดหวังของบุคคลนั้นๆ

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัยดังนี้

1. จากการศึกษา เส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ในเส้นทางที่ 1 นั้น ควรมีการจัดการซ่อมแซม ปรับปรุงทางจักรยานให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ขยายทางจักรยานให้ต่อเนื่องรองรับเส้นทางท่องเที่ยวตลอดเส้นทาง ทาสีสัญลักษณ์สื่อความหมายบนพื้นผิวทางจักรยานใหม่ให้มีความชัดเจน ควบคุมยานพาหนะอื่นที่จอดเป็นระยะเวลานานในทางจักรยาน ดูแลทางจักรยานให้มีความพร้อมตลอดเวลา พัฒนาเรื่องการเช่าจักรยานของทางเทศบาลเมืองเชียงใหม่ ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำสถานีที่เช่ารถตลอดเวลา และควรปรับปรุงแบบการเติมเงินบัตรที่ใช้เพื่อเช่าจักรยานให้มีความสะดวกมากขึ้น ป้ายเตือนต่างๆควรมีเพิ่มขึ้นและปรับตำแหน่งในส่วนป้ายที่มีอยู่แล้ว เนื่องจากที่มีอยู่แล้วบางที่มีต้นไม้บังทำให้มองไม่เห็นป้าย ควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกในเรื่องข้อมูลการท่องเที่ยว การดูแลรักษาความปลอดภัยเป็นจุดๆ ในเส้นทางท่องเที่ยว แสงสว่างในเวลากลางคืนน้อย ควรติดตั้งไฟเพิ่ม การประชาสัมพันธ์โครงการยังมีไม่ถึงถึงควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการให้มากขึ้น ทำแผนที่ขนาดใหญ่ไว้ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในเส้นทาง

2. จากการศึกษา เส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ในเส้นทางที่ 1 นั้น สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เป็นที่นิยม เป็นสถานที่ที่มีสวยงาม มีความโดดเด่นทางด้านสถาปัตยกรรม มีวัฒนธรรมประเพณีที่งดงาม ดังนั้นนอกจากจะมีมาตรการในการรักษาเอกลักษณ์ของจังหวัด และควรดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยวให้หน้าตาดีแล้ว ในคู่มือการท่องเที่ยวควรมีมิติใหม่กับเชียงใหม่ที่น่าปั่น อาจมีการใช้ข้อความที่ทำให้นักท่องเที่ยวตระหนักและให้ช่วยดูแลสถานที่ท่องเที่ยวในระหว่างเที่ยวเช่นกัน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่ หรือเทศบาลเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ควรมีการสนับสนุน และประชาสัมพันธ์ จัดแผนการพัฒนาการจัดกิจกรรมจักรยาน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยจักรยานมากยิ่งขึ้น ควรเพิ่มเติมข้อมูลในWebsite หรือSocial Media เนื่องจากแบบสอบถาม นักท่องเที่ยวไทยส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวโดยจักรยานจากทางอินเตอร์เน็ตมากที่สุด ทั้งยังควรมีการจัดอบรม ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยวโดยจักรยาน และมีการส่งเสริมการใช้จักรยานให้เป็นเครื่องมือในการเดินทางท่องเที่ยวอีกด้วย

2. เทศบาลเมืองเชียงใหม่ ควรมีการสนับสนุนในเรื่องของการพัฒนาให้เป็นไปได้อย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น การปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้มีเอกลักษณ์ มีความพร้อมต่อการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับเส้นทางจักรยาน มีการเพิ่มระวางอุบัติเหตุ เพิ่มความปลอดภัยและความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. นอกจากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานเชียงใหม่ ควรทำการศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวเพิ่มเติม และทำการศึกษาคความพึงพอใจของเส้นทางอื่นๆ เพิ่มเติมอีกด้วย เพื่อเป็นการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยานของจังหวัดเชียงใหม่

2. จากข้อเสนอแนะมีผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะในด้านการเช่าจักรยานของเทศบาล ซึ่งงานวิจัยในอนาคตอาจทำการศึกษา ความพึงพอใจในการให้บริการเช่าจักรยานของเทศบาล เพื่อนำไปพัฒนาการจัดการให้บริการจักรยานในพื้นที่ให้ดียิ่งขึ้น

3. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาที่จำกัด ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักปั่นจักรยานและผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น เทศบาล เพิ่มเติม เพื่อศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาของเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยานในอนาคต

4. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษารับรู้การท่องเที่ยวสีเขียวของนักท่องเที่ยวเพิ่มเติม เนื่องจากพบว่าในงานวิจัยต่างประเทศ การท่องเที่ยวจักรยานนำมาใช้ในการลดมลภาวะต่างๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมควบคุมมลพิษ. (2557). **โครงการ Car Free Day ของประเทศไทย**. from http://www.pcd.go.th/info_serv/air_carfree_57.html
- กรรวิ กั้นเงิน. (2550). **ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว ในจังหวัดกาญจนบุรี**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). **ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558-2560**. from http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114
- กองสารนิเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2558). **ปีท่องเที่ยววิถีไทย ๒๕๕๘**. from http://www.pr.moi.go.th/Logo_Travel2015/Logo%20GUIDE%20Book_1.pdf
- กาญจนา อรุณสุขขุจี. (2546). **ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรไชยปราการ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่**. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2533). **ความหมายและความสำคัญของการท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: กรมการศาสนา.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2540). **รายงานสรุปนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ**. กรุงเทพมหานคร.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). **แผนแม่บทวาระแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน**. **วารสารธุรกิจท่องเที่ยว**, 14, 31-33.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2557). **คู่มือเที่ยวเชียงใหม่**. from <http://thai.tourismthailand.org>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่. (2558). **เชิญสัมผัสการท่องเที่ยววิถีใหม่ กับเชียงใหม่ที่น่าปั่น**. จังหวัดเชียงใหม่: สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่.
- กุลวรา สุวรรณพิมล. (2556). **หลักการมัคคุเทศก์ (พิมพ์ครั้งที่ 3)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แสงดาว.
- คณิต ดวงหส์ดี. (2537). **สุขภาพจิตกับความพึงพอใจในงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ในเขตเมืองและชนบทของจังหวัดขอนแก่น**. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เครือข่ายข้อมูลกาญจนาภิเษก. (2558). **หลักการของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน**. from <http://kanchanapisek.or.th/kp6/BOOK27/chapter3/t27-3-l1.htm>

- จามร วังศรีแก้ว และสมบัติ กาญจนกิจ. (2553). แนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวใน
จังหวัดอุบลราชธานี. **วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ**, 12 (Special Issue),
124-128.
- จารุวรรณ เกษมทรัพย์. (2553). การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. **วารสาร
สิ่งแวดล้อม**, 13, 37-40.
- เจริญศรี จวนสง. (2552). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมาไหว้พระ 9
วัด ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา.
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. (2548). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 5).
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉันทิช วรรณอนอม. (2554). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สามลดา.
- ชรีณี เดชจินดา. (2535). **ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์กำจัดกากอุตสาหกรรม แขวง
แสมดำ เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร**. มหาวิทยาลัยมหิดล, วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ.
- ชินกร กระดังงา. (2549). **เส้นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรี**.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชุมชน คนเที่ยวเหนือ. (2557). 9 จุดปั่นจักรยาน ที่สิ่งไหนก็ปั่นต้องห้ามพลาด.
from http://www.gonorththailand.com/review_detail_563
- ดร.ชนิ เอ็มพันธ์. (2547). คู่มือการจำแนกเขตท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย.
- เทพพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ. (2540). **พฤติกรรมองค์กร** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร:
ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย พรรณสวัสดิ์ และพรชัย ลีลาภาพ. (2536). **จักรยานกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ
แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม**. สัมมนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ
ไทย, ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์.
- ธนกร พิงส์พันธ์. (2555). **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาะสีชัง อำเภอก
เกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธนพล แก้ววงษ์. (2552). **แนวทางการพัฒนาการจัดการกิจกรรมจักรยานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
ในเขตกรุงเทพมหานคร**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาคารกสิกรไทย. (2558). **ชี้ชัดตลาดไทยเที่ยวไทยกับกลยุทธ์ใหม่ที่ SME ต้องปรับตัว**.

- ธวัช ศรีธรรมวงศ์. (2554). **แนวทางการปรับปรุงเส้นทางจักรยานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวบริเวณเกาะบางกะเจ้า**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิคม จารุมณี. (2544). **การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- นิตา ชัชกุล. (2557). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). **การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2555). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. นนทบุรี: เฟิร์นข้าหลวง พรีเมียมแอนด์พับลิชชิง.
- ปทุมพร วรจิตพิงค์. (2552). **การพัฒนาหลักสูตรการจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนเพื่อความยั่งยืน**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2558). **เชียงใหม่นำร่องจักรยานให้เช่า ชูเมืองชั้นในไม่ใช่เครื่องยนต์**. from http://m.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1430297421
- ปิยวรรณ ดวงศิริชัยกุล. (2554). **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการแสดงหนังใหญ่ของวัดขนอน(หนังใหญ่) อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญยวีร์ ศรีรัตน์. (2550). **ความหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อกิจกรรมท่องเที่ยวทั่วไทยไปกับการรถไฟแห่งประเทศไทย กรณีศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวแบบเข้าไป-เย็นกลับ**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พยอม ธรรมบุตร. (2549). **เอกสารประกอบการเรียนการสอนเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2542). **การวิเคราะห์ผู้รับสาร**. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รชพร จันทร์สว่าง. (2546). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เอกสารชุดฝึกอบรมทางไกลหลักสูตรการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน**. นนทบุรี: สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- รัชฎา โปธิสุนทร และสุรพล ปุ่มสีดา. (2552). **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัชดาพรรณ สุวรรณมาโจ. (2551). **ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยวโบราณสถานเวียงกุมกาม อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร และณภัทร ทิพย์ศรี. (2559). **เศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของถนนคนเดิน จังหวัดเชียงใหม่. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยธนบุรี, 10(21), 79-91.**
- รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2544). **ท่องเที่ยวยั่งยืน (ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. อนุสาร อสท, 118-119.**
- วศิน อิงคพัฒนากุล. (2548). **นิเวศวิทยาสิ่งแวดล้อม. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.**
- วิฑูณ มูลศรี. (2553). **ความคาดหวังเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี.** (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภาดา ศุภรัฐปรีชา. (2553). **ผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนวัดเกต เชียงใหม่.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). **ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานกระทรวงมหาดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2551). **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ (พิมพ์ครั้งที่ 19).** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). **พฤติกรรมผู้บริโภค.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2557). **นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 2).** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาภรณ์ คงเจริญกาย. (2548). **พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สำนักข่าวเนชั่น (2558). **เชียงใหม่เปิดเขายิมจักรยาน แก่นักท่องเที่ยว.** from <http://www.nationtv.tv/main/content/social/378451552/>

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2556). **ความเป็นมาของรถจักรยาน.**
from <http://www.thaihealth.or.th/>

สุภาวดี เพียรพนัสส์ก. (2552). **ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล จังหวัดลำพูน.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุวสา ชัยสุรัตน์. (2537). **หลักการตลาด.** กรุงเทพมหานคร: ภูมิบัณฑิตการพิมพ์.

อภิรัตน์ ดำรงค์ศักดิ์. (2553). **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาษาอังกฤษ

Applewhite, P.B. (1997). *Organizational behavior*. New York: Prentice-Hall.

Buhalis, D. (2000). Management the competitive destination of the future. *Tourism Management Special Issue*.

Cochran, W. G. (1977). *Sampling Techniques 3rd edition*. New York: John Wiley & Sons.

Cohen, E. (1979). *Rethinking the Sociology of Tourism*. *Annals of Tourism Research*, 6(1), 18-35.

Cronbach, L. J. (1972). *Essentials of Psychological Testing* (3rd ed.). New York: Harpercollins College Div.

George, D. & Malley, P. (2003). *SPSS for Windows step by step: A simple guide and reference* (4th ed.). Boston: Allyn & Bacon.

Eber, S. (1993). *Sustainable Development*: Oxford.

Dickinson, J.E. & Robbins, D. (2009). Other People, Other Times and Special Places”: A Social Representations Perspective of Cycling in a Tourism Destination. *Tourism and Hospitality Planning & Development*, 6(1), 69–85.

Dill, J. & Gliebe, J. (2008). Understanding and Measuring Bicycling Behavior: a Focus on Travel Time and Route Choice.

Korman, A. K. (1977). *Organizational behavior*. New Jersey: Prentice-Hal.

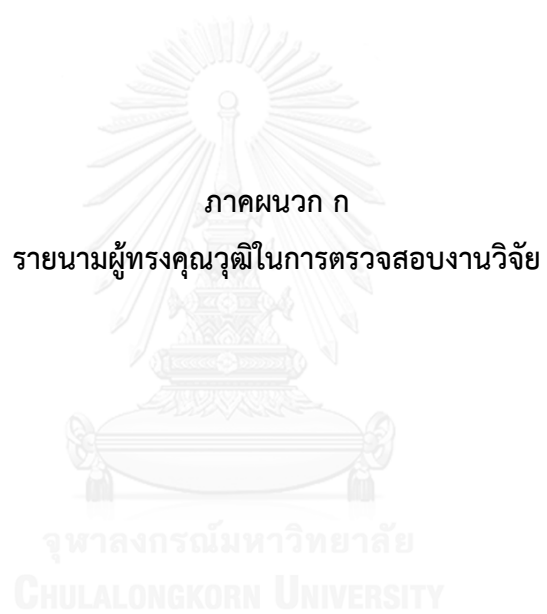
Kotler, P. (1997). *Marketing Management: Analysis, Planning, Implementation and Control* (9th ed.). Englewood Cliffs: Prentice Hall International.

- McIntosh, R.W. & Goeldner, C.R. (1995). *Tourism: Principle, Practices, and Philosophies*. New York: John Wiley & Sons.
- Hanna, N. & Wozniak, R. (2001). *Consumer behavior: An applied approach*. NJ: Upper Saddle River.
- Downward, P. & Lumsdon, L. (2001). *The development of recreational cycle routes: An evaluation of user needs* (Vol. 6): Managing Leisure.
- Westona, R. & Mota, J.C. (2012). Low Carbon Tourism Travel: Cycling, Walking and Trails. *Tourism Planning & Development*, 9(1), 1-3.
- Ritchie, B., Tkaczynski, A., & Faulks, P. (2010). Understanding the Motivation and Travel Behavior of Cycle Tourists Using Involvement Profiles. *Journal of Travel and Tourism Marketing*, 27(4), 409-425.
- Ritchie, B. W. (1998). Bicycle tourism in the South Island of New Zealand: Planning and management issues. *Tourism Management*, 19(6), 567-582.
- Shelly, M. W. (1975). *Responding to Social Change*. Pennsylvania: Dowden Huntchisam Press Inc.
- Su, J.G., Winters, M., Nunes, M., & Brauer, M. (2008). Designing a Route planner to facilitate and promote cycling in metro Vancouver Canada. *Transportation Research Part A: Policy and Practice*, 44(7), 495-505.
- Sustrans. (1999). *Cycle tourism*. Bristol. มหาวิทยาลัย
- Tourism Authority of Thailand Newsroom. (2015). **Chinese tourists vote for their top Thai tourism products and services**. from <http://www.tatnews.org/chinese-tourists-vote-for-their-top-thai-tourism-products-and-services>

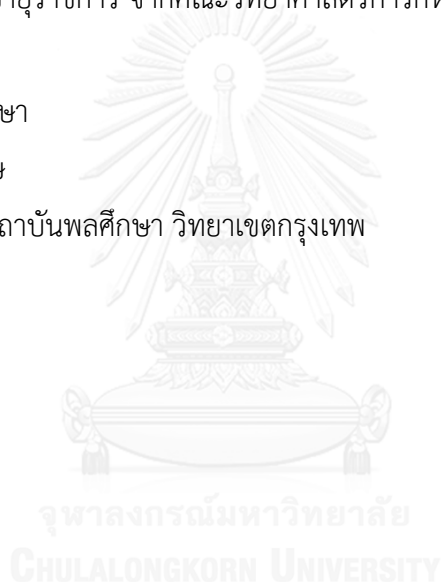
ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด
รองคณบดี กำกับดูแลหน่วยบุคคล หน่วยสารบรรณ หน่วยอาคารสถานที่และยานพาหนะ
หน่วยบัญชีและหน่วยการเงิน และหน่วยกิจการนิสิตและนิสิตเก่าสัมพันธ์ คณะวิทยาศาสตร์
การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร.สาริษฐ์ กุลธวัชวิชัย
อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล
อาจารย์เกษียณอายุราชการ จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ดร.กิตติพงษ์ โพธิมุ
อธิบดีกรมพลศึกษา
5. ดร.อัจฉราลักษณ์ วิเศษ
ครูชำนาญการ สถาบันพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โทร. ๘๑๐๒๔
 ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/๘๘๖ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
 ๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวอรุณณ จิริพิสัยสุข นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่" (THAI TOURISTS' SATISFACTION IN BICYCLE ROUTES CHIANG MAI PROVINCE) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ อาจารย์ ดร.กุลพิชญ์ โภคโยดม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิทรชัย อินทிரารณ)
 ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โทร. ๘๑๐๒๔
 ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/๔๘๖ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สาริษฐ์ กุลธวัชชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
 ๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวอรุณณ จิริพิสัยสุข นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางรถท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่” (THAI TOURISTS' SATISFACTION IN BICYCLE ROUTES CHIANG MAI PROVINCE) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ อาจารย์ ดร.กุลพิชญ์ โภไศยอุดม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชินนทร์ชัย อินทிரากรณ์)
 ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๑๓๔๔

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ กทม. ๑๐๓๓๐

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวณรรณ จิรพิสัยสุข นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่” (THAI TOURISTS' SATISFACTION IN BICYCLE ROUTES CHIANG MAI PROVINCE) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ อาจารย์ ดร.กุลพิชญ์ โภคโดยอุดม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในกรณีนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชินนทร์ชัย อินทிரากรณ์)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย
โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐
โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๒๔

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๖๓๕๗

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ กทม. ๑๐๓๓๐

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.กิตติพงษ์ โพธิ์มู

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวณัฐมน จิรพิสัยสุข นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่” (THAI TOURISTS’ SATISFACTION IN BICYCLE ROUTES CHIANG MAI PROVINCE) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ อาจารย์ ดร.กุลพิชญ์ โภไคยอุดม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทรภรณ์)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย
โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐
โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๒๔

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๑๓๕๑

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ กทม. ๑๐๓๓๐

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.อัจฉราลักษณ์ วิเศษ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวณัฐมณ จิรพิสัยสุข นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่” (THAI TOURISTS' SATISFACTION IN BICYCLE ROUTES CHIANG MAI PROVINCE) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ อาจารย์ ดร.กุลพิชญ์ โภโคยอุดม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในงานนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทிரารณณ์)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย
โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐
โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๒๔

ภาคผนวก ค

เอกสารแจ้งผ่านการรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชูคที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
254 อาคารจามจุรี 1 ชั้น 2 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์/โทรสาร: 0-2218-3202 E-mail: eccu@chula.ac.th

AF 01-12

COA No. 022/2559

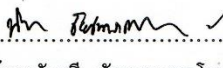
ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 232.1/58 : ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน
จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยหลัก : นางสาวชญรมณ จิรพิสัยสุข

หน่วยงาน : คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชูคที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ได้พิจารณา โดยใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice
(ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม..... ลงนาม.....
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปริชา ทังคนประดิษฐ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรี ชัยชนะวงศาโรจน์)
ประธาน กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง : 10 กุมภาพันธ์ 2559 วันหมดอายุ : 9 กุมภาพันธ์ 2560

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

- 1) โครงการวิจัย
  - 2) ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
  - 3) ผู้วิจัย
  - 4) แบบสอบถาม
- เลขที่โครงการวิจัย..... 232.1/58
วันที่รับรอง..... 10 ก.พ. 2559
วันหมดอายุ..... 9 ก.พ. 2560

เงื่อนไข

1. ข้าพเจ้ารับทราบว่าเป็นการคิดวิจัยจริยธรรมที่ดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-12) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

AF 04-07

ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางท่องเที่ยว
โดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาอังกฤษ) THAI TOURISTS' SATISFACTION IN BICYCLE ROUTES

CHIANG MAI PROVINCE

ชื่อผู้วิจัยหลัก นางสาวอรุณมณ จิรพิสัยสุข ตำแหน่ง นิติศาสตรบัณฑิต
สถานที่ติดต่อผู้วิจัย (ที่ทำงาน) -

(ที่บ้าน) 98/48 ซอยเฉลิมพระเกียรติ 28 แขวงคอกไม้ เขตประเวศ กทม. 10250

โทรศัพท์ (ที่ทำงาน) - โทรศัพท์ที่บ้าน 02-362-9783

โทรศัพท์มือถือ 080-098-3852 E-mail : piloymilk@gmail.com

เรียน ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยทุกท่าน

1. ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมในการวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีในเส้นทาง
การท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่” ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วม ในการวิจัย มีความจำเป็นที่
ท่านควรทำความเข้าใจว่างานวิจัยทำเพราะเหตุใด และเกี่ยวข้องกับอะไร กรุณาใช้เวลาในการอ่านข้อมูล
ต่อไปนี้อย่างละเอียดรอบคอบ และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือข้อมูลที่ไม่วัดใจได้ตลอดเวลา

2. วิจัยนี้จัดทำเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน
จังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นจึงต้องทำการเก็บรวบรวมสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าร่วมกิจกรรม
จักรยานในจังหวัดเชียงใหม่ บริเวณพื้นที่เส้นทางจักรยาน เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต
ไหว้พระ 9 วัด” และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดย
จักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 ตาม โครงการเชียงใหม่ปั่น ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
สำนักงานเชียงใหม่ โดยจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ

3. รายละเอียดของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทย ทั้งเพศชายและหญิง ที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป
ที่เดินทางท่องเที่ยว ประกอบกิจกรรมจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ในพื้นที่เส้นทางจักรยาน เส้นทางที่ 1 “ปั่น
ท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” จำนวน 400 คน

เลขที่โครงการวิจัย 232-1/58
วันที่รับรอง 10 ก.พ. 2559
วันหมดอายุ 9 ก.พ. 2560

AF 04-07

4. กระบวนการวิจัยที่กระทำต่อกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมุ่งศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลโดยการมอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งอธิบายวิธีการตอบรวมถึงอธิบายศัพท์ต่างๆ ให้แก่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จ ผู้วิจัยจะรอรับแบบสอบถามกลับทันที ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนเมษายน 2559 โดยจะเก็บข้อมูลสัปดาห์ละ 40 คน แบ่งเป็นวันจันทร์ถึงวันศุกร์ 20 คน และวันเสาร์อาทิตย์ 20 คน ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน จำนวน 41 ข้อ ใช้เวลาตอบแบบสอบถามประมาณ 10 นาที เมื่อท่านตอบเสร็จแล้วขอให้ส่งคืนผู้วิจัย โดยการตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีภาระผูกพันของท่านแต่อย่างใด และเมื่อเสร็จสิ้นการวิจัยแล้วแบบสอบถามดังกล่าวจะถูกทำลาย

5. ผู้วิจัยจะเป็นผู้อธิบายให้ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยทราบถึงวัตถุประสงค์การวิจัย ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย รวมทั้งเหตุผลที่เชิญเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ และเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็น หลังจากได้ทำแบบสอบถามอีกด้วย

6. การวิจัยครั้งนี้ จะไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงและอันตราย ต่อร่างกาย จิตใจ สังคม เศรษฐกิจ และความเชื่อของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

7. ประโยชน์ในการเข้าร่วมวิจัย

ผลที่ได้จากงานวิจัยไปพัฒนาและปรับปรุง ทำให้เส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน เส้นทางที่ 1 มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น ทั้งยังนำผลที่ได้จากงานวิจัยไปประยุกต์เพื่อพัฒนาปรับปรุง เส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่ปั่น เส้นทางอื่นอีกด้วย

8. การเข้าร่วมในการวิจัยของท่านจะเป็นไปด้วยความสมัครใจ และสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการวิจัยได้ทุกขณะ โดยไม่ต้องให้เหตุผลและไม่สูญเสียประโยชน์ที่พึงได้รับ ทั้งนี้การมีส่วนร่วมในการวิจัยนี้จะไม่มีความกระทบในทางใดๆต่อท่าน ซึ่งผู้วิจัยจะแจกแบบสอบถามกับกลุ่มประชากรที่มีความยินยอมและเต็มใจในการทำแบบสอบถามเท่านั้น

9. หากท่านมีข้อสงสัยให้สอบถามเพิ่มเติมได้โดยสามารถติดต่อผู้วิจัยได้ตลอดเวลา

10. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับท่านจะเก็บเป็นความลับ หากมีการเสนอผลการวิจัยจะเสนอเป็นภาพรวม ข้อมูลใดที่สามารถระบุถึงตัวท่านได้จะไม่ปรากฏในรายงาน

11. ภายหลังจากผู้เข้าร่วมการวิจัยได้ทำการตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยจะมอบของที่ระลึกที่เกี่ยวข้องกับจักรยานให้แก่ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่สะดวกในการตอบแบบสอบถาม

เลขที่โครงการวิจัย..... 232.1/58
วันที่รับรอง..... 10 ก.พ. 2559
วันหมดอายุ..... - 9 ก.พ. 2560

AF 04-07

12. หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณา
จริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 254 อาคารจามจุรี 1 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-3202 E-mail: eccu@chula.ac.th

เลขที่โครงการวิจัย..... 232.1/58
วันที่รับรอง..... 10 ก.พ. 2559
วันหมดอายุ..... - 9 ก.พ. 2560

ภาคผนวก ง
เครื่องมือในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์ โดยคำตอบของท่าน
จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 20-29 ปี 30-39 ปี
 40-49 ปี 50 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาสูงสุด หรือกำลังศึกษาอยู่
 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี อื่นๆ.....
4. อาชีพ นักเรียน/นักศึกษา รับราชการ/เจ้าหน้าที่ภาครัฐ
 พนักงานเอกชน รับจ้างทั่วไป
 ธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ.....
5. รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000บาท
 10,001-30,000บาท 30,001-50,000บาท
 50,001บาทขึ้นไป

เลขที่โครงการวิจัย 232.1/58
วันที่รับรอง 1.0 ก.พ. 2559
วันหมดอายุ - 9 ก.พ. 2560

6. ภูมิลำเนา

- กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
- จังหวัดในภาคเหนือ จังหวัดในภาคกลาง
- จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- จังหวัดในภาคตะวันออก
- จังหวัดในภาคใต้ จังหวัดในภาคตะวันตก

7. ท่านเดินทางมาเชียงใหม่ด้วยวิธีใด

- เครื่องบิน รถยนต์
- รถไฟ รถโดยสารทั่วไป/รถประจำทาง
- อื่นๆ.....

8. บุคคลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยในครั้งนี้

- มาคนเดียว มากับครอบครัว
- มากับกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก

9. ระยะเวลาที่ท่านท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

- น้อยกว่า 1 วัน 1-3 วัน
- มากกว่า 3 วันขึ้นไป

10. ท่านทราบข้อมูลการท่องเที่ยวโดยจักรยานในจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่

- ทราบ ไม่ทราบ

หากท่านทราบข้อมูล ท่านได้รับข้อมูลมาจากแหล่งไหน

- สื่อวิทยุ/โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต
- สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบุคคล (ญาติ เพื่อน ฯลฯ)
- ไม่ทราบข้อมูล

เลขที่โครงการวิจัย..... ๒๓๒.๑/๕๘

วันที่รับรอง..... 10 ก.พ. 2553

วันหมดอายุ..... - 9 ก.พ. 2563

12. ความถี่ในการที่ท่านประกอบกิจกรรมจักรยาน (ขี่จักรยาน) เพื่อการท่องเที่ยว

- 1 ครั้งต่อเดือน   2-3 ครั้งต่อเดือน
 3 ครั้งขึ้นไป

13. ประสิทธิภาพในการที่ท่านมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่โดยจักรยาน

- ครั้งแรก   2-3 ครั้งขึ้นไป
 มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวโดยจักรยานในจังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง: ท่านมีความพึงพอใจกับการท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในจังหวัดเชียงใหม่ ตามโครงการเชียงใหม่
 น่านปั่น เส้นทางกรบั่น เส้นทางที่ 1 “ปั่นท่องเที่ยวเมืองเก่า เล่าเรื่องในอดีต ไหว้พระ 9 วัด” อย่างไร
 ขอความกรุณาท่านช่วยตอบแบบสอบถามตามความจริง ซึ่งผลการสำรวจไม่มีผลกระทบต่อ
 แบบสอบถามทั้งสิ้น (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด)

5	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

เลขที่โครงการวิจัย..... 232.1/58
 วันที่รับรอง..... 10 ก.พ. 2559
 วันหมดอายุ..... - 9 ก.พ. 2560

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเส้นทาง					
1.1 ความต่อเนื่องของทางจักรยาน (มีเส้นทางจักรยานรองรับตลอดเส้นทาง)					
1.2 การแบ่งทางจักรยานที่ชัดเจน สำหรับจักรยานกับยานพาหนะอื่น					
1.3 สภาพของทางจักรยาน					
1.4 สัญลักษณ์สื่อความหมาย บนพื้นผิวเส้นทางจักรยาน					
1.5 สภาพแวดล้อมของเส้นทาง					
1.6 ความน่าสนใจ ความสวยงาม ของภูมิทัศน์ ระหว่างทาง					
1.7 ความเชื่อมโยงของเส้นทางจักรยานกับพาหนะอื่น					
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว					
2.1 สถานที่ท่องเที่ยว มีสภาพแวดล้อมที่พร้อมต่อการท่องเที่ยว					
2.2 ความน่าสนใจในสถานที่ท่องเที่ยว					
2.3 สถานที่ท่องเที่ยว ได้รับการอนุรักษ์และคงสภาพเดิมไว้					
2.4 ความสะอาด และความเป็นระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยว					
2.5 ความเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว					
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
3.1 ศูนย์บริการสอบถามข้อมูลเส้นทางท่องเที่ยว โดยจักรยาน					
3.2 จุดเติมลมยางและซ่อมอุปกรณ์จักรยาน ในบริเวณเส้นทาง					
3.3 ที่จอดรถจักรยาน ในสถานที่ท่องเที่ยว					
3.4 จุดจอดแวะพัก ระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว					
3.5 ระยะเวลา (ความห่าง) ของป้ายบอกเส้นทาง ในบริเวณเส้นทาง					
3.6 ป้ายบอกชื่อ และข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในบริเวณเส้นทาง					
3.7 ป้ายเตือนสำหรับผู้ขี่จักรยาน (ทางแยก ซอย จุดอันตราย)					
3.8 ป้ายเตือนสำหรับผู้ขับขี่ยานพาหนะประเภทอื่น ในบริเวณที่มีทางจักรยาน (มีกิจกรรมการปั่นจักรยาน)					
3.9 จุดบริการสาธารณะ (ตุ๊กตา/จุดบริการน้ำดื่ม)					
3.10 แสงสว่างเพียงพอต่อการปั่นจักรยาน ในเวลากลางคืน					

ชื่อโครงการวิจัย..... ๒๓๒.๑/๕๘
 วันที่รับรอง..... 10 ก.พ. ๒๕๕๙
 วันหมดอายุ..... - 9 ก.พ. ๒๕๖๐

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
3.11 การประสานงาน การให้บริการของเจ้าหน้าที่เพื่อดูแลความปลอดภัย และอำนวยความสะดวก					
3.12 ความทั่วถึงในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยจักรยาน ในจังหวัดเชียงใหม่					
3.13 การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการเชียงใหม่บ้านให้นักท่องเที่ยว					
3.14 คู่มือการท่องเที่ยวมีคิใหม่กับเชียงใหม่บ้าน					
3.15 แผนที่สำหรับเส้นทางจักรยานเพื่อการประชาสัมพันธ์					
3.16 สิทธิพิเศษของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว โดยจักรยาน					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อเส้นทางรถท่องเที่ยวโดยจักรยาน ในจังหวัดเชียงใหม่

วันที่โครงการวิจัย..... ๒๓๒.๑/๕๘
 วันที่รับรอง..... 10 ก.พ. 2560
 วันหมดอายุ..... - 9 ก.พ. 2560

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวธณูรณณ จิรพิสัยสุข เกิดวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2532 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต (รป.บ) เอกบริหารทั่วไป คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2555 และเข้าหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2557

